

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
40 ΣΕΝΤΣ

Η ΗΧΩ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

40 CENTS
A COPY

ΜΕΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ECHO OF CEFALONIA

MONTHLY
MAGAZINE

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, 1929

AUGUST, 1929

ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ
ΚΑΙ ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΙ,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛ. Σ. 3.41 Φ. 4.0001

ΟΤΑΝ ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΤΕ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟΝ

“ΦΑΡΟΣ”

Πᾶσαν πληροφορίαν διὰ τοὺς εἰσελθόντας ὡς πληρώματα. — Δι' ἀδείας ἐπιστροφῆς.
— Εἰσιτήρια. — Πολιτογράφησιν — Δωρεάν.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ “ΦΑΡΟΥ”

Πάτριαι: Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων. — Ἀργοστόλιον, Κεφαλληνίας. —
Κέρκυρα καὶ Ζάκυνθος.

Αἱ Ἑτήσiai Ἐκδρομαὶ τῶν Συλλόγων τῶν Κεφαλλήνων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς —
Πατρῶν, γίνονται μέσον τοῦ Πρακτορείου ὁ «ΦΑΡΟΣ» ἐν Ἑλλάδι.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο “ΦΑΡΟΣ”

59 WASHINGTON STREET

NEW YORK, N. Y.

Τηλέφωνα: Bowling Green 7059 καὶ 9544.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
'Ετησίᾳ \$5.00
'Εξωτεριζοῦ . \$5.00

"Η ΗΧΩ" ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

SUBSCRIPTION
One Year \$5.00
Foreign \$5.00

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

"ECHO" OF CEFALONIA

PUBLISHED MONTHLY BY THE CEFALONIAN PUBLISHING CO., OF NEW YORK, N. Y.

THEOTOKES CH. THEOTOCATOS, Editor
ΘΕΟΤΟΚΗΣ Χ. ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΣ, Ἀρχισυντάκτης
1482 Broadway (Suite 413) New York, N. Y.
Telephone: Bryant 1809

DENNIS D. GIANNAKIS, Business Manager
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, Διαχειριστής

Application for second class matter pending.

VOL. II. No. 20.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, 1929.

ΕΤΟΣ 2ον. Ἀριθ. 20.

ΑΝΑΓΚΗ ΕΥΡΥΤΕΡΑΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ "ΚΕΦΑΛΟΥ"

ΟΙ ἀναλαβόντες τὴν ὀργάνωσιν τῶν Κεφαλλήνων Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ ὑπὸ Συλλόγους, καὶ τὴν σύμπηξιν αὐτῶν εἰς τὴν ὁμοσπονδίαν τοῦ «Κεφαλῶ» ἐθεωρήθησαν ὑπὸ πολλῶν ὡς ὄνειροπόλοι ἰδεολόγοι, ὁ δὲ σκοπὸς τῶν ἐξακριβωσθῆναι ὡς ἀπραγματοποιήτην ὄνειρον, ὡς οὐτοπία. Καὶ ὁμως τὸ θαῦμα ἐγένετο, καὶ μόνοι οἱ Κεφαλλήνες ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων τοῦ νέου Κόσμου κατῴρθωσαν νὰ ὀργανωθοῦν ὑπὸ μίαν ἐνιαίαν ὀργάνωσιν. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε βεβαίως τὸ πατροπαράδοτον αἶσθημα τῆς ἀλληλεγγύης ποῦ χαρακτηρίζει ἐκπαλαι τοὺς ἐν διασπορᾷ Κεφαλλήνας. Τόσον δὲ οἱ πρωτεργάται τῆς ἰδέας ταύτης ὅσον καὶ οἱ ἀσπασθέντες ταύτην καὶ ταχθέντες ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ «Κεφαλῶ» εἶναι ἄξιοι πολλῶν ἐπαίνων καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς νήσου.

Ἀλλὰ τοῦτο μόνον δὲν ἀρκεῖ. Ἐγένετο βέβαια ἐν μέγα βήμα, ἐκτίσθησαν τὰ θεμέλια, ἀλλὰ τὸ οἰκοδόμημα πρέπει νὰ ἀνεγερθῇ ὑψηλόν, στερεόν, μέγα, ὡραῖον, ἀρκετὰ εὐρὺ ὅπως στεγάσῃ ὅλα τὰ ξενητευμένα του τέκνα.

Ἡ ἰδέα αὕτη πρέπει νὰ ἐξαπλωθῇ πανταχοῦ ἐνθα ὑπάρχουν ξενητευμένοι Κεφαλλήνες, ἐκτὸς ἢ καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀκόμη. Ὅπου δὲν ὑφίστανται Σύλλογοι πρέπει νὰ συστηθοῦν καὶ οἱ

ὑφιστάμενοι πρέπει νὰ ἔχωσι καὶ τι τὸ κοινόν, νὰ συνεργάζωνται ἀφοῦ κοινὸς εἶναι ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός. Τόσαι μυριάδες Κεφαλλήνων ἐν διασπορᾷ ἂν ὀργανωθοῦν ποτὲ ὑπὸ μίαν ὁμοίμορφον ἢ καὶ πολλὰς ὀργανώσεις, ἀλλὰ συνεργαζόμενας, θὰ γίνουν αἰτίοι πολλῶν καὶ πλείστων ἀγαθῶν εἰς τὴν γενέτειραν καὶ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν. Δὲν πιστεύομεν δὲ νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς φρόνιμος Κεφαλλήν μὴ ἀναγνωρίζων τὰ ἐκ τῆς τοιαύτης ὀργανώσεως καλά.

Γιὰ τοῦτο ὁ «Κεφαλῶ» τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ καλεῖται νὰ παίξῃ σπουδαιότατον ρόλον, νὰ πρωτοστατήσῃ καὶ ἐργασθῇ δραστηρίως πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ σκοποῦ του. Διὰ νὰ πράξῃ ὁμως τοῦτο ὀφείλει νὰ βαδίσῃ πρῶτον ὁ ἴδιος ἐμπρὸς ἐπὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν του ἰδεωδῶν, νὰ ὀργανωθῇ στερεῶς καὶ ἀρρήκτως, νὰ ἀνδρωθῇ, νὰ δρασθῇ.

Ἔτσι, ἡ αἴγλη τῆς ἰσχύος του καὶ τὸ παράδειγμα τῆς δράσεώς του θὰ εὕρουν πανταχοῦ μιμητὰς καὶ ὁπαδοὺς. Ὅφειλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν—μετὰ λύπης—ὅτι τὸν ἑξαλλον ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν ραγδαίαν ἐνέργειαν κατὰ τὸ στάδιον τῆς συστάσεως τῶν Τμημάτων ἐπληροφόρησε περίοδος χαλαρότητος καὶ ἀδρανείας.

Τοῦτο δὲν εἶναι ἴδιον τῶν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

Ἀνάγκη Ἐδουτέρας Δράσεως τοῦ «Κεφαλῶ»	1—2
Τοῦ Μηνὸς	2
Διατρεπεῖς Κεφαλλήνες	3—4
Χαιρετισμὸς πρὸς τὴν Κεφαλληνικὴν Φύσιν	4
Ἱστορία τῆς Κεφαλληνίας	5—8
Φέουδον καὶ Τιμάριον	9
Εἰρωνεῖα Τύχης	10—11
Λόγος τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Βαλλιανείου Σχολῆς	11—13
Κονιδάρата, Ἐρυσσοῦ	14
Ἐκδρομὴ εἰς Φισκάρδον	14—15
Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἀγίας Ἀννης ἐν Λακύνθῃ, Λεϊβαθοῦς	15
Λύκειον Κεφαλληνίδων	16
Οἱ Κεφαλλήνες στὴν Θάλασσα	17
Γιατὶ τὰ Τάληρα τὰ Λένε Τάλαρα	18—19
Κοινωνικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Κίνησις	20—21
Οἱ Κεφαλλήνες ἀνὰ τὰς Παροικίας	22—23
Οἱ Κεφαλλήνες ἀνὰ τὸν Κόσμον	24—25
Ἀλληλογραφία	28
Κεφαλληνιακὸν Λεύκωμα	29—32

Κεφαλλήνων, τοὺς ὁποίους χαρακτηρίζει ἰσχυρὰ θέλησις καὶ ψυχικὸν σθένος.

Θέλουμεν μᾶλλον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ περίοδος αὕτη τῆς ἀδρανείας ἦτο μεταβατική, ἕνας σταθμὸς ἀναπαύσεως καὶ στρατηγικῆς μελέτης, ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ ἐξορμήσωμεν σφριγῶντες καὶ ἀκράτητοι ὅπως ἀνέλθωμεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἰδεώδους ἡμῶν. Μὲ τὴν πάροδον δὲ τοῦ θερινοῦ καύσωνος εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πάντα τὰ Τμήματα, συνολικῶς καὶ ἑν ἑκαστον, θὰ ἀρχίσουν τὴν με-

γαλουργὸν δρᾶσιν των. Ἐς δημιουργηθῇ μία εὐγενὴς ἀμιλλα ποῖον Τμήμα θὰ παρουσιάσῃ τὴν περισσοτέραν καὶ καλλιτέραν δρᾶσιν. Ἡ «Ἠχώ» δέ, ὡς πάντοτε, θὰ εἶναι εἰς τὴν πρώτην γραμμήν. Ὁ «Κέφαλος» πρέπει νὰ ἀποδείξῃ μὲ δρᾶσιν καὶ ἔργα ὅτι ἔχει ζωὴν, ὅτι συναισθάνεται τὴν ὑψηλὴν του ἀποστολὴν καὶ ὅτι ἐννοεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς σκοποὺς του, ἵνα ἄλλως τε δικαιολογεῖται καὶ ἡ ὑπαρξὶς του.

ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἀνάγκη συνεργασίας.

Ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε διὰ μακρῶν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεργασίας, τῶν ἐξ αὐτῆς ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων, καὶ τῶν ἄνευ αὐτῆς ἐπαπειλουμένων κινδύνων.

Ἐννοοῦμεν κυρίως τὴν ἐμπορικὴν συνεργασίαν, μολοντί δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ καὶ ὑπάρξῃ τοιαύτη ἂν δὲν πιστεῦει κανεὶς εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς συνεργασίας ἐν γένει. Ἡ βάσις τῆς συνεργασίας εἶναι ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη καὶ ἐκτίμησις. Ὁ μὴ πιστεύων εἰς τὴν θεμελιώδη ταύτην ἀρχὴν οὔτε συνεργάζεται, καὶ ἂν τὸ κάμνῃ ἐμπαίζει καὶ ἑαυτὸν καὶ τὸν συνεργάτην του. Καὶ ἕνας στραβὸς τὸ βλέπει ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς χάνομεν καθημερινῶς ἔδαφος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις μας δι' ἔλλειψιν συνεργασίας. Ὅσοι ἔχουν μυαλὸ ὀργανοῦνται καὶ ἔρχονται νὰ θερίσουν εἰς τοὺς ἰδικούς μας κόπους καὶ μόχθους. Αἱ μεγάλαι ἐταιρεῖαι μᾶς σαρώνουν. Ὀλίγα ἀκόμη ἔτι Ἑλληνικῆς κακομοιριάς καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις μας θὰ ἀποτελοῦν πικρὰν ἀνάμνησιν. Θὰ λέγεται δι' αὐτὰς ὅτι διὰ τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα "The glory that was Greece!"

Παροτρύνουμεν τοὺς Κεφαλλήνας ποῦ εἶναι ἄνθρωποι τοῦ ἐμπορίου καὶ πρακτικώτεροι, ἂν ὄχι εὐφυέστεροι, νὰ ἐξυπνήσουν καὶ προετοιμασθοῦν πρὸς ἀντίστασιν πρὸ τοῦ ἐπερχομένου ἀνεμοστροβύλου. Ἐς ἐνώσουν τὰς δυνάμεις των μὲ ἄλλους τῶν αὐτῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ νίκη θὰ εἶναι βεβαία καὶ ἀποτελεσματικὴ. Εἰς τὸ εἶδος των οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀήττητοι, ἀρκεῖ νὰ συνεργασθῶν.

Ἐχομεν τεραστίαν δύναμιν ποῦ πηγαίνει χαμένη.

Ἀπόδειξις τρανοτάτη, ὅσαι Ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις στηρίζονται εἰς συνεργασίαν καὶ ὀργάνωσιν εἶναι ἀνθηραὶ, βιώσιμοι, ἀκλόνητοι, ἀθάνατοι.

Αἱ ἄλλαι, αἱ ἀτομικαί, εἶναι ἐφήμεροι, κινδυνεύουν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἐκλείψουν.

Ἐς μνηθῶμεν ἂν ὄχι τοὺς ξένους τοῦλάχιστον τοὺς Ἕλληνας ποῦ ἐφήρμοσαν τὰς ἀρχὰς τῆς συνεργασίας. Ἐν τὸ πρᾶξωμεν θὰ σωθῶμεν, ἄλλως θὰ μετανοήσωμεν πικρῶς.

Ἐπιλήσιμονες οἰκείων.

Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ ξενιτεία ἔχει πολλὰ φαρμάκια καὶ περιπετείας. Γνωρίζομεν ὅτι ὅλοι δὲν μπορεῖ νὰ πλουτίσουν ἢ εὐπορήσουν. Παραδεχόμεθα ὅτι ἡ βιοπάλη τῆς ξενιτείας εἶναι σκληρὸς ἀγὼν ποῦ μᾶς ἀπορροφᾷ πολλάκις τελείως.

Τοῦτο ὅμως δὲν μᾶς δικαιολογεῖ ὅτι πρέπει νὰ ξεχάσωμεν τοὺς ἰδικούς μας ἐκεῖ κάτω. Ὁ Κεφαλλήν, ὁ τόσον φιλόστοργος, ὑπερήφανος καὶ φιλότιμος, πῶς μετεμορφώθη ἐν Ἀμερικῇ εἶναι παράδοξον, κρῖμα! δὲν θὰ ἐπιστεῦομεν ποτὲ ὅτι ὑπάρχουν τόσοι Κεφαλλήνες ἐπιλήσιμονες τῶν οἰκείων των, ἂν δὲν ἐπλημμύριζόν τὰ γραφεῖα μας γράμματα παραπονυμένων γονέων, ἀδελφῶν, συζύγων καὶ τέκνων ἀκόμη.

Ἔστω καὶ νὰ ἰσχυρισθῇ κανεὶς ὅτι δὲν ἔχει νὰ στείλῃ χρήματα, οὐδέποτε ὅμως μπορεῖ — ἂν εἶναι ἄνδρας — νὰ εἴπῃ ὅτι τοῦλάχιστον δὲν μπορεῖ ἕνα γραμμάτιον νὰ στείλῃ.

Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ δὲν πρέπει νὰ βυθίζεται κανεὶς εἰς τέτοια λάσπη ἀσυνειδησίας καὶ ἀναισθησίας.

Ἐντροπή, αἰσχος καὶ ἀηδία.

Ἐν ἐξακολουθήσουν νὰ ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἄστοργοι καὶ ἄσπλαγχοι Κεφαλλήνες πρέπει νὰ ἀποκηρυχθοῦν, ἔαν δὲν ἐπανέλθουν εἰς τὸν δρόμον τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος. Ἐς μὴ λησιμονοῦν ἄλλως τε οἱ τοιοῦτοι ὅτι ἐξακολουθοῦντες οὕτω οὐδέποτε θὰ ἴδωσι προκοπὴν.

Σποραδικαὶ διευθύνσεις Κεφαλλήνων.

Ἐν οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀναγνώσται τῆς «Ἠχοῦς» πιστεύουν ὅτι πράγματι ἐξυπηρετεῖ αὕτη τοὺς Κεφαλλήνας καὶ ὅτι συμφέρει εἰς αὐτοὺς νὰ τὴν διαβάσουν, παρακαλοῦνται θερμῶς ὅπως φροντίσουν διὰ τὴν εὐρύτεραν διάδοσιν αὐτῆς. Ὅπου εἶναι βεβαίως πικναὶ ὁμάδες Κεφαλλήνων κυκλοφορεῖ καὶ εἶναι γνωστὴ. Ὑπάρχουσιν ὅμως πολλοὶ διεσπαρμένοι εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἄλλα μέρη τοῦ ἐξωτερικοῦ τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζομεν, οὔτε αὐτοὶ γνωρίζουν ὅτι ὑφίσταται ἡ «Ἠχώ». Ἐὰν λοιπὸν εἶναι αὕτη χρήσιμος, τότε οἱ τοιοῦτοι ζημιοῦνται.

Τὸ κακὸν τοῦτο θὰ ἐθεραπεύετο ἂν οἱ γνωρίζοντες συγγενεῖς, συγχωρίους ἢ φίλους των γράψωσιν εἰς αὐτοὺς περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς «Ἠχοῦς» ἢ ἀποστείλωσιν εἰς ἡμᾶς τὰς διευθύνσεις των. Τὸ αὐτὸ δύνανται νὰ πράξουν καὶ οἱ ἐν Κεφαλληνίᾳ οἰκεῖοι των, μὲ τὴν πεποίθησιν μάλιστα ὅτι μόλις οἱ τοιοῦτοι ἀνευρεθῶν καὶ διαβάσιν τὴν «Ἠχώ» θὰ ἐνθυμηθῶν τὸ σπῖτι των, ἂν μερικοὶ ἐξ αὐτῶν τυγχάνουν ἐπιλήσιμονες. Διότι εἶναι ἐξηκριβωμένον ὅτι οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀναγνώσται τῆς «Ἠχοῦς» ἐπικοινωνοῦν καὶ ἐνθυμοῦνται τοὺς οἰκείους των.

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ

ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΤΟΥ 1821

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΖΑΚΗΣ ΤΥΠΑΛΛΟΣ

ΕΓΕΝΝΗΘΗ ἐν Ληξουρίῳ τὸ 1790. Μετὰ τὰς προκαταρκτικὰς ἐν τῷ τόπῳ σπουδὰς ἐμαθήτευσεν ἐν τῇ περιφήμῳ Σχολῇ τῶν Κυθωνιῶν ὑπὸ τὸν Βενιαμὶν Λεσβίον. Τὰς πανεπιστημιακὰς τοῦ σπουδᾶς διήνυσεν ἐν Παταβίῳ καὶ κατόπιν ἐν Παρίσις ἐνθα ἔτυχε διπλώματος τῆς ἱατρικῆς καὶ φιλοσοφίας. Ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν ἐν Παρίσις καὶ πολλῶν ἄλλων ὁργανώσεων καὶ σωματείων, ἀπέκτησε δὲ τὴν φιλίαν καὶ ἐκτίμησιν τῶν διαπρεπεστέρων τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν.

Τὸ 1817 ἐξήσκησε τὴν ἱατρικὴν εἰς Κισινόβιον καὶ τὰς Παραδουναβίους Ἡγεμονίας, ἐνθα καὶ δις ἐνυμφεύθη κόρας ἐκ τῶν πριγκιπικῶν οἰκῶν Κατακάζη καὶ Μουρούζη.

Μυηθεὶς τὸ 1820 τὰ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας ἀφιέρωθη μετὰ ζέσεως πρὸς ἐξυπρέτησιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ συνανθορίζων χρήματα, δημοσιεύων πολιτικὰ βιβλία καὶ δράματα πατριωτικὰ καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς κυοφορουμένης Ἐπαναστάσεως τῶν σκλάβων, ἐν συνεργασίᾳ τῶν Ὑψηλάντων, Λασπανοῦ καὶ Ἡπίτου. Αὐτοῦ ἦτο καὶ ἡ πατριωτικὴ προκηρυξίς ἐν Ἰασιῷ τὴν 24ην Φεβρουαρίου 1821.

Μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ἱεροῦ λόχου εἰς Σκουλένι ὁ Τυπάλλος ὑπὸ ψευδώνυμον ἠκολούθησε μετὰ τινων σωθέντων ἱερολοχιτῶν τὸν Δημ. Ὑψηλάντην εἰς Πελοπόννησον. Ἐκτιμώμενος μεγάλως παρὰ τοῦ Ὑψηλάντου ἦτο εἰς τῶν ἐμπιστοτέρων καὶ πολυτιμωτέρων αὐτοῦ συμβούλων. Πολυλάκις δὲ τῷ ἀνετέθησαν ἐντολαὶ δυσκόλου φύσεως καὶ ἐμπιστευτικοῦ χαρακτῆρος, τὰς ὁποίας ἐξεπλήρωσε μετὰ γενναιότητος, συνέσεως, ψυχραιμίας καὶ δικαιοσύνης.

Σταλείς ὡς πληρεξούσιος τοῦ Ὑψηλάντου νὰ διαπραγματευθῇ κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ Νεοκάστρου τὰ τῆς παραδόσεως τῶν Τούρκων, καὶ διερχόμενος τὴν Ἀρκαδίαν συνήντησε τοὺς Κεφαλλήνας καὶ Ζακυνθίους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπρομήθευσε τροφὰς καὶ χρήματα λαβὼν μαζί του τοὺς Ποταμιάνον, Πανᾶν, Μοντίνον καὶ Πομόνην.

Οἱ ἐν Νεοκαστρῷ Τούρκοι ἐλπίζοντες βοήθειαν ἐκ Μεθώνης ἀνέβαλον τὰς διαπραγματεύσεις. Κατορθώσας δὲ ὁ Τυπάλλος νὰ πληροφορηθῇ ὅτι ἀνεμένοντο δύο Τουρκικὰ πλοῖα ἐκ Μεθώνης μετὰ τροφῶν καὶ ὀπλιτῶν, εἰδοποίησε τὸν ἐν Ζακύνθῳ πλοίαρχον Δενδρολίβανον νὰ καταδιώξῃ ταῦτα, ὅπερ καὶ ἔπραξεν ἐπιτυχῶς. Ἐστάλη τότε διὰ ξηρᾶς ἐκ Μεθώνης ἐπικουρία Τουρκικοῦ στρατοῦ ἀλλ' ὁ Τυπάλλος λίαν φρονίμως εἶχε προκαταλάβει τὰ στενά, κατὰ τὴν συναφθεῖσαν δὲ αἱματηροτάτην συμπλοκὴν ὁ ἐχθρὸς συνετρέβη καταδιωχθεὶς μέχρι τῶν πυλῶν τῆς Μεθώνης.

Αἱ διαπραγματεύσεις ἐπανελήφθησαν κατὰ τοὺς ὅρους δὲ τῆς παραδόσεως οἱ Τούρκοι θὰ ἐστέλλοντο εἰς Τύνιδα καὶ Αἴγυπτον. Μεταθὰς εἰς Καλάμας ὁ Τυπάλλος πρὸς ἐξασφάλισιν Ἑπτανησιακῶν πλοίων διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν Τούρκων ἀφῆκε πληρεξούσιον τὸν Ζακύνθιον Γουζέλην.

Ἐισελθόντων εἰς τὸ φρούριον τῶν Ἑλλήνων τὴν 7ην Αὐγούστου, 1821, ἤρχισε ἡ ἐπιβίβασις τῶν Τούρκων. Δυστυχῶς ὅμως οἱ Ἕλληνες παρεσπόνδῃσαν καὶ ἐξερράγησαν ἄγρια καὶ ἀπάνθρωποι σκηναὶ σφαγῆς καὶ λεηλασίας. Καταφθὰς ὁ Τυπάλλος καὶ ἐκμανεὶς διὰ τὰ συμβαίνοντα ἐπενέβη καὶ μὲ προφανή κίνδυνόν τῆς ζωῆς του κατάρθωσε νὰ σώσῃ τοὺς λοιποὺς Τούρκους. Κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ἐκείνην ἐδαπάνησεν ὀλοκλήρην τὴν περιουσίαν του ἐξ 150,000 δραχμῶν ἐπαινεθεὶς πολὺ παρὰ τῶν ξένων ἱστοριογράφων ὁ δὲ φιλέλληνας βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἐκύσμησε τὴν εἰσόδον τῶν ἀνακτόρων του δι' εἰκόνας παριστώ-

σης τὸν Τυπάλλον ἀγωνιζόμενον ὅπως καταπαύσῃ τὰς σφαγὰς Νεοκάστρου.

Ἀσθενήσας σοβαρῶς ἐν Τριπόλει ἐπόθησε τὴν γενέθλιον γῆν, ἀλλὰ τῷ ἀπηγορεύθη ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως. Μεταθὰς εἰς Γενεύην συνήντησε τὸν Καποδίστριαν, τὸν ὁποῖον σπουδαίως συνέδραμε διὰ τοῦ ἐντόνου πατριωτικοῦ τοῦ καλᾶμου καὶ τῶν ἐνεργειῶν του πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων. Ἐπανακάμφας κατόπιν εἰς τὰς ἡγεμονίας ἐξηκολούθησε τὰς ἐνεργείας του ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος συλλέγων συνδρομὰς καὶ ἐνισχύων τὸ φρόνημα διὰ τῶν δημοσιευμάτων αὐτοῦ.

Τὸ 1829 ὁ Καποδίστριας διώρισε αὐτὸν διευθυντὴν τοῦ μέλλοντος τότε νὰ ἰδρυθῇ ἐν Ἑλβετίᾳ καθιδρύματος χάριν τῆς προσφορωτέρας καὶ ἐθνικωτέρας ἀνατροφῆς καὶ περιθάλψεως τῶν ἐν Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἑλβετίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ πλανωμένων καὶ ἀπροστατευτῶν Ἑλληνοπαίδων. Εἰς τὸ ἔργον του τοῦτο ὁ Τυπάλλος θὰ συνεργάζετο μετὰ διαπρεπῶν φιλελλήνων, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἐματαιώθη ἀτυχῶς ἐκ τῆς δολοφονίας τοῦ Καποδιστρίου.

Τὸ 1837 ἐγκατεστάθη ὁριστικῶς εἰς Ἀθήνας, διὰ τὴν φιλοπατρίαν δὲ καὶ γενναιότητα τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰς πολυτάλως πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας ἡ γενέτειρα ἐξέλεξεν αὐτὸν μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ μεγάλης πλειονοψηφίας πληρεξούσιον ἐν τῇ Β'. Ἐθνικῇ Συνελεύσει.

Ἡ ἀπελευθερωθεῖσα καὶ συντασσομένη εἰς κράτος Ἑλλάς μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ αἵματος καὶ τῶν δαφνῶν ἔπρεπε νὰ καλλιεργήσῃ τὰ γράμματα, ἐπιστήμας καὶ τέχνας καὶ ἀναπτύξῃ κοινωνικῶς καὶ πολιτικῶς τὸν λαόν της καὶ μορφώσῃ πολιτισμόν. Εἶχεν ἀνάγκην σχολείων, βιβλιοθηκῶν, ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, εὐεργετικῶν ἰδρυμάτων κτλ. Πρὸς ἐξυπρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τούτων ἀφιέρωσεν ἐξ ὀλοκληροῦ τὴν δρᾶσιν του ὁ Τυπάλλος, ὅστις διὰ τῶν σοφῶν του γνώσεων, εὐρυμαθείας καὶ μεγάλης πείρας ἦτο ὁ ἐνδεδειγμένος δι' ἓνα τὸσον δύσκολον ἔργον. Ἐργασθεὶς δὲ εὐσυνειδήτως, ἀκαμάτως καὶ ἐνθουσιωδῶς ἔφερεν εἰς αἴσιον πέρας τὸ δύσκολον ἀλλὰ καὶ ὑψηλὸν ἐκεῖνο ἔργον.

Εἰς τὸν Τυπάλλον ἀνετέθη ἡ σύστασις Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου. Εἰς τὰς σχέσεις δὲ τοῦ ἀνδρὸς μετ' ἐπιφανῶν προσώπων ἐν τῇ Δύσει καὶ Ἀνατολῇ ὀφείλεται ἡ εἰσροὴ χρημάτων, νομισμάτων, βιβλίων καὶ χειρογράφων.

Ἡ Βιβλιοθήκη ἀριθμοῦσα πρότερον 15,000 μόνον τόμων, ἀταξινόμητος δὲ καὶ ἄχρηστος περίπου ἐν τῇ παλαιᾷ μητροπόλει μεταφερθεῖσα μετὰ τινα ἔτη ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἶχε πλέον τῶν 140,000 τόμων, τὸ δὲ Μουσεῖον 167,000 νομισμάτων.

Εἰς τὰς προσπάθειάς τοῦ Τυπάλλου ὀφείλονται πρωτίτως αἱ γενναῖαι εἰσφοραὶ καὶ πρὸς τὸ ἀποστολαῖ τῶν κρατῶν τῆς Τοσκάνης, τοῦ παπικοῦ κράτους τῆς Γερμανίας, Πρωσσίας, Γαλλίας καὶ Αὐστρίας, πολὺ δὲ συνέδραμε καὶ ὁ πολὺς τότε Κεφαλλήν Δημ. Κοργιαλένιος.

Ἐκτιμώμενος ἐξαιρετικῶς ὑπὸ τοῦ Ὁθωνος εἶχε σταλεῖ πολλάκις μὲ σπουδαίας ἀποστολάς εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Μετὰ τὴν ἐξορίαν δὲ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους ἀπελύθη ὁ Τυπάλλος τῆς ὑπηρεσίας ὡς φίλος τοῦ Ὁθωνος. Διεκρίθη ἐπίσης πάντοτε εἰς τὸ φιланθρωπικὸν στάδιον, συνετέλεσε εἰς τὴν σύστασιν τῶν πρῶτων Εὐεργετικῶν ἰδρυμάτων ἀπετέλει δὲ μέλος πάσης σχεδὸν ἐπιτροπῆς σκοποῦσης ἐκπαιδευτικούς, ἐθνικούς καὶ φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Συνέγραψε πολλὰ καὶ ἐκλεκτὰ ἔργα ἱατρικά, φιλοσοφικά, ἐκπαιδευτικά, ἐθνικά, κ. τ. λ.

Ἐξέδωκεν ἐπίσης τὰ ἔργα τοῦ σοφοῦ Ἀθηναίου Δημητρίου Γαλανοῦ, ἀποθανόντος τὸ 1833 ἐν Ἰνδικῇ, ἐκ τῶν διασωθέντων χειρογράφων αὐτοῦ. Τὰ ἔργα ταῦτα ἐνεποίησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ προυκάλεσαν εὐμενέστατα σχόλια παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων τοῦ κόσμου διὰ τὴν βαθεῖαν ἔρευναν καὶ μελέτην τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων τῆς Ἰνδικῆς θεοσοφίας, θεογνωσίας, κοσμογονίας, ψυχολογίας καὶ πρακτικῆς ἀρετῆς.

Ἡ ἐκδοσις τῶν ἔργων τούτων ἐκρίθη ὑπὸ πάντων τῶν Ἰνδολόγων ὡς ἀρίστη καὶ σωτηρία διὰ τὴν Ἰνδικὴν φιλολογίαν. Ὁ Τυπάλδος ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τὸ 1867 ὑμνηθεὶς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κ. Κοντογόνου, ἐν Ληξουρίῳ δὲ ὑπὸ τοῦ θεολόγου Ἰωάννου Λοσέρδου.

* * *

ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΖΑΚΗΣ ΤΥΠΑΛΔΟΣ

Ἀδελφὸς τοῦ προηγουμένου γεννηθεὶς ἐν Ληξουρίῳ τὸ 1771. Ἀφιερωθείς παιδιόθεν εἰς τὰ θεῖα καὶ κατόπιν μακρῶν καὶ ἐπιμόνων ἰδιαιτέρων σπουδῶν κατηρτίσθη ὅσον ἐλάχιστοι κληρικοὶ τῆς ἐποχῆς του. Μεταβὰς εἰς Κωνσταντινῶν μὲ ἐμπιστευτικὴν ἐντολὴν πρὸς τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε' ἐκρατήθη ἐκεῖ ὡς ἐφημέριος εἰς Σταυροδρόμιον. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ μητροπολίτου Κεφαλληνίας τὸ 1817 ὁ Τυπάλδος ἐστάλη ὡς τοποτηρητὴς τοῦ θρόνου. Κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα ποῦ ἐποίμανε τὴν νῆσον ἔδειξε θαυμασία δείγματα ἰκανότητος, συνέσεως καὶ ἐμπειρίας χαίρων μεγάλου σεβασμοῦ παρὰ τοῦ ποιμνίου του. Ἦτο ἀπὸ τοὺς πρῶτους μυημένους εἰς τὴν Φιλικὴν Ἐταιρείαν, λέγεται δὲ ὅτι εἶχε σταλῇ τὸ 1815 εἰς τὴν νῆσον ὅπως κάμῃ σχετικὰς ἐνεργείας τοῦ μέλλοντος κινήματος τῶν σκλαβῶν.

Ἐκτραγείσης τῆς Ἐπαναστάσεως ὁ πατριώτης Ἱεράρχης δὲν ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ ἀδρανὴς καὶ ἀδιάφορος. Συνεργαζόμενος μετὰ τῶν ἄλλων Φιλικῶν καὶ πατριωτῶν συνετέλεσε πολὺ ὄχι μόνον ὅπως καταρτισθῇ σῶμα Κεφαλληνῶν ἀγωνιστῶν, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ ἀναχώρησίς του διὰ τοῦ ἑξῆς εὐφυοῦς τεχνάσματος:

Διεδόθη τότε σκοπίμως ὅτι βρίκιοι Ἀλγερινὸν προσήγγισεν εἰς Στροφάδας μεταφέρον γυναικόπαιδα εἰς Πελοπόννησον καὶ ὅτι ἄλλα ὀθωμανικὰ πλοῖα περιπλέοντα τὴν Κεφαλληνίαν καὶ Ἰθάκην εἶχον συλλαβεῖ αἰχμαλώτους Κεφαλλήνας τινάς.

Ἡ διάδοσις ἤγειρε θερμότερον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ καὶ ἐξῆψε τὰ πνεύματα. Σύσσωμος ὁ λαὸς ἔδραμε πρὸς τὸν ἱεράρχην του ὅπως ἀναπέμψῃ δέησιν ὑπὲρ τῶν κινδυνεύοντων ἀδελφῶν καὶ νὰ μεταδῇ παρὰ τῷ τοποτηρητῇ τῆς νήσου Travers καὶ ἀπαιτήσῃ ἐν ὀνόματι τῆς φιλάνθρωπίας νὰ μὴ παρακωλυθῇ ὁ ἀπόπλους πλοίων τινων μετ' ἀνδρῶν πρὸς σωτηρίαν δῆθεν τῶν αἰχμαλώτων καὶ γυναικοπαίδων. Ὁ ἱεράρχης μετὰ τὴν δέησιν ἡγούμενος πολυαρίθμου λαοῦ μετέβη εἰς τὸν αὐστηρὸν καὶ δύσκαμπτον Ἀγγλον τοποτηρητὴν, εἰς ὃν ὑπέδειξεν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν κίνδυνον τῆς δημοσίας τάξεως κατορθώσας μετὰ πολλὰς παρακλήσεις καὶ ἐπιχειρήματα νὰ τύχῃ τῆς ἀδείας τῆς ἀναχωρήσεως τῶν πλοίων καὶ ἀνδρῶν, ἀλλὰ ὑπὸ προσωπικὴν του εὐθύνην.

Τὸ Ἀργοστόλιον μετεβλήθη τότε παραῤῥημα εἰς στρατόπεδον, ἐν ἀκρατῇ δὲ ἐνθουσιασμῷ καὶ μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ ἱεράρχου ἀπῆρον τὰ πλοῖα, τὰ ὅποια ὡς γνωστὸν κατηυθύνθησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Ἡ Κυβέρνησις μαθοῦσα τὸ τέχνασμα καθήρεσε τὸν πατριώτην ἱεράρχην τοῦ ἀξιώματος.

Μετέβη τότε ὁ Τυπάλδος εἰς διάφορα Εὐρωπαϊκὰ κράτη ἐργαζόμενος καὶ ἐνεργῶν ὑπὲρ τῆς Ἐπαναστάσεως μετὰ τοῦ Καποδιστρίου καὶ ἄλλων Φιλικῶν καὶ Φιλελλήνων. Μεταβὰς κατόπιν εἰς Ρωσσίαν ἐγκατεστάθη ἐκεῖ ὀριστικῶς, διορισθεὶς Ἐπίσκοπος Κριμαίας. Ἐπὶ Κριμαϊκοῦ πολέμου διορισθεὶς πνευματικὸς τοῦ στόλου διέμεινε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς πολιορκίας τῆς Σεβαστοπόλεως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀναχωρήσας τὴν ἡμέραν τῆς υποχωρήσεως τελευταίως μετὰ τοῦ Γορτζικώφ.

Μεταβὰς κατόπιν ὡς προσκυνητὴς εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ διατρίψας ἐκεῖ ἐννέα ἔτη ἀπέθανε τὸ 1865 ταφείς ἐπὶ τοῦ ὄρους Σιών.

ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΕΙΑ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΗΝ ΦΥΣΙΝ

Πρὸς σέ τὴν γλυκαυγὴ καὶ μυρῶλουστον φύσιν ἣτις περιβάλλεις τὸν Κεφαλληνιακὸν ὀρίζοντα καὶ τὴν ἐπαξίως κληθεῖσαν εὐάνδρον Κεφαλληνίαν, ποῦ ἐκάστην πρωΐαν σοῦ περιλοῦζον τὴν ωραίαν σου ἀληθῶς καὶ μαγευτικὴν στολὴν αἱ ἐκ τοῦ Αἴνου ἐξερχόμεναι καὶ ἀνυψούμεναι εἰς τὰ αἰθέρια ὕψη χρυσαὶ καὶ ἀδαμάντινοι ἀκτίνες τοῦ λάμποντος ἡλίου, ὡς καὶ τὰ ἀφρόλουστα κύματα τοῦ Ἰονίου Πελάγους, πρὸς σέ, λοιπόν, ὦ θαυμασία καὶ θελκτικὴ φύσις τῆς Κεφαλληνιακῆς Γῆς, σοῦ ἀπευθύνω ἐκ τοῦ σημείου τούτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ μουσά μου εὕρισκομένη, δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς βασιλείου τῶν φυσιολατρῶν σου, καὶ λουομένη ἀπὸ τὸ δροσερὸ ἀεράκι ποῦ τῆς κομίζει αἱ ἀληθῶς ωραιόταται καὶ κατὰμαυροι ἀπὸ τὰ ἔλατα χαράδραι τοῦ Αἴνου, τὸν πρῶτον καὶ πρωῒνον χαίρετισμόν μου, χαίρετισμόν ὅστις σοῦ ἀρμόζει, καὶ ἔσο βεβαία ὅτι ἐκάστην πρωΐαν οἱ πλησίον σου εὕρισχόμενοι ἐγείρονται εὐθὺς ὡς ἡ Ἥως λαμπρίνει τὸ πᾶν, ἵνα σέ θαυμάσων, διότι τοὺς εἶσαι ὁ μόνος πιστὸς σύντροφος, ἀλλὰ διότι εἶναι συγχρόνως καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἔξω Κεφαλλήνων περὶ ὧν γενικῶς ὁ Ὅμηρος λέγει: «Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους». Δέξου, λοιπόν, τὸν πρωῒνον

μου αὐτὸν χαίρετισμόν, διότι ἀλλοίμονον ἐὰν ἡρχόμην πλησίον σου καὶ σέ ἄφηνον παραπονημένην ὅτι δὲν συμμετέσχον τῆς ἀφάτου χαρᾶς τῶν κτήσεών σου, καὶ οὕτω φανῶ ἀνάξιος τῆς ἰδανικῆς καὶ ἀστέρου ιδέας ἣν τρέφω πρὸς σέ, ναί! πρὸς σέ, ὦ φωτοστεφανομένη φύσις τῆς Κεφαλληνίας, ὡς ταπεινός σου καὶ ἐγὼ ὑμνητής.

.....

Καὶ ἤδη σημαίνει τὸ λυπηρὸν σήμαντρον τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ ἀναχωρῶ ἔνδακρίς, ὦ πάναγνη τῆς Κεφαλληνίας καὶ τοῦ Ἰονίου Πελάγους Νύμφη, ἐνῶ τὰ ταπεινά μου χεῖλῃ τρεμουλίζοντα ἀπὸ τὴν λύπην ποῦ καὶ αὐτὰ ἀκόμη αἰσθάνονται, σοῦ λέγουν σιγαλῇ τῇ φωνῇ τὰ ἐξῆς:

Χαῖρε! ὦ μόνῃ μάρτυς, ἀλλὰ καὶ μόνῃ σύντροφος τῆς μονοτόνου αὐτῆς ἐκδρομῆς μου εἰς τὸ μαγευτικὸν σου τοπίον Κάστρο*, Χαῖρε! ὦ φαντασμαγορικὴ εἰκὼν τῶν ὀφθαλμῶν μου, χαῖρε! χαῖρε!

Κάστρο, Παρασκευή, 27 Μαΐου 1927

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Λ. ΓΑΣΠΑΡΑΤΟΣ

*) Προάστειον Ἀγίου Γεωργίου ἀπέχον τῆς πολιτείας 1½ ὄραν, ἐνθα ἡ παλαιὰ πρωτεύουσα τῆς νήσου.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Υπὸ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΤΖΙΜΑΡΑΤΟΥ, Καθηγητοῦ

Βυζαντινοὶ χρόνοι (395—1185 μ. Χ.). Θέσις τῆς Κεφαλληνίας ἐν τῷ Βυζαντινῷ κράτει, ὡς Τούρμας καὶ Στρατηγίδος καὶ Βυζαντινοὶ διοικηταὶ αὐτῆς. — Γουέσκάρδος καὶ Ἄννα Κορνηνή. Ἄσσος καὶ Ἀγία Μαύρα. Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἅγιος Γεράσιμος. Λιμὴν Φόρκυνος καὶ Πάνορμον καὶ Φισκάρδον. Ἐνετοὶ καὶ Ἅγιος Δονάτος καὶ μεταξουργοί. Ἀνάκτησις Κεφαλληνίας ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν καὶ τὰ δώδεκα ἄρχοντόπουλα.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας ἐν τῇ νέᾳ διαιρέσει τῶν Ρωμαϊκῶν ἐπαρχιῶν ὑπέβαλε τὴν Κεφαλληνίαν εἰς τὸ θέμα τῆς Λομβαρδίας, ἡ ὁποία λέξις θέμα διετηρήθη ἴσως ἐν τῇ ἐν Πυλάρῳ τῆς Κεφαλληνίας Μονῇ τῇ καλουμένῃ ἔτι καὶ νῦν Θέματα. Τὸ δὲ ὄνομα Λογγοβάρδοι ἢ Λομβάρδοι ἢ Λοβέρδοι ἀπαντᾷ εἰς τὴν Κεφαλληνίαν καὶ τὴν Ζάκυνθον, ὡς ὑποδηλοῖ τὸ ὄνομα Λομβάρδος μετὰ τὸ 1262, ὡς ρηθῇσεται κατωτέρω. Διαιρεθεῖσης εἰς τῆς μεγάλης Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ὑπὸ τοῦ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου τῷ 395 μ. Χ. χάριν τῶν δύο υἱῶν του, τοῦ Ἀρχαδίου καὶ τοῦ Ὀνωρίου, εἰς Ἀνατολικὸν καὶ Δυτικὸν Ρωμαϊκὸν κράτος, ἡ Ἑλλάς κατ' ἀκολουθίαν καὶ ἡ Κεφαλληνία περιῆλθον εἰς τὴν ὑπὸ τὸν Ἀρχάδιον Ἀνατολικὴν Ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν τοῦ Βυζαντίου καὶ μάλιστα αἱ νῆσοι αὗται τοῦ Ἰονίου πελάγους ἀπετέλεσαν τὸ ὄριον τῶν δύο Αὐτοκρατοριῶν, ἀλλὰ συνάμα καὶ τὸ ἀδέσποτον κτῆμα, ὡς καὶ πᾶσα σχεδὸν τότε ἡ Ἑλλάς, τῶν ἑξ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἐκ Βορρᾶ καὶ Νότου ἐπιδρομῶν. Γότθοι καὶ Βάνδαλοι, Ἀνδαλούσιοι καὶ Σαρακηνοὶ (ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Πρόννων τῆς Κεφαλληνίας ὑπάρχει τοποθεσία καλουμένη ἔτι καὶ νῦν Σαρακήνικὸ Κάστρο, ἢ Κάστρο τῆς Ὠραιᾶς), Ἀλγερίνοι (ἐν Κεφαλληνίᾳ καλούμενοι Ἀλιτζερίνοι ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ Ali-zeri) καὶ διάφοροι ἄλλοι τυχοδιώκται ἱππῶται καὶ κόμητες ἐπέδραμον τὰς νήσους καὶ χώρας ταύτας κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτήν. Ἐν τούτοις κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἡρακλείου μέχρι Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγωνάτου (611—685) τασσομένην στρατιωτικὴν καὶ χωρογραφικὴν τοῦ κράτους διαίρεσιν, ἡ Κεφαλληνία ἀπετέλει μετὰ τῶν Ἰονίων νήσων (ἐξαιρέσει τῶν Κυθήρων καὶ ἴσως καὶ τῆς Ζακύνθου ὑπαγομένης εἰς τὸ θέμα τῆς Ἑλλάδος) μέρος τοῦ ἐνδεκάτου θέματος, ἐκ τῶν δώδεκα τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τῶν ὧν εἴκοσι καὶ ἐννέα Θεμάτων τοῦ ὅλου κράτους. Τὸ ἐνδέκατον ἐκεῖνο θέμα ἦν τὸ ἀνωτέρω ρηθὲν θέμα τῆς Λογγοβαρδίας ἢ Λομβαρδίας ἐκτείνον-
νον ἀπὸ τῶν Ἀλπεῶν μέχρι τῆς Καλαβρίας καὶ Σικελίας καὶ Κεφαλληνίας, ἥτις μόνῃ ἀπετέλει τότε Τοῦρμαν (turma). Ἡ λατινικὴ αὕτη λέξις ἦν στρατιωτικὴ, δηλοῦσα ἄρχιον σφαιροῦ, κυρίως ἱππείον, αποτελούντων τὸ δέκατον ἐνὸς ἱππικοῦ τάγματος (ala) καὶ ἐκ 30 ἢ 32 ἀνδρῶν συγκεκλιμένον, οἵτινες ἐστέλλοντο πρὸς φυλακὴν ἐπαρχίας τινός, λαμβανούσης εἰτα καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ἐπαρχίας τὸ ὄνομα τοῦτο: Τοῦρμα. Κατὰ δὲ

τὴν ἐπὶ Λέοντος τοῦ τρίτου, ἡ Σοφοῦ καὶ Φιλοχρίστου ἐπικληθέντος γενομένην νέαν τοῦ κράτους πολιτικὴν διαίρεσιν τῷ 887, ἡ Κεφαλληνία ἀπετέλεσεν ἰδιαιτερον θέμα ἢ Στρατηγίδα (prae fecturam) κληθεῖσαν οὕτω, διότι ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ διέμενεν ὁ στρατηγὸς τοῦ ὅλου θέματος. Περιελάμβανε δὲ καὶ τὰς λοιπὰς νήσους τοῦ Ἰονίου Πελάγους τὴν Ζάκυνθον, Ἰθάκην, Λευκάδα καὶ Κέρκυραν, ἥτις Στρατηγὶς ἐκαλεῖτο Κεφαλληνία Στρατηγίς, ἥτοι Κεφαλληνιακὴ Στρατηγίς καὶ εἶχεν ἔδραν καὶ πρωτεύουσαν τὴν πόλιν τῆς Κεφαλληνίας. Ἐκ τῆς ἀορίστου δὲ ταύτης ὀνομασίας τῆς πρωτεύουσας πόλεως τῆς Κεφαλληνίας, προῆλθεν ἴσως ἡ παρερμηνεία, ὅτι ἡ νήσος Κεφαλληνία εἶχε καὶ πόλιν ὁμώνυμον. "Capadociae olim turma erat praetoria orientalium, Cephaloniae praetoria, sive insulae turma, quae olim erat praetoria Longobardiae ed praetoria facta est scelpio Domino Leone." «Ἡ Κεφαλληνία στρατηγίς, ἦγον τὰ νησιά, Τοῦρμα ἦν τὸ παλαιὸν τῆς στρατηγίδος Λογγοβαρδίας. Ἐπὶ δὲ Λέοντος τοῦ Φιλοχρίστου δεσπότου γέγονε στρατηγίς» (περὶ Βασιλείου τάξεως III. 224, ἐκδ. Βόννης). Ἀλλὰ παραδόξως ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς λέγει ἐν ἄλλῳ αὐτοῦ ἔργῳ (Περὶ Θεμάτων II. 54) οὐ μὴν ὅτι «ἡ Κεφαλληνία συμπεριελήπτου τῇ Πελοποννήσῳ ἄλλ' ὅτι καὶ «οὐδέποτε εἰς τάξιν ἐχρημάτισε θέματος». "Ὅπερ ἴσως δηλοῖ ὅτι τοῦρμα οἶσα καταχρηστικῶς ἐγένετο στρατηγίς, διὰ τὴν σπουδαιότητα τοῦ νησιωτικοῦ τούτου θέματος καὶ διὰ τὸ στρατηγικὸν τῆς θέσεως καὶ οὕτως αἴρεται ἡ νομιζομένη ἀντίφασις. "Ὡστε πιθανώτατα ἡ Κεφαλληνία ὑπῆρξε τοῦρμα πρῶτον τοῦ θέματος τῆς Λογγοβαρδίας καὶ εἰτα τῆς Ἑλλάδος ἢ Πελοποννήσου" ἔπειτα δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἰονίων νήσων ἀπετέλεσε καταχρηστικῶς μικρὸν θέμα διοικούμενον ὑπὸ ἰδίου στρατηγοῦ καὶ ὀνομασθεῖσα στρατηγίς.

Διοικητικοὺς δὲ ἄρχοντας τῆς νήσου ἀναφέρει ὁ ἀκάματος ἱστοριοδίφης τῆς νήσου Ἠλίας Τσιτσέλης εἰς τὰ Κεφαλληνιακά Σύμμικτα ἐν σελίδι 70 τοὺς ἐξῆς: 1) Νικόλαον Ὑπάτον καὶ Χαρτουλάριον (ἀρχιεφύλακα) Κεφαλληνίας κατὰ τὸν θ'. αἰῶνα· τούτου σώζεται σιγγίλιον ἐν τῷ νομισματικῷ μουσεῖῳ Ἀθηνῶν. 2) Νικήταν βασιλικὸν πρωτοσπαθάριον καὶ στρατηγὸν κατὰ τὴν θ'. ἑκατοντοετηρίδα, οὗ πολυδωδοῦλλον ὥσπερ ὑπάρχει ἐν τῷ νομισματικῷ μουσεῖῳ Ἀθηνῶν. 3) Ἐπὶ τῶν αὐτῶν περίοδον χρόνων στρατηγόν. Ὁ Schlemberger κατέχει τεμάχιον τοῦ μολυβδοβούλλου τούτου, φέρον μόνον τὸ ἀρχικὸν γράμμα M. 4) Κωνσταντῖνον πρωτοσπα-

θάριον και στρατηγὸν κατὰ τὸν 9. αἰῶνα. 5) Λέοντα σπαθάριον αὐτοκρατορικὸν καὶ στρατηγὸν κατὰ τὸν 9—10 αἰῶνα. 6) Τὸν Τουρμάρχην Ν. τοῦ 10—11 αἰῶνος, οὗ τὸ μολυβδόβουλλον φέρει στηθάριον τοῦ Ἀγίου Τρύφωνος καὶ τὸ μονόγραμμα τούτου. 7) Στ..... βασιλικὸν πρωτοσπαθάριον καὶ στρατηγὸν Κεφαλληνίας τοῦ 11 αἰῶνος, οὗ σώζεται λίαν περισπούδαστον μολυβδόβουλλον, ὅπερ εἶχεν ἐν τῇ συλλογῇ του ὁ φιλάρχαιος ἀρχιφαρμακοποὺς τοῦ στρατοῦ Ἀλέξανδρος Βαρούχας καὶ ὅπερ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Ζησίου. 8) Γεώργιον αὐτοκρατορικὸν πρωτοσπαθάριον καὶ στρατηγὸν Κεφαλληνίας καὶ Λομβαρδίας. Ἀπαντῶμεν ὅτι οὗτος ἀπένειμεν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Αὐτοκράτορος Λέοντος, προνόμιον Μαϊόνι, ἡγουμένῳ μονῆς Βολτούρνου ἐν τῇ νοτίῳ Ἰταλίᾳ. Ἄγνωστον ὅμως τίνας τῶν τριῶν ὁμωνύμων Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου: Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, τοῦ Ἀρμενίου, ἢ τοῦ Σοφοῦ ἐξετέλει διαταγὴν ὁ στρατηγὸς ἐκεῖνος τῆς Κεφαλληνίας, ἥτις τότε ἦν τοῦρμα ἥτοι ἐπαρχία τῆς Λογγοβαρδίας· διότι ὁ στρατηγὸς οὗτος ἀνάγεται μετὰ τῆς ἀπὸ τοῦ 611—887 χρονικῆς περιόδου.

Ἦδη ὅμως τῷ 1081 ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν τῇ κατ' Ἰταλίᾳ Νορμανῶν ἢ Νορμανδῶν Ροβέρτος, ὁ διὰ τὴν πονηρίαν του ἐπικληθεὶς Γουϊσκάρδος ἦτοι πανούργος, ἐστρεψε τὴν προσοχὴν του κατὰ τοῦ Βυζαντιτικοῦ κράτους καὶ ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ Πάπα Οὐρβανοῦ τοῦ Β'. καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς πρώτης σταυροφορίας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἀγίων Τόπων ἀπὸ τοὺς Τούρκους τῷ 1081 ἐκστρατεύει κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, τοῦ συμμαχίσαντος πρὸς τοὺς Ἑνετοὺς καὶ ἔχοντος 70 χιλιάδας συμμαχικοῦ στρατοῦ, μετὰ 30 χιλιάδων ἀξιωμαχῶν στρατοῦ καὶ 160 πλοίων καὶ νικᾷ αὐτὸν ἐν πολλαῖς μάχαις καὶ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ τελευταῖον τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1084 ἐν κρατερῇ ναυμαχίᾳ μετὰ τῶν Κεφαλληνίων καὶ Κερκύρας παρὰ τὸ Δυρράχιον. Μετὰ δὲ τὴν νίκην ταύτην ὁ Ροβέρτος προσεφέρθη σκληρότατα πρὸς τε τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Ἑνετοὺς αἰχμαλώτους συμποσυνόμενους εἰς 13,000, ἵνα ἐκφοβίσῃ τοὺς κατοίκους τῶν πλησίον χωρῶν, οὓς προέτρπευεν ἵνα ἀποστατήσωσιν ἀπὸ τοῦ Ἀλεξίου. Ἀλλ' οὗτοι πιθανῶς δὲ καὶ οἱ Κεφαλλήνες, ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, ὅτι ἔτι μᾶλλον πιστοὶ θὰ μείνωσι τῷ Αὐτοκράτορι καὶ ἂν ἀκόμη ἔβλεπον θανατουμένας τὰς συζύγους αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα. Ὁ Ροβέρτος εἶτα διαχειμάσας ἐν ἀσφαλεῖ τινι λιμένι τῆς Ἡπείρου ἀπέναντι τῆς Κερκύρας, τὸ ἔαρ τοῦ 1085 διέταξε τὸν υἱόν του Ρογήρον ἵνα καταλάβῃ διὰ πλοίων τὴν Κεφαλληνίαν. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς ταύτης ἐπολιόρκησεν ἐκεῖνος ἀφικόμενος εἰς τὴν Κεφαλληνίαν τὴν πρωτεύουσάν τῆς νήσου. Ἀντισταμένης ὅμως τῆς πόλεως ὁ Ρογήρος ἐζήτησεν ἵνα ἔλθῃ ἐξ Ἡπείρου καὶ ὁ πατὴρ του Ροβέρτος μετὰ τοῦ ὑπολοίπου στρατοῦ καὶ στόλου. Ὁ Ροβέρτος τότε σπεύδει διευθυνόμενος πρὸς τὴν Κεφαλληνίαν, ἀλλ' ἐν τῷ πλῶ καταληφθεὶς ὑπὸ σφοδροῦ πυρετοῦ προσφορμίσθη εἰς τὸν βορειότατον τῆς Παλικῆς λιμένισκον τὸν καλούμενον ἔτι καὶ νῦν Ἀθέρα, ὅπως ὀνομάζει τὸν λιμένα τούτον καὶ τὸ ρηθὲν ἐγγράφον τοῦ 1262, οἱ δὲ Ἑνετοὶ ὀνόμαζον αὐτὸν Porto Ferri. Τοῦτο μαθὼν ὁ

Ρογήρος ἐγκαταλείπει τὴν πολιορκίαν καὶ σπεύδει παρὰ τῷ ἀσθενούντι πατρὶ. Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Ροβέρτου καὶ ὁ ἄλλος υἱὸς των Βοημοῦνδος ἀφίκοντο εἰς τὸν λιμένα Πάνοριον, εἰς τὸν ὁποῖον μετεφέρθη ἐν τῷ μετὰ Ροβέρτου ὁ Γουϊσκάρδος, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἐκεῖ ἀποθανὼν ἐχάρισε τὸ ὄνομά του ἐπικληθέντα ἔκτοτε Φισκάρδο. Τὴν περιπέτειαν ταύτην, τὴν ἀσθένειαν καὶ τὸν θάνατον τοῦ Ροβέρτου διέσωσεν ἡμῖν ἡ λογία θυγάτηρ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἡ Ἄννα ἢ Κομνηνὴ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτῆς: τῇ Ἀλεξιάδι βιβλ. 6ον, κεφ. VI, σελ. 162 λέγουσα· «ὁ δὲ γε Ρομπέρτος, (ἐπαναγέσθω γὰρ αὐτῆς ὁ λόγος, ὅθεν ἐξέπεσε καὶ καθ' εἰρμὸν ἐχέσθω τῆς διηγήσεως) οὐδὲ μετὰ ταύτην τὴν ἦταν αὐτῆς ἡρέμει, ἀλλ' ἐπεὶ προφθάσας τινὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἰδίου υἱοῦ κατὰ τῆς Κεφαλληνίας ἀπέστειλε σπεύδων τὴν ἐν αὐτῇ πόλιν κατασχεῖν. Τὰ μὲν ἐνόντα αὐτῷ πλοῖα τῇ Βοντίτζῃ (Βονίτση) προσώρμισε μετὰ τῆς παρεμβολῆς πάσης, αὐτὸς δὲ εἰς μονήρη γαλέαν εἰσελθὼν τὴν Κεφαλληνίαν κατέλαβε· καὶ πρὶν ἢ ταῖς λοιπαῖς δυνάμεσι καὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐνωθῆναι ἐγκαρτερῶν ἔτι περὶ τὸν Ἀθέρα (ἀκρωτήριόν τι τοῦτο τῆς κεφαλληνίας) λάβρω κατέχεται πυρετῷ· μὴ φέρων δὲ τὴν τοῦ πυρετοῦ φλόγωσιν, ὕδωρ ψυχρὸν αἰτεῖ· τῶν δὲ περὶ αὐτὸν ἀπανταχοῦ σκεδασθέντων εἰς τὴν τοῦ ὕδατος ζήτησιν, τῶν ἐγγχωρίων τις πρὸς αὐτὸν φησιν· Ὁρᾶτε ταυτηνὴ τὴν νῆσον τὴν Ἰθάκην. (Ὡστε καὶ ἐκ τῆς μαρτυρίας ταύτης τῆς Ἄννης, καίτοι ἀμφισβητουμένης, ἀλλ' ὀρθῆς καθ' ἡμᾶς, ἐπιβεβαιούται ἡ προεκτεθεῖσα ὑπόθεσις ἡμῶν περὶ τῆς Ὀμηρικῆς Ἰθάκης· διότι ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου καὶ τοῦ λιμένος τοῦ Ἀθέρος, τοῦ ἔτι καὶ νῦν οὕτω καλουμένου, ἵνα καθίσταται ὁρατὴ ἡ Ἰθάκη ἔπρεπε ὡς τοιαύτη νὰ ὑπάρχῃ οὐχὶ ἡ νῦν καλουμένη Ἰθάκη, ἀλλ' ἡ καθ' ἡμᾶς θεωρουμένη ὡς Ὀμηρικὴ Ἰθάκη, ἡ περιοχὴ τῶν σημερινῶν ἐπαρχιῶν Κραναίας καὶ Σάμης τῆς Κεφαλληνίας, ἐν αἷς καὶ ἡ περιοχὴ ἡ καλουμένη νῦν Ἐριος καὶ ἥτις ἐφαίνετο καὶ φαίνεται ἔτι καὶ νῦν ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Ἀθέρος) ἐν αὐτῇ (τῇ Ἰθάκῃ γράφει ἡ Ἄννα ὅτι ἔλεγε τῶν ἐγγχωρίων τις), πρῶν πόλιν μεγάλην ἀνωκοδόμητον Ἰερουσαλὴμ καλουμένην, καὶ τῷ χρόνῳ ἡρείπεται, ἐν αὐτῇ πηγὴ ἦν πότιμον ἕσασαι καὶ ψυχρὸν ὕδωρ ἀναδιδούσα. Ταύτην ὁ Ρομπέρτος ἀκούσας, δέει πολλῶν τηλικαῦτα συνεσχέθη συμβαλὼν σὺν τὸν Ἀθέρα καὶ τὴν πόλιν Ἰερουσαλὴμ, τὸν ἐφιστάμενον αὐτῷ θάνατον ἐπεγίνωσκε· καὶ γὰρ πρὸ πολλοῦ τινες αὐτῷ ἐμαντεύοντο, ὅποια εἰδώσιν οἱ κόλακες τοῖς μεγιστᾶσιν εἰσπείσθαι, ὅτι μέχρι τοῦ Ἀθέρος αὐτοῦ ἅπαντα μέλλεις ὑποτάξαι, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἰερουσαλὴμ ἀπερχόμενος τῷ χρόνῳ λειτουργήσεις. Εἴτε δὲ ὁ πυρετὸς τοῦτον ἀνήλωσεν, εἴτε πλευρίτις ἦν ἡ νόσος ἀκριβῶς λέγειν οὐκ ἔχω· τέως δὲ ἐξ ἡμερῶν τελευτᾷ. Ἡ μαρτυρία αὕτη Ἄννης τῆς Κομνηνῆς τοῦτο ἔχει τὸ τρωτόν: ὅτι ἀναφέρει πόλιν μεγάλην καλουμένην Ἰερουσαλὴμ ἀπέναντι τοῦ Ἀθέρος. Ἀλλὰ πρῶτον τὴν μεγάλην ταύτην πόλιν δὲν ἀναφέρει αὕτη ἡ Ἄννα, ἀλλὰ τῶν ἐγγχωρίων τις, ὅστις ἰδύνατο ἵνα ὀνομάσῃ ἀθανάσιως καὶ ἀνεξέλεγκτως ἀπλοῦν τινὰ συνοικισμὸν κατρηιπωμένον πλέον ὥς ἀρχαίαν πόλιν μεγάλην. Δεύτερον τὸ ὅτι ἐπὶ τῆς περιοχῆς τῆς Κεφαλ-

ληνίας, τῆς καλουμένης νῦν Ἐρίσου ὑπῆρχε συνοικισμός τις καὶ μάλιστα καλούμενος Ἱερουσαλήμ καὶ δὴ ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Ἀθέρος. Τὸ δεύτερον ὅμως τοῦτο ἐπιβεβαιούται καὶ ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐπὶ τῆς Ἐρίσου καὶ παρὰ τὴν κόμην τὴν καλουμένην νῦν Τουλιάτα ὑπῆρχε κατρηπειωμένη ἤδη μονή, ὀνομαζομένη ἔτι καὶ νῦν Ἀγία Ρουσάλη καὶ εὐρισκομένη ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Ἀθέρος. Ἡ ὀνομασία αὕτη Ἀγία Ρουσάλη καθ' ἡμᾶς ἴσως ἀποτελεῖ λείψανον τοῦ ἐκεῖ που ὑπάρξαντός ποτε συνοικισμοῦ τῆς Ἀγίας Ἱερουσαλήμ. Κατ' ἄλλους ὅμως ἡ Ἀγία Ρουσάλη ἦν Ἑνετικὴ μονὴ τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγίας Ροζαλίας: *Santa Rosalia*. Ἀλλὰ ἡ ἰταλικὴ λέξις *Rosalia* διατηρεῖται ἀμετάβλητος ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὅπου πολλοὶ γυναῖκες φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦτο προφερόμενον καὶ γραφόμενον Ροζαλία, ὅπως προφέρεται καὶ εἰς τὴν Ἱταλικήν. Ἡ δὲ λέξις Ρουσάλη οὐδαμῶς φαίνεται προσελθοῦσα ἐξ ἰταλικῆς λέξεως· διότι οὔτε τὸ *s* μεταξὺ δύο φωνηέντων προφέρεται ὡς *j*, ὅπως ἀκριβῶς εἰς τὸ Ροζαλία, οὔτε τὸ *o* ἠδύνατο νὰ μετατραπῇ εἰς *ou* κατὰ τὴν ἐκ τοῦ Ἱταλικοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μετάφρασιν του. Οἱ ἀρνούμενοι τὴν ταυτότητα τῆς Ἱερουσαλήμ πρὸς τὴν Ἀγία Ρουσάλη ἀναγκάζονται, ἵνα παραδεχθῶσιν, ὅτι ὁ Ροβέρτος οὐδόλως ἀπεπιβάσθη πυρέσσων εἰς τὸν Ἀθέρα, ἀλλ' ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν λιμένα Πάνορμον (νῦν Φισκάρδο), ἀπέναντι τοῦ ὁποίου λιμένος, οἱ παραδεχόμενοι τὴν σημερινὴν Ἰθάκην, ὡς τὴν ἀρχαίαν, εὐρίσκουσι τοποθεσίαν τινὰ καλουμένην χώραν ἢ πόλιν, ὅπου τοποθετοῦσι τὴν Ἱερουσαλήμ, τῆς ὁποίας τοποθεσίας πλὴν τῆς ἀσθενεστάτης καὶ ἀορίστου μαρτυρίας τοῦ ὀνόματος πόλις ἢ χώρα, οὐδὲν ἄλλο ἐρεῖπιον ἢ τεκμήριον εὐρίσκεται. Ἐπειτα ἡ ἐκδοχὴ αὕτη καταγιγνώσκει ἀνακρίβειαν εἰς τὴν Ἄνναν ὠρισμένως καὶ αὐτολεξεῖ κατάγουσαν τὸν Ροβέρτον εἰς Ἀθέρα καὶ οὐχὶ εἰς Πάνορμον. Οἱ τοιοιυτρόπως σκεπτόμενοι εὐρίσκουσι καὶ ἄλλην ἀνακρίβειαν εἰς τὸ χωρίον τοῦτο τῆς Ἄννης καὶ ἀποροῦσιν ἴσως πῶς ἡ Ἄννα ἢ Κομνηνὴ κατὰ τὸν 11ον μ. Χ. αἰῶνα ὀνομάζει νῆσον τὴν ἀπέναντι τοῦ Ἀθέρος καὶ τῆς Παλικῆς ἐπομένως ξηράν, τὴν ὁποίαν ὅμως καὶ ὁ Στράβων ἀπὸ τοῦ 1ου μ. Χ. αἰῶνος ἀναφέρει χωρίζομένην ἀπὸ τῆς Παλικῆς διὰ ταπεινοῦ τινος ἰσθμοῦ, ὅστις συνήνωσε μὲν σὺν τῷ χρόνῳ τὰς δύο νήσους, ἀλλ' ἡ ὀνομασία νήσος τῆς ἀπέναντι τοῦ Ἀθέρος καὶ τῆς Παλικῆς ξηρᾶς ἐξηκολούθησε βεβαίως ἐπὶ πολὺν μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν δύο νήσων χρόνον. Ἴσως δὲ καὶ ἐκ τῆς συχνάκις ἐπαναλαμβανομένης ταύτης φράσεως «εἰς τὴν νῆσον, λατινιστὶ *in Naxon* καὶ ἰταλιστὶ *in Nasson* παρεσύρθη ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ Ρωμαῖος Λίβιος ἵνα ἀναφέρῃ κατοίκους τῆς Κεφαλληνίας τοὺς *Nessiotas*, ὡς εἵπομεν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἢ κατὰ τὴν περιοχὴν τῆς Ἐρίσου πολίχνην νὰ ὀνομασθῇ Ἀσός· διότι θὰ ἔλεγον εἰς τὴν νῆσον καὶ εἰς τὴν νᾶσον καὶ εἰς τὴν Ἀσόν, διπλασιασθέντος τοῦ *s* ἐκ τοῦ Ἱταλικοῦ, ἵνα μὴ προφέρηται εἰς τὸ Ἱταλικὸν εἰς τὴν *Nason* (Νάζον), ὡς θὰ ἐπαναλάβομεν καὶ πάλιν κατωτέρω ἐν κεφαλῇ XI. Ὅτι δὲ ἡ Ἄννα ἢ Κομνηνὴ ἐπεσκέφθη τὰ μέρη ταῦτα τοῦ Ἰονίου πελάγους ἐπιβεβαίωσι ἢ παραδόσεις ἢ λέγουσα ὅτι ἡ Ἄννα καταληφθεῖσα ὑπὸ τρικυμίας ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει ἐσώθη τῇ 2 Μαΐου

εἰς Λευκάδα, διατάξασα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς ταύτης ἵνα κτισθῇ ἐν Λευκάδι ναὸς εἰς τὴν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐορταζομένην Ἀγίαν Μαύραν, ἐκ τοῦ ὁποίου ναοῦ βραδύτερον ἢ πρωτεύουσα τῆς Λευκάδος ὀνομάσθη Ἀγία Μαύρα.

Ἀξιοπαρατήρητον δὲ τυγχάνει ὅτι ἐπὶ τῆς ὕφ' ἡμῶν νομιζομένης, ὡς Ὀμηρικῆς Ἰθάκης, τῆς ἀποτελομένης ἐκ τῶν σημερινῶν ἐπαρχιῶν Σάμης καὶ Κραναίας τῆς Κεφαλληνίας, καὶ εἰς ἄλλην τοποθεσίαν αὐτῆς ἀναφέρεται πάλιν ἡ ὀνομασία αὕτη Ἱερουσαλήμ. Ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει σήμερον μεγαλοπρεπὴς ἡ Μονὴ τοῦ προστάτου τῶν Κεφαλλήνων Ἀγίου Γερασίμου εἰς τὰ Ὀμαλά (ἢ κοινῶς Μαλά), ἐκεῖ ὑπῆρχε κατὰ τὸν Μεσαῖον ἐκκλησίδιον ἢ καὶ μονύδριον τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς Παναγίας Θεοτόκου τῶν Ἱεροσολύμων, εἰς τὸ ὁποῖον κατρηπειωμένον περὶ τὸ ἔτος 1570 μετὰ μακρὰν περιοδείαν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ τοὺς Ἀγίους Τόπους, ὅπου καὶ ἱερεὺς ἐγένετο, ὁ ἐκ Τρικυμίων τῆς Κορινθίας μοναχὸς Γεράσιμος Νοταρᾶς, υἱὸς τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Καλῆς γεννηθεὶς τῷ 1509 καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἀπὸ τὰ Σπύρλαια τῆς Κραναίας, ἦλθεν ὁ ρηθεὶς ἱερεὺς Γεράσιμος καὶ εὗρεν τὴν ἀρχαίαν αὐτὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τὸ μονύδριον αὐτὸ τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι ὀνομάζετο πρὸ αὐτοῦ Ἱερουσαλήμ, διότι ὁ ρηθεὶς ἱερεὺς Γεράσιμος ἀνοικοδομήσας τὴν κατεριηρωμένην ἐκκλησίαν χάριν ταύτης τῆς εἰκόνης, συνήθροισε περὶ αὐτὸν γυναῖκας εὐσεβεῖς καὶ ἴδρυσεν γυναικαίαν Μονήν, τὴν ὁποίαν ὀνόμασε «Νέαν Ἱερουσαλήμ». Ἡ Μονὴ αὕτη μετὰ τοῦ ὀνόματος τούτου ἐσώζετο οὕτω καλουμένη μέχρι τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους 1637· διότι οὕτως ὀνομάζετο ἐν τῷ χειρογράφῳ τοῦ τότε ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Σισίων Ἱεροθέου Ἀββατίου τοῦ περιγραφόντος τὸν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐπισυμβάντα σεισμόν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνακαινιστοῦ τῆς Μονῆς ταύτης Γερασίμου συμβάντα τῇ 15ῃ Αὐγούστου 1579, ἡ φήμη του καὶ τὰ θαύματά του ἠνάγκασαν τὸν ἐν Κεφαλληνίᾳ Πατριαρχικὸν Ἐξάρχον τοῦ τότε Οἰκουμ. Πατριάρχου Ἱερემίου, ἵνα ἐνεργήσῃ ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου του τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 1581, ἀσήπτου ἐντελῶς εὐρεθέντος. Ἀλλὰ διαταγῇ τοῦ ἐν Ἑνετίᾳ ἐδρεύοντος Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Γαβριήλ, τὴν ὁποίαν ἐπισκοπὴν τῆς ἐν Λυδία Φιλαδελφείας μετέφερεν ἡ Ἑνετικὴ Κυβέρνησις εἰς Ἑνετίαν πράγματι μὲν πρὸς ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ Πάπα καὶ πρὸς ἔλεγχον τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως, ὀνόματι δὲ πρὸς προστασίαν τῶν ἐν Ἱταλίᾳ ὀρθοδόξων· οἱ δὲ ἐκάστοτε οὗτοι Μητροπολίται Φιλαδελφείας ἐπεζήτουν τὴν εἰς τὸν θρόνον των ὑποταγὴν τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἰονίων νήσων καὶ ἴδρυσιν αὐτοκεφάλου ἐν Ἑνετίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τῇ διαταγῇ, λέγω, τοῦ Μητροπολίτου τούτου ἐτάφη πάλιν τὸ σκῆνωμα τοῦ Ἀγίου Γερασίμου καὶ μετὰ ὀκτῶ μῆνας, τῇ ἀδείᾳ τότε τοῦ ἐρημένου Μητροπολίτου γίνεται νῦν ἀνακομιδὴ ἀσήπτου πάλιν ἐντελῶς εὐρεθέντος τοῦ σκηνώματος καὶ διατηρουμένου τοιοῦτου ἐπὶ καὶ νῦν καὶ θαυματουργόντος μάλιστα πρὸς δόξαν καὶ στήριγμα τῆς Ὀρθοδοξίας. Τὰ διαρκῆ μέχρι καὶ τῆς σήμερον θαύματα καὶ δὴ τὰ ἀφορῶντα τὰς ἰάσεις δαμονιώντων ἠνάγκασαν τῷ 1622 τὸν

τότε Οικουμενικὸν Πατριάρχην Κύριλλον τὸν Λούκαριν καὶ τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς Κων/πόλεως ἵνα κηρύξωσιν αὐτὸν Ἅγιον καὶ ἔκτοτε ἡ Μονὴ αὕτη τῆς Νέας Ἱερουσαλὴμ μετωνομάσθη εἰς Μονὴν τοῦ Ἁγίου Γερασίου. Κατὰ τὸν Πάρτς ἐν Γεωγραφίᾳ Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης, μετάφρασις Παπανδρέου, σελ. 221 «Ἡ ἐκκλησία Ἁγία Ἱερουσαλὴμ μνημονεύεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τοῦ 1262εὐρεθείσης θείᾳ ἐμπνεύσει ὑπὸ μοναχοῦ παραδειγματικοῦ βίου, λέγει ὁ Σάβας V σ. 215 εἰς τὰ *Capitula Cephalleniae* (1585) *Documents in edits*, καὶ ἡδῶν πρό τινων ἡδῶν ἐτῶν ἐν τινι μέρει τῆς νήσου ταύτης Μολὰ ὀνομαζομένην εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Παρθένου Μαρίας, ἔργου ἀρχαιοτάτου, φέροντος ἐπιγραφὴν *Santa Maria di Hierusalem*, ὅπου μοναστήριον ἤρξατο νὰ κατασκευάζεται, τοσαύτη ὑπῆρξεν ἡ εὐλάβεια καὶ ἡ συρροή τῶν πιστῶν χριστιανῶν, ὥστε εἰσῆχθησαν ἐν αὐτῷ 22 μοναχαί. Ὑπὲρ τοῦ Μοναστηρίου, λέγει ὁ Πάρτς, γίνεται αἰτήσεις ἀτελείας φόρων. Πρόκειται δὲ μόνον περὶ τῶν 30 δονακίων ἐτησίως. Ἡ γερονσία ὅμως ἀπεφάσισε πολὺν ὀρθῶς νὰ παρέχῃ εἰς τὸ Μοναστήριον 30 δονακία ἐτησίως, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀτέλειαν φόρων». Ἡ ἀρχαιοτάτη αὕτη εἰκὼν ἡ ὑπάρξασα ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ πρό τῆς ἐλεύσεως ἐν αὐτῇ τοῦ Ἁγίου Γερασίου καὶ ἔχουσα τὴν ἐπιγραφὴν *Santa Maria di Hierusalem*, δὲν φαίνεται πιθανὸν ὅτι κατήγετο ἐκ τῆς ὑπαρξάσης ποτὲ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἰθάκῃ καὶ κατερεπίπαισθαις εἰτα πολίχνης Ἱερουσαλὴμ, ἣν ἐγνώριζε καὶ ἀνέφερεν ἡ Ἄννα ἡ Κομνηνή; Αὐτὸ δὲ τὸ ἐπώνυμον Ροσόλυμος ἢ Ἱεροσόλυμος, ὅπερ ἀπαντᾷ ἔτι καὶ νῦν ἐν Κεφαλληνίᾳ δὲν ἔχει ποιάν τινα σχέσιν πρὸς τὴν ἀρχαίαν ταύτην ἐνταῦθα πολίχνην Ἱερουσαλὴμ καὶ τοὺς διασκορπισθέντας εἰτα κατοίκους αὐτῆς;

Ὁ Γουϊσκάρδος ὡς εἶπομεν θανὼν ἐν Πανόρμῳ τῇ 17ῃ Ἰουλίου 1085 ἢ κατ' ἄλλους τὸ 1089 ἀφῆκε τὴν καρδίαν του ταφείσαν ἐνταῦθα καὶ τὸ ὄνομά του εἰς τὸν λιμένα τῆς Πανόρμου τὸν μετονομασθέντα ἔκτοτε λιμένα τοῦ Γουϊσκάρδου ἢ Φισκάρδο, τὸ δὲ πῶμα αὐτοῦ ταριχευθὲν μετεφέρθη κατόπιν πολλῶν κινδύνων κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν του εἰς Πούλιαν τῆς Ἰταλίας. Οὗτος ὁ λιμὴν τῆς Πανόρμου ἐπὶ τῶν Ὀμηρικῶν χρόνων ἀπετέλει ἴσως τὸν λιμένα τοῦ Φόρκυος, ὅστις ὑπὸ τοῦ Μαρίνου Σανούδου ἀναφέρεται ὡς λιμὴν τοῦ φύλακος "porto di custodi a capo di l'isola de la Zefalonia," ὑπὸ δὲ τοῦ Βουδελμοντίου λιμὴν τοῦ Βισκάρδου "adoccidum ergo Viscardus portus," ἀλλ' οὐδαμῶς ἐξέλιπε τὸ ὄνομα τοῦτο τοῦ Φόρκυος ἀπὸ

τῆς καθ' ἡμᾶς Ὀμηρικῆς Ἰθάκης· διότι ἔτι καὶ νῦν ὁρμος τις ἐγγύτατα κείμενος τῷ νῦν Φισκάρδῳ λέγεται τὸ Φόκυ, ὅπερ ὄνομα ὑπενθυμίζει τὸν ἐκεῖ που Ὀμηρικὸν λιμένα τοῦ Φόρκυος. Καὶ αὐτὸ τὸ ἀντρον τῶν Νηϊάδων ἢ Ναϊάδων νυμφῶν εὔρηται ἔτι καὶ νῦν ἀριστερᾷ τῷ εἰσπλέοντι τὸν νῦν καλούμενον λιμένα τοῦ Φισκάρδου, ἔχον μάλιστα ἔτι καὶ νῦν ὅπως καὶ τότε τὴν εἰσοδὸν του πρὸς βορρᾶν. Κατ' ἀντιμετάθεσιν δ' ἴσως τοῦ ἀπέναντι κειμένου καθ' ἡμᾶς Δουλιχίου, τῆς σημερινῆς δῆλα δὴ Ἰθάκης, ὁ ἀμέσως ἐπόμενος τοῦ Φόκυ ὁρμος καλεῖται Δολέχα. [Δολέχα]

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ροβέρτου ὁ Ἀλέξιος ἐπανεκτίσθη πάντα τὰ φρούρια τῆς παραλίας καὶ τὰς νήσους. Ὁ δὲ τοῦ Ροβέρτου ἕτερος υἱὸς Βουμουῦνδος πρὸς ὑποταγὴν τῶν Ἑλλήνων, οὗς ἐμίσει ὡς ὁ πατήρ του, συνέμαχησε πρὸς τὰς ἰσχυρὰς τότε κατὰ θάλασσαν πόλεις Πίζαν, Φλωρεντίαν καὶ Γένουαν. Τῷ δὲ 1099 ἢ 1103 μία μοῖρα ἐκ τῶν εἰς τὴν Παλαιστίνην ἀπερχομένων σταυροφόρων ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον Πίζης, διὰ τοῦτο κληθέντων Πισατῶν, ὡς παπικὸν ἀντιπρόσωπον καὶ ναύαρχον τοῦ στόλου, ἐληλάτησε πάσας τὰς Ἰονίους νήσους καὶ ἀπῆλθε πλήρης λαφύρων εἰς τὴν Ρόδον, ὅπου κατενανμαχήθη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξίου διὰ τοῦ ὑγροῦ πυρός. Τῷ δὲ 1125 οἱ Ἑνετοὶ διερχόμενοι μετὰ τῶν Γενονησίων διὰ τὸν κατὰ τῶν ἀπίστων πόλεμον, ἀπὸ τὰς νήσους ταύτας ἀπεβιδάσθησαν εἰς Κεφαλληνίαν καὶ ἐγένοντο κύριοι τοῦ φρουρίου αὐτῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρόντες τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου Δονάτου μετήνεγκαν αὐτὸ εἰς Ἑνέτιαν. Τῷ δὲ 1147 οἱ Νορμανδοὶ ἐκυρίευσαν τὴν Κεφαλληνίαν καὶ λεηλατήσαντες καὶ τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις Θήβας καὶ Κόρινθον ἀπήγαγον ἐκεῖθεν τοὺς μεταξουργοὺς καὶ διέδωκαν τὴν σιροτροφίαν εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ Κεφαλληνία ἀνεκτίθη ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν· διότι τῷ 1153 ὁ Ἄραβ γεωγράφος Ἐδρυσὴ καταριθμεῖ μεταξὺ τῶν ἄλλων χωρῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὸ κύριον ἔρεισμα τοῦ Βυζαντιτικοῦ κράτους τὰς Εὐρωπαϊκὰς αὐτοῦ ἐπαρχίας, ἐν αἷς ἀναφέρει καὶ τὴν Κεφαλληνίαν ἀποκαλῶν αὐτὴν Τζεφαλούνια (ἱστορ. Παπαρηγοπούλου, Τόμ. Δ'. σελ. 143). Κατὰ τι δὲ ἀμφισβητήσιμον γνησιότητος χειρόγραφον ὁ Ἀλέξιος Β' ὁ Κομνηνὸς ἀπέστειλεν εἰς Κρήτην τῷ 1181—1183 δώδεκα ἀρχοντόπουλα, ἐξ ὧν καθὼς καὶ ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα μέχρι καὶ κατόπιν τῆς ἀλώσεως καταφύγιόν των εἰς Κρήτην καὶ εἰτα εἰς Κεφαλληνίαν κατάγονται, ὅσαι ἐν ἀμφοτέραις ταῖς μεγαλονήσοις ταύταις εὐρίσκονται ἔπειτα Βυζαντιναὶ οἰκογένεια.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Η "ΜΙΝΕΡΒΑ"

Ἑλληνικὴ Μαγειρικὴ. — Περιποίηση καὶ Καθαρότης ἄνω.

ΠΑΝΑΓ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ, Διοικητὴς — Ἰδιοκτήτης
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
SAN FRANCISCO, CAL.

723 FOLSOM STREET

ΦΕΟΥΔΟΝ ΚΑΙ ΤΙΜΑΡΙΟΝ

Η ΧΡΗΣΙΣ τῶν ὄρων φέουδον καὶ τιμάριον γίνεται πολλάκις ἀδιακρίτως εἰς ἱστορικάς μονογραφίας περὶ τῶν Ἰονίων νήσων. Ὑφίσταται ὅμως κάποια διαφορὰ. Τὰ φέουδα, κατὰ τοὺς ἐρευνητάς τῆς ἱστορίας τοῦ θεσμοῦ, ἀνάγονται εἰς τοὺς χρόνους τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ Εὐρώπῃ, καὶ κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν κατὰ μέρος κρατιδίων. Ἦσαν δὲ κτήματα καὶ περιφέρειαι κτηματικαὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀποτελοῦσαι δικαιώματα παραχωρούμενα ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος πρὸς εὐνοουμένους του ὑπὸ ὄρους ὑπακοῆς, πίστεως καὶ ἀντιπαροχῆς πολεμικῆς συνδρομῆς ἐν καιρῷ ἀνάγκης, ἢ ἐπὶ μισθώσει ὠρισμένου ἐτησίου μισθώματος εἰς χρῆμα ἢ εἶδος ἀντὶ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ὁ θεσμὸς ἀπετέλεσεν ἰδίαν νομοθεσίαν, τὸν Φεουδαλισμὸν, μετὰ πολλῶν διατυπώσεων καὶ ὄρων, διὰ τοῦτο δὲ ἐν Γερμανίᾳ ἐξετάζεται ὑπὸ τῶν συγγραφέων ὡς ἱστορικὸς κλάδος τῆς ἰδιοκτησίας. Οἱ λαμβάνοντες φεουδαλικά κτήματα ἐκαλοῦντο βασσάλοι (vassals).

Οἱ Φράγκοι εἰσβαλόντες καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ 13ου αἰῶνος εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀπεπειράθησαν νὰ εἰσαγάγῃσι σύστημα φεουδαλικὸν μετὰ τῆς νομοθεσίας αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἀπόπειρα δὲν ἠδουκίμησεν. Ἀντὶ τῶν φεούδων ὅμως εἰσῆχθη καὶ καθιερώθη ὁρος εἰδικώτερος, τὸ Τιμάριον, ὅπερ εἶχε μὲν τὴν καταγωγὴν του ἴσως ἐκ τοῦ φεούδου, ἀλλὰ στενωτέρον καὶ ἄνευ τῶν ὄρων τοῦ θεσμοῦ τῶν φεούδων καὶ τῶν ὄρων τῆς Φραγκικῆς νομοθεσίας. Εἰδικῶς δηλαδὴ ἐδίδοντο κτήματα ὡς ἀντίτιμον ἢ ἀμοιβὴ ὑπηρεσιῶν, ἰδίᾳ στρατιωτικῶν (honorarium). Οἱ ἀνταμειβόμενοι, οἱ κάτοχοι τῶν τιμαρίων, ἐκαλοῦντο τιμαράτοι ἢ τιμαριῶται.

Ἡ σύγχυσις φεούδων καὶ τιμαρίων γίνεται πιθανῶς ἐκ τῆς παρεξηγήσεως τῆς διαφορᾶς καὶ λόγῳ τῆς καταγωγῆς τῶν τιμαρίων ἐκ τοῦ θεσμοῦ τῶν φεούδων.

Ὁ φεουδαλισμὸς ἴσχυε καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ κατὰ τὸν μεσαίωνα. Ἡ δὲ Κεφαλληνία ὀλόκληρος ἦτο φέουδον ἐξαρτηθὲν διαρκῶς ἀπὸ τοῦ Νορμανδικοῦ στέμματος τῆς Κάτω Ἰταλίας ἐπὶ Γουλιέλμου τοῦ Β' τὸ 1185. Πρῶτοι

φευδάρχαι τῆς Κεφαλληνίας ἀναφαίνονται ὁ ἐκ Βριντησίου Μαργαριτόνης, μετὰ δὲ τὴν πτώσιν αὐτοῦ τὸ 1194 ὁ Ματθ. Ὁρσίνης. Τούτου οἱ ἀπόγονοι διετήρησαν τὴν κυριαρχίαν Κεφαλληνίας, Ἰθάκης καὶ Ζακύνθου, κληροδοτηθεῖσαν τὸ 1397 εἰς τοὺς ἐκ Μπενεβέντου Τόκους.

Εἰς τὴν κατὰ τὸν μεσαίωνα ἀνάπτυξιν τοῦ φεουδαλισμοῦ ἐν τῇ νήσῳ ὀφείλεται καὶ ἡ ὀνομασία τόπων ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν κυρίων αὐτῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Βυζαντινῶν (394—1185) ἴσχυεν ἐν Κεφαλληνίᾳ τὸ τιμαριακὸν σύστημα. Μέρος αὐτοῦ ἀπετέλουν αἱ Πρόνοιαι, εἶδος προσωπικῶν τιμαρίων, συντάξεις καὶ ἐπιχορηγήσεις, διδόμεναι εἰς μεγιστάνας καὶ ἄρχοντας, δι' ἃ ἀπενέμοντο εἰς αὐτοὺς ὠρισμένα κτήματα πρὸς κάρπωσιν καὶ ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν.

Τοιαύτην εἶχον βεβαίως προέλευσιν καὶ αἱ Πρόνοιαι τῆς Ἀτρου, τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, Πεσανάδος (Πεσάδας), Κρανίας (Κραναιας), Λειβαθοῦ (Λειβαθοῦς), Ἀγίων Ἀναργύρων, κ. τ. λ. ἀπαντῶσαι κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα.

Τὰς προνοίας συναντῶμεν καὶ ἐπὶ τῶν Ἑνετῶν (provisioni). Παλαιότατα τιμάρια καὶ βαρωνίαι ἀπαντῶσι πολλὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ εἰς τὰς ἄλλας νήσους, παραχωρηθέντα ἐπὶ Φράγκων καὶ εἰς μονὰς καὶ ἀρχιερεῖς καὶ τῶν δύο δογμάτων. Πολλοὶ οἰκογένειαι ἐπλήρωνον ἐδαφικοὺς κανόνας, (pacta), εἰς τοὺς κόμιτας τῆς νήσου καὶ τοὺς Ἀκουϊάδας, λόγῳ κατοχῆς τιμαριωτικῶν κτημάτων. Ἀργότερον ἐπὶ Ἑνετῶν ἐπίσης ἀπενέμοντο τιμάρια ἢ ἐκυροῦντο τὰ ἐπὶ Τόκων ἀπονειμθέντα.

Τὸ φέουδον ἔλαβεν ἐπίσης τὴν σημασίαν τῆς διαμάχης, ἰδίως μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων διαμαχομένων οἰκογενειῶν, συγγενῶν, κ. τ. λ.

Τοιαῦται διαμάχαι μεταξὺ διαφόρων οἰκογενειῶν τῆς Νήσου διήρκεσαν μετὰ πείσματος καὶ σφοδρότητος ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ὡς θὰ πραγματευθῶμεν ἄλλοτε, μὲ ἀποτελέσματα λίαν καταστρεπτικά. Εἰς αὐτὸ ἴσως ὀφείλεται καὶ ἡ κατάρρα, προκειμένου νὰ εὐχηθῇ κανεὶς εἰς τὸν ἐχθρόν του τὴν ἀπώλειαν τῆς περιουσίας του, (νὰ σοῦ γίνουν φέουδα), τῆς ὁποίας ἐγίνετο ἄλλοτε συχνὴ χρῆσις ἐν Κεφαλληνίᾳ.

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ ΜΑΡΚΑΣ "ΜΑΡΑΘΩΝ"

ΙΔΙΚΗΣ ΜΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Τὰ νεώτερα Στέφανα Γάμων, μὲ ἀρχανούφαντα μεταξωτὰ Παρισινὰ Πέπλα, καλλιτεχνικῶς γαρνιρισμένα μαζὺ μὲ τὴν γυρλάνδα, ἔτοιμα, εἰς πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν συλλογὴν θὰ εὑρετε

ΣΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΕΦΑΛΩΝΙΤΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ

"Ο ΜΑΡΑΘΩΝ"

Ἀντιπροσώπεύομεν τὰ μεγαλύτητα Καταστήματα τῆς Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης εἰς ἀνδρικά εἶδη καὶ εἶδη ταξιδίου.

53 - 55 MADISON STREET

NEW YORK CITY

ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ

ΕΙΡΩΝΕΙΑ ΤΥΧΗΣ

ΚΕΙΝΟΣ ποῦ εἶπε πῶς «ἡ ξενητεία εἶναι δευ-
τερος θάνατος» εἶχε δίκην.

Πόσες φορές τὸ « ἔχε γειά » τοῦ ἀπο-
χωρισμοῦ τῶν ξενητευομένων δὲν ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸν
«τελευταῖον ἀσπασμό» ποῦ δίδομε στοὺς νε-
κροὺς μας;!

Τὸ νηοί μας, ποῦ τὸ ἔχει πῶς πολὺ ἀπὸ κάθε ἄλλο
μέρος μαυροφορέσει ἡ ξενητεία, πιστεύει στὸ ἀνωτέρω
λαϊκὸ ρητό. Γιὰ τοῦτο ἡ σιγμὴ τοῦ ἀποχωρισμοῦ εἶναι
πάντοτε σπαρακτική καὶ συνοδεύεται ἀπὸ μοιρολογία
θανάτου.

Στὸν πόλεμο ὅταν ἐπῆγα, ἔσφιξα τὴν καρδιά μου
κι' ἐκράτησα τὰ μάτια μου στεγνά. Τὸ αὐτὸ προσπαθή-
σαν νὰ κάμουν καὶ οἱ δικοί μου. Ἐκλυσαν, μὰ ὄχι
ἀπαρηγόρητα. Ὅταν ἔφευγα γιὰ τὴν ξενητεία ἠθέ-
λησα νὰ κάμω τὸ ἴδιο γιὰ νὰ τοὺς δίδω θάρρος, μολονότι
αὐτοὶ ἦσαν ἀπαρηγόρητοι. «Ἡ ξενητεία, παιδάκι μου,
εἶναι δευτερος θάνατος», θρηνηλογοῦσε ἡ μητέρα μου.
Μὰ ἡ σιδηρᾶ μου ἀπόφασις νὰ μὴ κλάψω ἐλιγύσθη διὰ
ἀντίκρουσα τὸ μακαρίτη τὸν πατέρα μου. Αὐτός, ποῦ
προσπαθοῦσε νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ παρηγορήσῃ τὴν μητέρα
μου, ὅταν μ' ἀγκάλιασε τὰ μάτια του ἐδόλωσαν, τὰ δά-
κρυα ἔτρεχαν ποτάμι, τὸν ἔπιασαν λυγμοί, ἔκλαιε σὰν
μικρὸ παιδί. Χωρὶς νὰ τὸ θέλω ἐκάμφθη ἡ ἀπόφασις
μου, ἐράγισε ἡ καρδιά μου, μὲ ἔπιασαν κι' ἐμὲ θρήνοι
καὶ κοπετοί. Ἦτο φεῦ! ὁ τελευταῖος ἀσπασμός!

Περάσανε χρόνια καὶ χρόνια στὴ ξενητεία!...Χρό-
νια βαρεῖας ἐργασίας, χρόνια σκληρᾶς βιοπάλης, και-
ροὶ μοναξιάς καὶ λαχτάρας, καιροὶ προσπαθείας καὶ
ἀγῶνος, χρόνια δυστυχίας, χρόνια εὐτυχίας, καιροὶ χα-
λεποί, καιροὶ εὐνοϊκοί, χρόνια ξενητευμένης ζωῆς ἀνά-
μικτα ἀπὸ χαρὰ καὶ λύπη, ἀπὸ διασκέδασι καὶ ψυχικὸ
πάθος, ἀπὸ ὄνειρα καὶ πόθους, ἀπογοήτευσί καὶ ἀτυχίες,
ἐπιτυχίες καὶ ἀποτυχίες, ἀπὸ εὐχαρίστησι καὶ νοσταλ-
γία, ἀπὸ εὐθυμία καὶ λύπη. Ἡ ξενητεία—καὶ μάλιστα
ἡ Ἀμερικὴ—ποῦ συχνὰ μᾶς μαγεύει καὶ μεταμορφώνει
σὰν ἄλλη Κίρκη, ἔκανε τὰ ἀδύνατά της νὰ μεταμορ-
φώσῃ κι' ἐμέ, νὰ μὲ κάμῃ νὰ ξεχάσω τὸ σπίτι μου καὶ
τὴν πατρίδα γῆ!

Κι' ἔπρεπε νάχῃ κανεὶς τὴ φρόνησι καὶ πονηρία
τοῦ Ὀδυσσεὺς νὰ βουλώνῃ τ' αὐτιά του ὅπως μὴ σα-
γηνευθῇ ἀπὸ τὰ προκλητικὰ λόγια, καὶ κλείνῃ τὰ μάτια
ὅπως μὴ δελεασθῇ ἀπὸ τὰ θέληγτρα τῆς Σειρήνας
αὐτῆς!

Ναί, ἡ γενέτειρα γῆ ἔχει μεγαλειτέρα μαγνητικὴ
δύναμι, μᾶς τραβά στοὺς κόλπους της ἀδιάκοπα, εἰσιμη
νὰ μᾶς ὑποδεχθῇ πάντοτε μὲ ἀνοικτὴ καὶ θερμὴ ἀγκάλη.
Στὴ γιγαντιώδη καὶ ἀπεγνωσμένη πάλη της μὲ τὴν ξε-
νητεία ὑπεριοχεῖ. Μὰ ἡ Σειρήνα ἐκεῖνη δὲν καταθέ-
τει τὰ ὅπλα, δὲν παραδίδεται. Μαγεύει καὶ καλεῖ σὲ
βοήθεια Θεοὺς καὶ Δαίμονας καὶ ἐγείρει θεόρατα καὶ

ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια. Γιὰ τὴν ἀπιστία μας πρὸς αὐτὴ
ζητεῖ ἀπὸ μαρινώδη ἐκδίκησι νὰ μᾶς κρατῇ σκλάβους
της, νὰ λυώσουμε στὰ δεσμά της.

Καὶ ὁ πόνος τῆς νοσταλγίας ἀθυμεῖ τὴν ψυχὴ καὶ
μαραίνει τὴν καρδιά μας!

Ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ σπαρακτικοῦ ἐκείνου ἀποχωρισμοῦ
ἐγείρεται πάντοτε ἐμπρὸς μου ρεαλιστικῇ, ὀλοζώντανῃ,
τρομακτικῇ.

Τὰ ἀπόροπια ἐκεῖνα δάκρυα τοῦ πατέρα μου, ἡ πονε-
τικὴ καὶ γλυκεῖα ματιά του, τὸ θερμὸ σφίξιμο τῆς ἀγκα-
λιάς του διαρκῶς, μέρα καὶ νύκτα, ἀκατάπανστα, σὲ
ὅλα αὐτὰ τὰ δεκαπέντε καὶ πλέον χρόνια ἀπασχολοῦν
σὰν ἄλυτο αἶνιγμα τὸ νοῦ μου καὶ τρομάζουν τὴν καρ-
διά μου.

Χωρὶς νὰ πιστεύω σὲ προλήψεις φοβοῦμαι, τρο-
μάζω, ἀπορῶ γιατί νὰ κλαῦσω μόνο ὅταν ἀπεχειρέτῃς
τὸν πατέρα μου.

Καὶ ὁ φόβος μου αὐξάνει, μεταβάλλεται σὲ πρόληψι
διὰ τὸ μακαρίτη ἀνέφερε τὸ γεγονὸς αὐτὸ στὸ γράμμα
του—τὸ τελευταῖο— ἓνα - δυὸ μῆνες πρὶν πεθάνει μὲ
τὸν προαισθητικὸ φόβο πῶς ὁ ἀποχωρισμὸς ἐκεῖνος
ἦτο ὁ τελευταῖος ἀσπασμός.

Ἀλλὰ ἡ Σειρήνα ξενητεία μὲ κρατεῖ εἰσέτι καθη-
λωμένο στὸ σταυρὸ τοῦ μαρτυρίου μου μὲ τὰ δυνατὰ
καρφία της.

Μὰ ἐπὶ τέλους, κι' αὐτὴ γυναῖκα εἶναι, κάμπιεται
—νομίζω—μὲ ἐλευθερώνει, ἀφήνει τὸ δρόμο τῆς ἐπι-
στροφῆς ἀνοικτό.

Ὅποια ἀνακούφισις, τί χαρὰ, τί ὄνειρα, ὅποιοι πό-
θοι, τί εὐτυχία! Θὰ ἐπανακάμψω στὴν πατρίδα Γῆ, θὰ
ἐπανίδω ἀπὸ τὰ σπήτια της τὸν κατὰ ἀνερχόμενον ὡς
θεῖο θυμίαμα στὰ οὐράνια, θὰ προσκυνήσω τὰ ἅγια της
χώματα, θὰ ριφθῶ στὴ θερμὴν ἀγκάλη τῶν γονέων μου,
θὰ φιλήσω γλυκὰ τοὺς δικούς μου, θὰ ἐπανεύρω μερι-
κούς φίλους, συνομίληκας καὶ γνωστοὺς μου, θὰ περι-
πατήσω ἐκεῖ ποῦ ἔπαιξα ὡς παιδί, θὰ ἐνθυμηθῶ τὰ
παιδικὰ, τὰ χροῦσὰ ἐκεῖνα χρόνια, θὰ θαυμάσω τὴν
Ἀνατολὴ καὶ Δύσι τοῦ ἥλιου ποῦ ἀντίκρουσα τὲς πρῶτες
ἀκτῖνες στὸ βρεφικὸ μου λίκνο, θὰ ἀναπνεύσω τὴν ἴδια
ζεῖδωρο αὐρα, θὰ λειτουργήσω στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ χω-
ριοῦ μου ἐκεῖ ποῦ ἐγιδόταξα τὰ Χριστοῦγεννα, τὴν
Πρωτοχρονιά, τὰ Θεοφάνεια, τὴ Λαμπρὰ, τὸ πανηγύρι
τοῦ χωριοῦ, θὰ ράνω μὲ ἄνθη καὶ θὰ κάψω λίγο λιβάνι
στὸ νεκροταφεῖο γιὰ ὅλους τοὺς γνωστοὺς μου νεκροὺς,
θὰ ὀσφρανθῶ τὰ ἴδια λουλούδια, θὰ γευθῶ τὰ ἴδια ὀπω-
ρικά, θὰ κοιμηθῶ στὴν πατρικὴ στέγη, θὰ νανουρισθῶ
μὲ τὸ ρυθμικὸ κροτοῦ τοῦ ἀνεμόμυλου τοῦ χωριοῦ, θὰ
ἐξυπνήσω μὲ τὸ κελᾶδμα τῶν αὐτῶν πατρικῶν

Τὸ σπουδαιότερο δέ, ὁ φόβος ἐκεῖνος ἐφιάλτης
ποῦ ἐπῆζε τὴν καρδιά μου φεύγει. Διαλύεται ὁ φόβος
μου, ἦτο ἀδικαιολόγητος, μία πρόληψις καὶ τίποτε ἄλλο.

Θὰ ἐπανίδω τὸν πατέρα μου ζωντανό! Φαίνεται

ἀπίστευτο!.... Για νὰ πεισθῶ δὲ ὅτι εἶναι πραγματικό-
της σπεύδω νὰ κανονίσω τὲς σχετικὲς λεπτομέρειες
ὅπως ἐπιταχύνω τὸ ταξεῖδι μου.

Φεῦ! Ὅποια σκληρότης! Ὅποια τραγικὴ σύμπω-
σις! Τὶ φοβερὰ ἐκδίκησις τῆς Σειρήνας ξενητεῖας!
Τὶ εἰρωνεία τῆς τύχης! Πένθιμο γράμμα μου ἀναγ-
γέλει τὸ θάνατο τοῦ προσφιλεστάτου πατέρα μου! Ἀλ-
λοῖμονον! Δὲν ἦτο πρόληψις. Ὁ ἀποχωρισμός μας
ἐκεῖνος ἦτο ὁ τελευταῖος ἀσπασμός! Ἡ προαίσθησις καὶ
ἡ μνεία στὸ τελευταῖο του γράμμα ἦσαν ἐπιθανάτιοι
διαισθήσεις καὶ προφητεῖαι.

Καὶ τώρα ἐννοῶ πῶς ἡ ἀποτόμως εὐνοϊκὴ καὶ
σπλαχνικὴ δῆθεν στάσις τῆς Σειρήνας ξενητεῖας ἦτο
προσοποιητὴ, ἀπάτη, εἰρωνεία.

Ἡ ἐκδικητικὴ τῆς λύσσα ἱκανοποιήθη. Καὶ τώρα
ἡττημένος ἐπιστρέφω ἐν σπονδῇ μήπως τοῦλάχιστο προ-
φθάσω τὴν ἀσθενῆ μητέρα μου, νὰ πάρω τὰ ὀκτὼ τῆς
ζωντανὰ φιλία, νὰ ἐνώσομε τὰ δάκρυά μας καὶ ἀλλη-
λοπαρηγορηθοῦμε.

Πῶς ὅμως θὰ ὑποφέρω τὴν ἀπουσία τοῦ πατέρα;!
Μὲ πόση λαχτάρα μ' ἐπερίμενε. Μὲ ἀγαποῦσε τόσο τρυ-
φερά, μὲ ὑπερφάνεια ἤκουε γιὰ τὰς προόδους μου,
ιδίως τὰς διανοητικὰς, μὲ ἐκαμάρωνε, ἐπερίμενε νὰ
τοῦ εἶπω καὶ διηγηθῶ πολλὰ πράγματα. Ἦτο φιλο-
μαθὴς καὶ περιεργὸς ιδίως γιὰ ζητήματα οἰκοδομικῆς,
ἐπιστημονικὰ καὶ ἐφευρέσεις.

Ὡς κτίσις καὶ οἰκοδόμος εἶχε καταρτισθεῖ ἀρι-
στα καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς ἓνας τῶν καλλιτέρων τῆς νήσου.
Εἶχε κτίσει ἑκατοντάδες οἰκίας, περισσότερα ἴσως ἀπὸ
κάθε ἄλλον. Ἐξελιχθεὶς εἰς ἐργολάβον καὶ χρηματίας
τοιοῦτος ἐπὶ σαράντα καὶ πλέον ἔτη ἔκαμε πολλὰ δημό-
σια, δημοτικὰ καὶ ιδιωτικὰ ἔργα, δρόμους, γεφύρας,
Σχολὰς, Ἐκκλησίας κ. τ. λ.

Ἦτο διακαὴς μου πόθος νὰ ἐγύριζα μαζί του καὶ
πάρω φωτογραφίας ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα του ὡς ἱερὰ πα-
τρικὴ παρακαταθήκη καὶ κειμήλιο. Ἦμουν ἐφοδια-
σμένος νὰ χορτάσω τὴν περιέργειά τοῦ νοῦ μου μὲ πολλὰ
πράγματα ποῦ θὰ τοῦ ἔλεγα.

Ἀλλὰ τώρα, ἀπορφανισμένος καὶ συντετριμμένος,
μόνο τὸ νωπὸ μνήμα του θὰ εὕρω νὰ προσκυνήσω καὶ
ζητήσω συγχώρησι. Πιστεύω πῶς θὰ μὲ συγχωρήσῃ
—καὶ ποῖος καλὸς πατέρας δὲν συγχωρᾷ—, ἐγὼ ὅμως
οὐδέποτε θὰ συγχωρήσω τὸν ἑαυτό μου.

Ἄν καὶ τὰ ἐμπόδια ἦσαν μεγάλα πάντως θὰ εὗρι-
σκα τρόπο νὰ τὰ ὑπερβῶ. Ἐὰν βέβαια τὸ ἐγνώριζα θὰ
ἔδινά καὶ τὴ ζωὴ μου γιὰ νὰ μὴ προξενήσω τέτοια λύπη
στὸν πατέρα μου —διότι θὰ ἀπέθανε βεβαίως λυπημέ-
νος ποῦ δὲν μὲ εἶδε—. Ἐκεῖ ὅμως εἶναι ποῦ δὲν συγ-
χωρῶ τὸν ἑαυτό μου, ἀφῆκα τὴν ξενητεῖα νὰ μὲ γελᾷ,
ἐνόμιζα πῶς αἱ Μοῖραι θὰ εἶναι ὀλίγο ἀκόμη εὐνοϊκαί,
εἶχα πεπολῆθαι σὴν ἀντοχὴ καὶ ὑγεία τοῦ μακαρίτου.
Μὰ ἔκαμα κακοὺς ὑπολογισμούς, καὶ μ' ὅλη τὴν ἐκδί-
κησι τῆς ξενητεῖας καὶ τὴν εἰρωνεία τῆς τύχης δὲν
κατηγορῶ ἄλλον παρὰ τὸν ἑαυτό μου. Ὅσο δὲ καὶ νὰ
μὴ συγχωρῶ τὸν ἑαυτό μου, καὶ ἂν καὶ ἡ λύπη ποῦ αἰ-
σθανθῆκα οὐδέποτε θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν καρδιά μου τὸ
σφάλμα μου ἦτο μοιραῖο, ἀνεπανόρθωτο.

Θ. Χ. ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΣ

ΣΗΜ.—Δὲν θὰ ἐχρησιμοποιοῦσα ποτὲ τὸν πολύτιμο χῶρο
τῆς «Ἠχώ» γιὰ ζητήματα ἀτομικῆς φύσεως. Τὸ κάμνω ὅμως
μὲ τὴν προϋπόθεσι ὅτι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ξενητευμένοι ἐγεύθησαν
τὸ ἴδιο φαρμάκον, καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ ἰδικό μου πάθημα θὰ
γίνῃ ἴσως εἰς πολλοὺς ἄλλους μάθημα. Εὐχομαι κανεὶς νὰ μὴ
αἰσθανθῇ τὸν ἴδιο καῖμό καὶ τέτοια λαχτάρα. Καθικετεύω δὲ
ὅσοι λείπουν χρόνια καὶ ἔχουν γέροντας γονεῖς καὶ δύνανται
ὅπωςδήποτε νὰ ὑπάγουν νὰ τοὺς ἴδουν νὰ τὸ πρᾶξουν τὸ συντο-
μώτερο—πρὶν εἶναι πλέον ἀργά— καὶ ἡ εὐχὴ ποῦ θὰ πάρουν
ἀπὸ τοὺς γονεῖς τοὺς θὰ τοὺς εἶναι πάντοτε φυλαχτὸ καὶ πρό-
ξενος εὐτυχίας.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΛΛΙΑΝΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Πρωθυερέως Κον ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

Φιλόμουσος ὁμήγουρις,
Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,
Φίλοι μαθηταί,

ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους τῶν οἰωνῶν καὶ τὰς χρηστο-
τέρας τῶν ἐλπίδων, θεῶ συνεργούντι, ἐφθάσαμεν εἰς
τὸ τέρας τῆς σχολικῆς ἡμῶν ἐργασίας, τοῦ λήγοντος
Σχολικοῦ ἔτους 1928-1929. Ὅθεν ἐπόμενοι τοῖς ἀπὸ
τοῦ παρελθόντος ἔτους καθιερωθεῖσι ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ,
παρέχομαι τὸ βῆμα τοῦτο, ὅπως εἶπω τὸν κατάλληλον
λόγον ἐπὶ τῇ σεμνῇ ταύτῃ τῶν γραμμάτων ἐορτῇ, λογο-
δοτήσω δὲ δημοσίᾳ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐν τῇ ὑπ'
ἐμῇ Σχολῇ, ἐν ταυτῷ δὲ βραβεύσωμεν καὶ ἐπαινέσωμεν
τοὺς ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου μας διακριθέντας
ἐπὶ χρηστοτητά καὶ ἐπιμελείᾳ.

Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκ τῆς ἰδίας θέ-
σεως ὁμίλησα περὶ τῆς σχέσεως Σχολείου καὶ Οἰκο-
γενείας, ἥδη ὡς θέμα τοῦ λόγου μου ἔσται περὶ τῆς
σχέσεως Σχολείου καὶ Κοινωνίας.

Τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐργαστήριον, ὅπου εἶναι φῶς προ-
ωρισμένον νὰ κατεργάζεται πυχὰς ἐπιτηδεύας καὶ ἰκα-

νὰς, ἵνα ἀγωνισθῶσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ νικηφόρους τὸν
δεινὸν τοῦ βίου ἀγῶνα, εἶναι ὁμολογουμένως τὸ Σχο-
λεῖον, διότι ἐν αὐτῷ καὶ μόνῳ τόσον εἰς τὸν διδασκοντα
ὅσον καὶ εἰς τὸν διδασκόμενον παρέχεται ἰδίᾳ ἡ εὐκαι-
ρία τῆς καταλλήλου ἐνεργείας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκο-
ποῦ, ὃν τὸ Σχολεῖον ἐπιδιώκει διὰ τοῦτο καὶ Σχολεῖον
ἐκλήθη, διότι ἐν αὐτῷ σχολάζουσι καὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ
οἱ μαθηταὶ ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας σωματικῆς ἢ
πνευματικῆς ἀντικειμένης εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ Σχολείου,
ἐργάζονται δὲ ἀποκλειστικῶς τὸ ἔργον τῆς λογικῆς
ἀναπτύξεως τοῦ νοῦ καὶ τῆς ἡθικῆς διαπλάσεως τῆς
καρδίας. Ἐκ τῆς φύσεως ταύτης τοῦ Σχολείου ὁ κα-
θεὶς ἐννοεῖ εὐκόλως πόσον ὑψηλὸς καὶ εὐγενὴς εἶναι
ὁ προσορισμός τοῦ Σχολείου, καὶ ὁποῖός τις πρέπει νὰ
εἶναι ὁ διδάσκαλος, ὁ ὑπὸ τῆς πολιτείας ἐντεταλμένος
τὴν διδασκαλίαν τῶν παιδῶν, ἥτοι τὸν καταρισμὸν αὐ-
τῶν τοιοῦτον, ὥστε ἀποφαινοῦντες ἐκ τοῦ Σχολείου νὰ
ἀποβάσῃ συντελεσταὶ καὶ παράγοντες τῆς εὐδαιμονίας
τῆς κοινωνίας, μέλη τῆς ὁποίας εἶναι κεκλημένοι οἱ
παιδὲς νὰ ἀποτελέσωσιν ὅσον οὐπω. Ἡ μεταξὺ Σχο-
λείου καὶ Κοινωνίας σχέσις εἶναι τόσῃ στενῇ, ὥστε

ἀδιδοτάτως δύναται τις νὰ ἀποφανθῇ, ὅτι οἱ οὗτοι τὸ Σχολεῖον τοιαύτη καὶ ἡ Κοινωνία. Ἐὰν ὁ οἶκος διὰ τῶν γονέων τροφοδοτῇ τὴν κοινωνίαν διὰ τῆς παραγωγῆς τέκνων πρὸς πλήρωσιν τοῦ διὰ τοῦ θανάτου παραγομένου κενοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ Σχολεῖον διὰ τῶν διδασκάλων, τῶν ἄλλων τοῦτων πνευματικῶν γονέων, ἀνωτέρων ὄντων τῶν φυσικῶν, τροφοδοτεῖ τὴν Κοινωνίαν διὰ τῆς δημιουργίας λογικῶν καὶ ἠθικῶν προσώπων, ἀναπληροῦντων τὰ ἐκ τοῦ θανάτου τῶν ὁμοίων προσερχόμενα κενά. Ἄν, συντόμως εἰπεῖν, οἱ φυσικοὶ γονεῖς παράγουσι τὸ ζῆν τῆς Κοινωνίας, ἀλλ' οἱ πνευματικοὶ γονεῖς, οἱ διδάσκαλοι λέγω, παράγουσι τὸ εὖ ζῆν. Τῆς διαφορᾶς ταύτης τῶν διδασκάλων πρὸς τοὺς γονεῖς πλήρη συνείδησιν ἔχων καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος εὐλόγως εἶπε τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο, ὅτι εἰς μὲν τὸν πατέρα αὐτοῦ Φίλιππον ὤφειλε τὸ ζῆν εἰς δὲ τὸν διδάσκαλόν του Ἀριστοτέλην τὸ εὖ ζῆν. Κατὰ ταῦτα ὅσον ὑπερέχει τὸ ἀπλῶς ζῆν τὸ εὖ τε καὶ καλῶς ζῆν, τόσον ὑπερέχει τοῦ παρέχοντος τὸ ἀπλῶς ζῆν φυσικοῦ πατρὸς ὁ παρέχων τὸ εὖ ζῆν πνευματικὸς πατήρ. Ἐντεῦθεν ἡ ἀξιοῦσα νὰ εὐνομῇται καὶ εὐμερεῇ πολιτεία ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ προσοχὴν εἰς τὴν δημιουργίαν διδασκάλων συγκεκροτημένων προσφρῶς, πρὸς δὲ εἶναι προωροζόμενοι σκοπὸν, ἀνταξίαν τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς, κεκτημένων πάντα τὰ πρὸς ὁρθὴν καὶ ὑγιᾶ ἐκπαιδεύειν τῶν ἐμπεισιευμένων αὐτοῖς παίδων προσόντα, πεπαιδευμένης διανοίας καὶ ἠθικῆς βουλήσεως, πρὸ παντὸς δὲ τῆς τελευταίας ταύτης. Ἐπειδὴ ἠθικὴ βούλησις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῇ ἀνεξαρκήτως τῶν ἀρχῶν τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς, διὰ τοῦτο ἀπολύτως ἀναγκασίον θεωροῦμεν τὸ προσοδὸν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἄνευ τῆς ὁποίας πᾶσα ἠθικὴ ὁμοιάζει πρὸς οἰκίαν ὠκοδομημένην ἐπὶ τῆς ἄμμου, δοκοῦσαν μὲν ἀλλὰ μὴ οὖσαν ἠθικὴν. Ἡ Χριστιανικὴ ἠθικὴ προβάλλει καὶ ἀποκαλύπτει ἡμῖν μέγαν διδάσκαλον, διδασκάλων ἀπάντων σοφώτατον, ἐπαξίως καὶ ἀκριβῶς καλούμενον, Λόγον, Ἀλήθειαν, Φῶς, τὸν Κύριον Ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπαγγελλόμενον νὰ παρῶσῃ ἀσφαλῶς τοῖς αὐτῶν μαθητεύουσιν εὐζωίαν κρείττονα ἐκείνης, ἣν, ὥς ἐδίδαξεν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐξησφάλισεν αὐτῶ ὁ ἐκ Σταγείρων διδάσκαλος αὐτοῦ. Τὴν Χριστιανικὴν ἠθικὴν, ἐγγνωμένην ἀσφαλῶς ἀτομικῶς τε καὶ κοινωνικῶς ἅ λ η θ ῆ , π ρ α γ μ α τ ι κ ῆ ν καὶ οὐχὶ οὐκιδῶν καὶ ὀνειρώδη εὐδαιμονίαν, μεμνημένοι διδάσκαλοι δύνανται αὐτοὶ καὶ μόνοι νὰ ἐκπαιδεύουσιν ὁρθῶς παῖδας καὶ καταστήσωσιν αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ συμβάλωσιν εἰς τὴν κοινωνικὴν εὐδαιμονίαν, ἀπόρροιαν ὅσων τῆς ὑπάρξεως καὶ ἀρμονικῆς συνεργασίας Σχολείου καὶ Ἐκκλησίας κατὰ τὰς σωτηριώδεις ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Οὕτω λοιπὸν τὸ Σχολεῖον ἐμπνεόμενον ὑπὸ τοῦ ὕγιους πνεύματος τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς θὰ ἐπιτύχῃ τὴν δημιουργίαν ἐπιζήλου προτύπου Κοινωνίας εὐημερούσης. Ἀντιθέτως δὲ Σχολεῖα ἐν οἷς διδάσκονται μόνον γράμματα, ἡ δὲ τῆς καρδίας διάπλασις ἐπιδιώκεται μὲ κενὰς θεωρίας καὶ μὲ κύμβαλα τέρψεως, εἶναι μέσα κοινωνικῆς διαφθορᾶς· οἱ καρποὶ αὐτῶν θὰ εἶναι ἴσως διάνοιαι ἀνεπτυγμένα, ἀλλὰ ψυχὰι ἀμόρφωτοι· θὰ εἶναι ἄτομα μὲ δξύνοιαν καὶ ποικίλας δεξιότητας, ἄτομα ὅμως ἠθικῶς ἀνεργάστια καὶ ἐπιτήδεια εἰς τὸ νὰ κατορθοῦν πολλὰ εἰς βάρος τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς.

Σχολεῖα, ἐν οἷς ἐξαφανίζονται τὰ ἀνθρωπιστικὰ στοιχεῖα τῆς κλασσικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ὁ κύκλος τῶν φρονηματικῶν καὶ ἠθικοπλαστικῶν μαθημάτων περιορίζεται ἢ τελείως καταργεῖται, τῆς ἐκπαιδεύσεως σιγασμένης ἐν αὐτοῖς εἰς τὸν κύκλον τῆς τελείας πρακτικῆς μόρφωσως, τὰ σχολεῖα παύονται πλέον νὰ δημιουργοῦν ἠθικοὺς χαρακτήρας καὶ χρησίμους διὰ τὴν Κοινωνίαν. Ἡ πρακτικὴ μόρφωσις περιοριζομένη μόνον

ἐντὸς τῆς σφαίρας τῶν μαθημάτων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν Φυσικῶν ἢ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, ἀποξενούμενη δὲ τῶν Θερησκευτικῶν, τῶν Ἱστορικῶν καὶ τοῦ ἀκενῶτος πλούτου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων εἶναι μόρφωσις καλλιεργοῦσα τὴν συνείδησιν τοῦ ἔλικου μόνον συμφέροντος καὶ καθιστῶσα τοὺς νέους ἐγωιστὰς καὶ ἥκιστα εὐεργετικοὺς εἰς τὴν Κοινωνίαν· διότι ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ ἰδίου συμφέροντος δὲν ἔχει βεβαίως βάσιν τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην· ἡ ἔλλειψις δὲ ταύτης ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς πλείστα κακά. Βεβαίως αἱ ἐμπορικαὶ καὶ Φυσικαὶ ἐπιστῆμαι, ὥς καὶ τὰ ὑψηλὰ Μαθηματικά εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὸν πλουτισμὸν τῶν γνώσεων τοῦ ἀνθρώπου, μεγάλας δὲ δξύνοιας καὶ ἐξωραϊζοῦσι τὴν διάνοιαν, ἀλλ' οὔτε τὸ ἥθος διαπλάττουσιν οὔτε ἰσχύουσι πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἐκπαιδευομένου ἀπὸ τῶν κράτους τῶν παθῶν καὶ τῶν ὀρέξεων οὔτε ἐμπνέουσιν αἰσθήματα σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους ἢ αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, οὔτε δύνανται νὰ παρασκευάσωσι χρηστοὺς πολίτας καὶ οἰκογενειάρχας.

Διὰ τοῦτο ἡ προσπάθεια ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν προσπαθοῦντων σήμερον τὴν δημιουργίαν πρακτικῶν σχολείων ἐν Ἑλλάδι μὲ σύστημα ἀποξενώσεως ἐξ αὐτῶν τῶν Θερησκευτικῶν καὶ Ἱστορικῶν μαθημάτων ἢ περιορισμὸν τῶν ἠθικοπλαστικῶν τοῦτων μαθημάτων ἐν τοῖς λειτουργοῦσιν ἤδη Γυμνασίοις, θὰ ἔχῃ ἰσχυρὸν ἀντίκτυπον εἰς βάρος τῆς ἠθικῆς τῆς Κοινωνίας. Διότι διὰ τῶν πρακτικῶν μαθημάτων ἀναπτύσσεται βεβαίως ὁ νοῦς καὶ πλουτίζονται αἱ γνώσεις καὶ ἀποκτᾷ ἡ νεολαία ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐφόδια, διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταστῇ ἱκανὴ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ὕλικας δυσχερείας καὶ ἀνάγκας καὶ νὰ ζήσῃ ἀνείωτερον καὶ ἀξιοπρεπέστερον, ἐφόσον ὅμως δὲν διαπαιδεύεται ἡ βούλησις, δὲν διαπλάττεται ἡ καρδιά, δὲν μεταγίγνεται τὰ εὐγενῆ ἐκεῖνα καὶ ὑψηλὰ αἰσθήματα καὶ ἠθικὰ ἰδεώδη, δι' ὧν γνωρίζεται καὶ χαρακτηρίζεται ἡ ἡμετέρα φυλὴ, ὁ προσορισμὸς τῶν Σχολείων μας ἀποτυγχάνει καὶ οἰκοδομοῦμεν ἐπὶ τῆς ἄμμου. Παιδεία ξένη πρὸς τὴν Θεοσκελίαν καὶ πρὸς τὴν πατρῶαν ἱστορίαν εἶναι ἀδύνατον νὰ παραγάγῃ εὐφρότους χαρακτήρας καὶ ἠθικὰς ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ἀριτιότητας. Παιδεία ἄθρησκος εἶναι ἐκπαιδεύσις χωλὴ παράγουσα χαρακτήρας χωλοὺς, οἵτινες ἀπαρτίζουσιν ἔθνος ἀνάπηρον, ἀνίκανον νὰ προσοδεύσῃ καὶ νὰ ζήσῃ κοινωνικῶς.

Καὶ δὲν εἶναι ταῦτα ἀπλᾶ θεωρεῖται, οὔτε γινώμει θεοσκοπήσαν καὶ στενοκεφάλων διανοίῳ, ὥς διατινέονται οἱ ἐκπαιδευτικοὶ καινοτόμοι, οἱ διαστροφεῖς οὔτοι τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς νεανικῆς ψυχῆς· εἶναι ἀλήθειαι ὑποστηρικθῆσαι ὑπὸ τῶν κορυφαίων νεωτέρων παιδαγωγῶν καὶ κυρωθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς πείρας. Ὡς δὲ οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔθεσαν τὰς βάσεις τῶν ἐπιστημῶν, τοιοντοτρόπως ἐκείνοι καὶ τὴν παιδαγωγικὴν ἐπιστήμην ἐθεμελίωσαν ἐπὶ Θερησκευτικῶν δεδομένων. Σωκράτης καὶ Ξενοφῶν καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Πλούταρχος καὶ πάντες οἱ περὶ ἀνθρωπιστικῆς ἐκπαιδεύσεως διδάξαντες ἀπὸ τῶν παρὰ τῶν σοφῶν μέχρι τοῦ Κοραῆ ὁμοφώνως πάντες ἀποφαίνονται, ὅτι ἄνευ τοῦ θεοκεντρικοῦ στοιχείου δὲν ἰθαασεύεται τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ κτῆνος, δὲν διαπλάσσεται ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ. «Τὰ εὐσεβέστερα ἔθνη εἶναι τὰ πάντων εὐδαιμονέστερα», ἔλεγεν ὁ Ξενοφῶν. Ἐπιστήμη ἄνευ θεοσκελίας ταπεινοὶ τὸ φρόνημα, παιδαγωγία ἄνευ θεοσκελίας ἐκφυλίζει τὰς κοινωνίας. Ἀνέγνωσιν πονεράτους, οἱ τὰ Γερμανικὰ Σχολεῖα ἀναδεικνύουσι σοφοὺς τὰ Ἀγγλικά καὶ τοὺς τὰ Ἀμερικανικά ἀνθρώπους. Ἀνὴρ γνωρίζων ποῖα ἐξ αὐτῶν προτιμᾷτε ὑμεῖς, φίλοι ἀκούσθαι, ἡμεῖς θὰ προειμώμεν τὰ ἀναδεικνύοντα ἀνθρώπους. «Οἱ ἀπαιδευτοὶ ἀνθρωπισμοῦ δέονται», εἶπεν Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος. Ἄρα καρ-

πὸς τῆς ἀληθοῦς παιδείας εἶναι ὁ ἀνθρωπισμός. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ σοφοὶ ἡμῶν προπάτορες ἔλεγον «Ὡς χαρίεν ἐστὶ ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ᾖ». Ἐλέχθη, ὅτι «ἐν τῇ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσα ἀρετὴ», ἡμεῖς δὲ προσθέτομεν, ὅτι «ἐν τῷ ἀνθρωπισμῷ συλλήβδην πᾶσα ἀρετὴ».

Ἡ θρησκείουσα ἐκπαίδευσις ἢ ἀποτελοῦσα τὴν ἐνόητα τοῦ προχριστιανικοῦ καὶ μεταχριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν διὰ μέσου τῶν αἰώνων συνοχὴν τοῦ Ἑθνους, ἡ συνδεομένη μὲ τὰς εὐκλείεις καὶ μεγάλας ἐποχὰς τῆς πατρίδος μας, αὕτη καὶ μόνη εἶναι ἱκανὴ νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὴν ἡθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀποτελεμᾶσιον, εἰς ἣν περιέστημεν.

Ματαίως ἀναζητοῦμεν τὰ αἷτια τῆς ἡθικῆς κρίσεως εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὸ πολίτευμα. Μοναρχία, συνταγματικὸν πολίτευμα, δημοκρατία, εἶναι μηχανισμοί, ὧν ἡ ἐπωφελὴς ἐφαρμογὴ ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ἡθικῶν χαρακτηρισμῶν, οἵτινες θὰ τοὺς θέσουν εἰς λειτουργίαν. Ἡ ἱστορία διδάσκει, ὅτι χωρὶς θρησκευτικὴν ζωὴν οἱ ἐλευθεροὶ θεομοὶ ἄγρουσιν εἰς τὴν ἡθικὴν τυραννίαν, εἰς τὴν ἀνύψωσιν ἀνηθίσκων καὶ κακοποιῶν στοιχείων, εἰς τὴν ἐξόπτωσιν τῶν ἡθικῶν ἀξιών, εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀποσύνθεσιν, εἰς τὴν ἐθνικὴν κατάπτωσιν.

Ἄς συνεχίσωμεν τὴν ἐκπαίδευσίν μας ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὴν ἱερὰν ἡμῶν Θρησκείαν, ἔχοντες ἐν τῷ νῷ, ὅτι, ὡς ὁ ἱστορικὸς βίος τοῦ Ἑθνους ἡμῶν εἶναι μία ἀδιάσπαστος συναδέλφωσις Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ, οὕτω καὶ ἡ ἐξακολουθήσις τῆς ἐθνικῆς ζωῆς καὶ ἡ σωτηρία τῆς πολυπαθοῦς ἡμῶν πατρίδος εἶναι ἡ ἀρμονικὴ ἔνωσις τῆς Ἐκπαιδεύσεως μετὰ τῆς Θρησκείας τοῦ Ἑστανρωμένου.

Εὐλογητὸς ὁ Πανάγαθος Θεός, διότι ἡξίωσε σᾶς τοὺς ἀγαπητοὺς μου μαθητάς, τοὺς τελειοφροῦνους τοῦ Γυμνασίου μας, νὰ φθάσῃτε εἰς τὸ τέρμα τοῦ μαθητικοῦ σταδίου καὶ νὰ λάβῃτε σήμερον, ὡς ἔπαθλον τῶν μαθητικῶν σας ἀγώνων, τὸ πτυχίον. Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἀποτελεῖ πολυσήμαντον σταθμὸν τοῦ βίου σας. Μέχρι σήμερον ἀνήκετε εἰς τὸ Γυμνάσιον, διετελεῖτε ὑπὸ κηδεμονίαν καὶ ἐπίβλεψιν αὐτοῦ. Ἀπὸ σήμερον ἀνήκετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας καὶ ὀφείλετε νὰ μάθητε νὰ φροντίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας καὶ ἀργότερον δεόντως παρασκευαζόμενοι θὰ φροντίζετε καὶ οἱ εἰς περὶ τῶν ἄλλων. Ἀπὸ σήμερον διανοίγεται ἐνώπιόν σας νέον στάδιον κοινωνικῆς δράσεως, μὲ νέας ὑποχρεώσεις, μὲ νέα καθήκοντα, μὲ νέας εὐθύνas, ἀναλόγους τοῦ ἔργου εἰς ὃ ἕκαστος ἐξ ὑμῶν θέλει ἰσχυρῆ. Εἰσερχόμενοι εἰς τὴν κοινωνίαν θὰ εὐρεθῇτε εἰς ἐν περιβάλλον, τὸ ὁποῖον, καίτοι τυπικῶς φέρει τὸ Χριστιανικὸν ὄνομα, ἐν τοῦτοις οὐδὲν ἀποπνέει ἄρωμα τῆς Χριστιανικῆς ἡθικῆς καὶ εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν Ἐθαγγελιστὴν Ἰωάννην «αἱ διάφοροι πρὸς ἀμαρτίαν ἐπιθυμίαι καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου εἶναι οἱ κύριοι μοχλοί, διὰ τῶν ὁποίων τὰ πάντα κινεῖνται». Ἀλλὰ μὴ πτοηθῇτε. Ἀπὸ τὸ περιβάλλον ἐκεῖνο θὰ ἐξέλθῃτε ἄτρωτοι, ἐὰν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε ἐπικαλῆσθε τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχητε ὡς ὁδηγὸν ἐν τῷ βίῳ σας τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὅστις εἶναι «ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ».

Βεβαίως ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ μὲ τοὺς ἀγρότους καὶ πατρικοὺς κόπους ἐμοῦ καὶ τῶν σεβαστῶν καθηγητῶν σας καὶ μὲ τὴν εὐμέθοδον καὶ σοφὴν διδασκαλίαν αὐτῶν, ἀνεπύγχευτε ἀρκούντως πνευματικῶς καὶ διειπλάσθητε ἡθικῶς, ὥστε μὲ ἱκανὰ ἐφόδια νὰ ἀποδοθῇτε εἰς τὸν προκείμενον τοῦ βίου ἀγῶνα. Ἀλλ' ἐστὶ βέβαιον, ὅτι

ἄνευ τῆς θείας βοηθείας ὁ ἀγὼν σας δὲν θὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας. Μὴ λησμονήτε τὸ τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος «Ἰοθὶ πεποιθὼς ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ, ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου. Ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτόν, ἵνα ὁρθοτομῇ τὰς ὁδοὺς σου».

Ἀνδρίζεσθε πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἀρετῆς.

Λέγω δὲ ἀνδρίζεσθε, διότι ὡς ὁ Ἡσίοδος λέγει «Τῆς ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προσάροιδεν ἔθνηκαν». Ναί· ἡ ἀρετὴ κατὰ μὲ ἰδρῶτα. Ἀπαιτεῖται πολλὴ ἐργασία, ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή, ὥστε ἡ βούλησις ὑμῶν νὰ διαμορφωθῇ εἰς δύναμιν ἰσχυράν, διὰ νὰ ὑπερνικᾷ τὰ ποικίλα προσκόμματα, νὰ ὑποτάσῃ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας καὶ κλίσεις καὶ νὰ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ἱκανὸν εἰς τὸ ἐναρτέως ζῆν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῦτοις ἐστὶ ἀφωσιωμένοι πρὸς τὴν πατρίδα, τῆς ὁποίας οὐδὲν σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον, τηροῦντες πιστῶς τοὺς θεομῶντες καὶ τοὺς νόμους αὐτῆς.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐθελώρησα καλὸν νὰ ἀπενθύνω πρὸς ὑμᾶς σήμερον μὲ τὴν ἐνδόμυχον ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν, ὅτι ἡ πατρικὴ μου φωνὴ θὰ εὖρη ἡχώ εἰς τὰς ἀπαλὰς σας καρδίας. Σᾶς ἀποχαιρετῶ μὲ τὰς θερμοτέρας εὐχὰς ὑπὲρ ὑγείας, εὐδοκίμησεως καὶ εὐδαιμονίας ὑμῶν καὶ μὲ τὴν θερμὴν καὶ πατρικὴν οὐσίαν, ἵνα πάντοτε ἐν τῷ νῷ ἔχητε τὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, εἴτις ἀρετὴ καὶ εἴτις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε, ταῦτα πράττετε καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μετ' ὑμῶν».

Καὶ ἤδη καταστρέφων τὸν λόγον ἐπιτακτικὸν καθήκον ἐκπληρῶν νοερώς φέρομαι κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην στιγμὴν πρὸς τὸ πνευματικῶς συμπαριστάμενον μετ' ἡμῶν ἀείζων πνεῦμα τοῦ Μεγάλου τῆς Σχολῆς ἡμῶν εὐεργέτου Παναγῆ Βαλλιάνου καὶ μετὰ τοῦ Σοφοκλέους προσφωνῶ αὐτό·

«Χαῖρ', ἀθάνα, ὡς εὖ παρέσις καὶ σὲ παγχρύσοις ἐγὼ στέφω στεφάνοις». Ὁσοφάνθητι πνευματικῶς τὰς θριαμβουμένas σήμερον ἀρετάς σου, διότι διὰ τοῦ μνημειώδους τούτου ἔργου τῆς Σχολῆς σου, θρίαμβον ὀντως κατήγαγες, διαλύσας ἐν ὅλῃ τῇ περιοχῇ ταύτῃ τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας καὶ ἀπαιδευσίας διὰ τοῦ φωτός τοῦ ἀληθοῦς τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ἐξαπολυμένου ἐκ τοῦ τηλαυγούς τούτου τῆς παιδείας Φάρον, τῆς Σχολῆς σου. Μακαρία ἡ ψυχὴ σου μεγάλθυμε καὶ ἀλημονῆτε εὐεργέτα. Εἴη τὸ ὄνομά σου μακαριστὸν καὶ ἐπαινετὸν ἕσασαι.

Εἴησαν εὐλογημένα τὰ χρώματα τὰ καλύπτοντα ἐν τῇ ξένῃ τὰ τίμα ὅσα σου.

Ἀπόλαυσε, μακαρία ψυχὴ, τῶν ἀγαθοεργιῶν σου τὴν ἀντιμισθίαν ἐν οὐρανοῖς κατὰ τὸ μέτρον τῆς θείας δικαιοσύνης καὶ ἡμῶν τῶν συμπολιτῶν σου τὴν ἔσασαι ἀναλλοίωτον εὐγνωμοσύνην μας.

Σὺ δέ, Κύριε τοῦ ἔλεους καὶ πατρὸς τῶν οἰκιτιμῶν, πρόσδεξαι τὴν φωνὴν τῆς δεήσεως ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καὶ τάζον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου γενέσθω αὐτῷ ὁ πλοῦτος, δὴ ἀφειδᾶς ὑπὲρ τῆς εὐμελείας τῶν ἀδελφῶν του ἐδωρήσω εἰς λῆθρον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ λάμπρον δὲ τὸ μακάριον αὐτὸ πνεῦμα αἰς μακαριότητα τῆς θεότητός σου καὶ ἀξίωσον αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως.

ΚΟΝΙΔΑΡΑΤΑ ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἀκούραστος ὁ περιοδεύων ἀνταποκριτὴς μας κ. Σωτήριος Βαλσαμῆς περιέρχεται ὅλους τοὺς ὀρεινοὺς συνοικισμοὺς τῆς Κεφαλλονιάς ποὺ σὰν ἀετοφωλῆς εἶναι κτισμένοι σὲ κάθε ράχη μέσα σὲ πανοραματικὰ ἄλση, καὶ βέβαιος ὅτι ἀπὸ κάθε βράχο τῆς πατρίδος μας ξεπροβάλλει κι' ἓνα ἀστέρι, ζητεῖ ἐκεῖ ν' ἀνεύρη, στὲς γραφικὲς ἐπαύλεις, στὰ ταπεινὰ φτωχόσπιτα, κι' ἓνα πρόσωπον ποὺ νάχη διαπρέψη σὲ κάθε ἐκδήλωσι τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ τὸ συγχαρῇ. Ζητεῖ ναύρη ἓνα καθυστερούμενο ποὺ νὰ τὸ ἐνθαρρύνῃ, καὶ ἀκόμη ἓνα λοξοδρομικὸ ποὺ μὲ κάθε προσπάθεια νὰ τὸ ἐπαναφέρῃ στὸν εὐθὺ δρόμο μὲ ἓνα σάλπισμα τῆς «Ἡχοῦς» ποὺ νὰ ξυπνήσῃ μέσα του ὅλα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ ἀνθρωπίνου προορισμοῦ καὶ τῆς Κεφαλλονίτικης περηφάνιας ποὺ τόσον καιρὸν μέσα του κοιμούνται. Ἔτσι, σὰν πιστὸς ἱεροφάντης τῆς ιδέας μας—καὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Διευθυντοῦ μας—μετέβη εἰς τὸ ὠμορφο χωρίον Κονιδάρατα, κείμενον ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Ἀργοστολίου—Φισκάρδου καὶ ἀπέχοντος ἀπὸ τὸ Ἀργοστόλιον 42 χιλίωμ. καὶ ἀπὸ Φισκάρδου 8, ἵνα ἐπισκεφθῇ τὸν ἐκεῖ διαμένοντα διὰ λόγους ὑγείας—ἀλλὰ καὶ τεμπελιάς—ποιητὴν Φώτῃν Κονιδάρην, εἰς τὴν ἐπαυλὶν τοῦ ὁποῖου ἐφιλοξενήθη, καὶ ἀφοῦ τὸν διεβεβαίωσε ὅτι ἡ πλήρης ὑγεία του θὰ βελτιωθῇ ἐὰν ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν δράσιν τῆς ζωῆς, ἐξησφάλισε τὴν συνεργασίαν του ὡς ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἡχοῦς». Οὕτω ἐδόθη εὐκαιρία εἰς τὸν κ. Βαλσαμῆν νὰ θαυμάσῃ καὶ τοὺς

Ὁ Κος Φ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ
Ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἡχοῦς».

πίνακας τῆς ἀδελφῆς τοῦ ποιητοῦ, Δίδος Μαίρης Κονιδάρη, ἥτις δεικνύει ἓνα ἀρκετὰ ὥριμον τάλαντον ζωγραφικῆς, μαθήτρια καὶ αὐτὴ τῆς σχολῆς Ἑλένης Λιώκη.

Καὶ ἀπὸ μὲν τὸ χωρίον προσεκόμισε ἀρίστas ἐντυπώσεις, συναντήσας κατοίκους πολὺ προηγμένους, φιλοξενηθεὶς ἀκόμη καὶ εἰς τὸ σπῖτι τῶν ἀδελφῶν Σπύρου καὶ Σωκράτη Κονιδάρη, ἀμφότερων ναυτικῶν. Ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ μεταναστῶν τοῦ χωρίου, μετὰξὺ τῶν ὁποίων διακρίνονται οἱ ἀδελφοὶ Νίκος καὶ Χρῆστος Κονιδάρης, οἵτινες ἀνοικοδόμησαν ὡραῖαν ἐπαυλιν, ἐγκατεστημένοι ὄντες ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ κ. Κώστας Κονιδάρης. Ὅλοι αὐτοί, τέκνα στοργικὰ καὶ ἀγνὰ τῆς Κεφαλλονιάς, ἐνθυμοῦνται ἀνελλειπῶς τὸν τόπον τῶν καὶ τοὺς γονεῖς τῶν.

Ἐξαιρέσιν μόνον ἀποτελεῖ ὁ ἐν Rhodesia, Miami ἐγκατεστημένος Θεμιστοκλῆς Ζιπάτος, ὅλως ἀδικαιολογητῶς λησμονήσας τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας οἰκείους του ποὺ μὲ τὸ πικρὸ παράπονόν τῆς λησμονιάς στὰ χεῖλη ἐπιδίδονται εἰς τὰ γεωργικὰ. Ἐλπίζουμε ὅτι ἡ «Ἡχώ» δὲν θὰ ἐπανεέλθῃ διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς αὐτὸν τὸ ἱερὸν καθήκον του καὶ ὅτι ἓνα του γράμμα παρηγοροῦν θὰ φθάσῃ εἰς τοὺς οἰκείους του προσεχῶς.

Ἐν τέλει ὁ ἀνταποκριτὴς μας ἀνεχώρησε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν καθαριότητα τοῦ χωρίου, ἔχοντος ὡραῖον δρόμον εἰς τὰς συνοικίας του, ἄφθονα δένδρα, καὶ ἐπιμελῶς σχετικῶς καλλιεργημένον τὸ ἄγονον ἐδάφός του.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΦΙΣΚΑΡΔΟΝ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ὑπὸ Φ. ΚΟΝΙΔΑΡΗ

Ἐνα κανοτικὸν θερινὸν πρῶτ' ὁ κ. Σωτ. Βαλσαμῆς, ἀψηφῶν τὴν ἀφόρητὴ ζέση καὶ μὲ τὴν φλόγα σιὴν καρδιά του διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἀγαπητὴ «Ἡχώ», μὲ συνεπῆρες οὐδὲ Φισκάρδον ἐκδρομῇ.

Τὸ αὐτοκίνητο ἔτρεχε νὰ φθάσῃ τὴν φενγαλέα δροσάτη πνοὴ σιὸν ὠμορφο δρόμον τοῦ ἄλσους παρὰ τὰ Ἀντιπάτια ποῦ ὁ ἥλιος ἀνηλεῶς ἐφλόγιζε σὰν μεγάλους κατακινητῆς, ἐνῶ τὰ θρυλικά λιμάνια τῆς καταρτύουν καὶ ὁρῶμεν ἀκτῆς τοῦ Ἀνατολικοῦ Δολιχίου ἀκτινοβολοῦσαν σὰν νὰ ἀμυλλῶντο νὰ ἐπιδείξουν τὴν ὠμορφίαν τῶν εἰς τὴν ἔναντι τραχεῖαν Ἰθάκην. «Φοῖβε Κεφαλλήνων λιμενοσκόπε θίνα Πάνορμον ναίων ἀντιπέραν Ἰθάκης.» ..

Καὶ ἡ Πάνορμος, τὸ σημερινὸν Φισκάρδον, τέλος ἐπροβάλε νωχελῶς ξαπλωμένο μέσα σὶας κλιτῶς τῶν βουνῶν του μὲ τὴν ἀφυπνίζουμένην ζωὴν του.

Τὸ λιμάνι του, ἀνοιγόμενον πρὸς νοτιοανατολάς, εἶνε ὡραῖον καὶ ἀσφαλές, ἀρκετὰ δὲ εὐρύχωρον διὰ τὰ πλοῖα τῆς γραμμῆς τοῦ Ἀμβρακικοῦ, κεῖται δὲ εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς γραμμῆς ταύτης καὶ ἐκτὸς τῶν μεγάλων συγκοινωνιακῶν ἀρτηριῶν, παρουσιάζει δὲ μίαν ἐξαιρετικὴν κίνησιν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀφίξεως τῶν πλοίων, ἥτοι τετράκις τῆς ἐβδομάδος.

Διότι ὁ λιμὴν οὗτος εἶνε τὸ ἐπίνειον τῆς Ἐρμούου καὶ δι' αὐτοῦ ἐνεργεῖται πᾶσα εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων. Ἄλλοτε ἐκ τοῦ λιμένος τούτου ἐξήγετο ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον λιτρῶν σιαφίδος, ἀλλὰ τῶρα ἡ ἐξαγωγὴ αὕτη περιορίσθη εἰς τὸ ἐλάχιστον. Ἐπίσης σημαντικὰ περιορίσθη καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἄλλων προϊόντων, δηλαδὴ κρασιῶν, τυροῦ, δερμάτων, ξυλανθράκων, βαλάνων καὶ ἐλαίων, καὶ ἀντιθέτως ἠρξάνθη ἡ εἰσαγωγὴ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης ὡς καὶ πολυτελείας. Ὁ κυριώτερος ἔμπορος τοῦ Φισκάρδου ὁ συγκεντρῶνων τὸ πλεῖστον τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου εἶνε ὁ κ. Διον. Τσελένης, ὅστις ἐπεξέτεινε τὴν δράσιν του καὶ εἰς τὰ ὀρεκτά, δηλαδὴ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῆς οἰοκπέτρας, κοιτάσματα τῆς ὁποίας ἀφθονοῦν εἰς τὰ ἀσβεστολιθινὰ στρώματα τῆς Ἐρμούου.

Ἐπὶ τοῦ ὀρεκτοῦ τούτου ἐπινοοῦμεν νὰ ἐπιστήσωμεν ἰδιαίτερως τὴν μερίμνην τῆς Κοινοῦχότητος, ἥτις ἀρτῇναι τὰ πάντα εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἥτις ἔχει καθήκον ἐπιτακτικὸν νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ πρὸς ἀμεσώτερον ἐνίσχυσιν τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας. Διότι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀπορροφῶν πολλὰ φορτία τὰ χρωματουργεῖα Πειραιῶς, γίνεται καὶ

σημαντική εξαγωγή εις τὸ ἐξωτερικόν, ἥτις δέον νὰ ἀυξηθῇ καὶ ἀκόμη, ὅπως πολὺ προσφυνῶς μοῦ ἐτόνισε ὁ κ. Α. Τσελέντης πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐκ μέρους ἰσχυρᾶς Ἑταιρίας, ἥτις ἀκόμη νὰ προβαίῃ εἰς τὴν ἐπὶ τόπου πρώτῃν κατεργασίαν διὰ τῆς ἰδρύσεως ἐργοστασίου.

Ἐκατομμύρια τόννων δύναται νὰ παραχθῶν καὶ ἑκατομμύρια δραχμῶν νὰ προστεθῶν οὕτω εἰς τὸ ἐτεροβαρὲς ἐμπορικὸν μας ἰσοζύγιον καὶ ἀκόμη εἰς τὸν ἀνισοσκελῆ ἰσολογισμόν μας.

Οἱ βουλευταὶ μας ὅμως κατατρώχονται εἰς τὴν ἄρσιν περιορισμῶν αἰγροδοτικῆς τῶν κοινοτικῶν κτημάτων πρὸς ἀποφύλισιν τοῦ ἐδάφους, ὑποβοηθοῦντες τὸν ἀμείλικτον ἐχθρὸν τῆς ἐλληνικῆς χλωρίδος, καὶ δαπανοῦν τὸν καιρὸν τους εἰς ἄλλα μικρορουσφέτια καὶ ἐνίοτε ψηφίζον νησιαλεῖο νομοσχέδιον ποῦ ἀγνοοῦν. Κανεὶς ὅμως δὲν μεριμνᾷ διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ τόπου καὶ κανεὶς δὲν ἐνεργεῖ νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς χώρας. Ἀκούραστος μόνον ὁ κ. Α. Τσελέντης σὰν ἄνωτος οκαπανεὺς ἀγωνίζεται μόνος νὰ συνδυάσῃ τὸ συμφέρον του πρὸς τὸ γενικὸν τοιοῦτον, καὶ ποτε δὲν ἀπανδεῖ.

Ἡ Κυβέρνησις, νευρικὰ ταρασσομένη, ἐπείγεται νὰ ψηφίσῃ νεκροφανεῖς νόμους κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐνῶ ἔδει νὰ ἐπιζητεῖ νὰ ἀραιώσῃ τὴν πληθωρικὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐργατῶν τοῦ Κέντρου πρὸς τὰς Ἐπαρχίας, ὅπου ἡ διαμονὴ καὶ ἡ διατροφή εἶνε ἀνειώτεραι καὶ ἡ κατεργασία ἀποβαίνει οὕτω εὐθηνωτέρα, καὶ ἡμεῖς, οἱ ἄλλοι, ποῦ ἡ στειρότης τοῦ ἐδάφους ἀπ' ἐνὸς καὶ ἡ ἐπαχθὴς φορολογία ἀπ' ἐτέρου μᾶς ῥίπτουν ἀπέλπιδας στὴν θάλασσαν ἢ στὴν ἡμιδαλὴν, ἐπιζητοῦντες καλλιτέρους ὅρους διαβιώσεως σὺν πόλεις, ἐπιδεινοῦντες οὕτω τὴν διαβίωσιν ἐκεῖ καὶ φθείροντες τὴν υγείαν μας, ἐνθαρρύνομεν ἀκουσίως οὕτω τὴν μείωσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὸν ἐκπαιτισμὸν τοῦ χροῦσῶς μας. Αἱ Παρόμοιοι νῆες ὅμως μεταφέρουν τὸ ὄρυκτον τοῦ κ. Τσελέντη ἀδόρυθα καὶ ἀνοίγουν μίαν νέαν πλουτοφόρον ῥοὴν ἐξ ἧς τόσαι οἰκογενεαὶ ἀποζῶσι.

Ἄς καθεύδουν ὑπὸ μανδραγόραν οἱ ἀρμόδιοι, ὁ κ. Α. Τσελέντης ὅμως ἀγρυπνεῖ καὶ δὲν ἀπέχει ἡ ἡμέρα ποῦ θὰ κωφορήσῃ ἓνα ἰσχυρὸν συνδυασμὸν ἐκμεταλλεύσεως τοῦ στόκου.

Ὅταν τοῦτο γίνῃ, ποῦ ὅλοι εὐχόμεθα, προσεχῶς, θὰ ἔχῃ ἀμεσοτέραν συνέπειαν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν ὅλης τῆς περιοχῆς, τὰ προϊόντα τῆς ὁποίας θὰ τιμηθῶν καλλίτερον, τὸ δὲ Φισκάρδον θὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἀρχαίαν του δόξαν. Διότι ἐκεῖ, ὡς γνωστὸν, ἔκειτο μὴ πόλις σημαντικὰ ἐμπορικὴ καὶ ναυτικὴ, ἥτις κατεστρά-

φη καὶ ἥτις πάντοτε ὑπέφερε ἀπὸ τὰς δηώσεις τῶν πειραιῶν.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γουῖσκαρδον, 1086 μ. Χ., ἔλαβε τὸ ὄνομά του καὶ ἐχρησίμευσε καὶ ὡς ναύσταθμος Ἑνεϊκός.

Βεβαίως εἰς τὰ μεγάλα πλοῖα ποῦ σήμερον ἐκμηδενίζουν τὰς ἀποστάσεις ὁ λιμὴν τοῦ Φισκάρδον δὲν παρέχει σπουδαῖα πλεονεκτήματα, ἐν τοῖσι δύναται κάλλιστα νὰ ἀποβῇ μὴ σημαντικὴ ἐπαρχιακὴ πόλις ἐμπορίων.

Ἀκόμη τὸ Φισκάρδον εἴλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχαιολόγων λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς του θέσεως καὶ τῆς ἐγγύτητος αὐτοῦ πρὸς τὴν Ὀμηρικὴν Ἰθάκην, βορειανατολικῶς δὲ τῆς κόμης πρὸς τὸν περιστερόντα αὐτὸ λόφον καὶ ἀνωθεν τῶν ἐρείπλων ἔγειναν κατὰ τὸ 1909 ἀνασκαφαὶ ἐκ μέρους τοῦ ἀρχαιολόγου Παναγῆ Καββαδία, αἵτινες ἔφερον εἰς φῶς ἀνάκτορον καὶ κειμήλια Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.

Ἐκτὸς τούτου, εἰς ἀπόστασιν ἑξ ὁδοπορικῶν λεπτῶν καὶ παρὰ τὸ λατομεῖον τοῦ κ. Α. Τσελέντη κεῖται λαξευμένος ἐντὸς βράχου ἀρχαῖος ναύσκος, καλούμενος «θρονὶ βασιλείσεως», ὅστις μᾶλλον δύναται νὰ ἐκληφθῇ ὡς βωμός. Κάτωθεν δὲ αὐτοῦ μεγάλῃ δεξαμενῇ ἐπιχωσθεῖσα.

Εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ λιμένος κεῖται ἀνατραπεὶς ὠραῖος λάρναξ ἐξ ὀγκολίδου καὶ εἰς τὴν μονὴν τῆς Παναγίας, κτισθείσης πιθανῶς παρὰ τῆς αὐτοκρατείας Ἀρχῆς τῆς Κομνηνῆς, εὐρίσκειται πολύτιμος εἰκὼν τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, ἔργον τοῦ περιφήμου Τζάνε, ἀκμάσας κατὰ τὸν δέκατον ἔκτον αἰῶνα, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν φαίνεται καθαρὰ ἡ ἐπιδράσις τῆς δυτικῆς τέχνης ἐπὶ τοῦ ἀσκητικῶς βυζαντινισμοῦ ἣν ἔσχον οἱ Κρητικοὶ ζωγράφοι.

Τὰ ἀνωτέρω ἀξιόλογα μνημεῖα ἐπισκεφθέντες μετὰ τοῦ κ. Βαλσαμῆ, ἐφωτογραφήσαμεν χάριν τῆς «Ἡχῶς».

Τὸ Φισκάρδον καὶ ἡ περιοχὴ του εἶνε τόπος πτωχὸς εἰς παραγωγὴν προϊόντων, παράγον ὅμως ἱκανὸς καὶ εὐφρεῖς ἄνδρας, ὑποσχομένους νὰ μεταβάλλουν ριζικῶς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν αὐτοῦ. Ἄνδρας ἀγωνιζομένους νὰ καταστήσουν τὸν τόπον των εὐτυχή, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μὲν ἔχοντες πρωτοπόρον τὸν κ. Τσελέντην καὶ ἐκμεταλλευόμενοι ἐντατικῶς τοὺς πόρους του, καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκείνους ποῦ τιμοῦν τὴν πατρίδα των καὶ διὰ τῆς ἀόκνου ἐργασίας των ἐξαποστέλλουν τὸν διαφεύγοντα πλοῦτόν μας, ἐνῶ διὰ τῆς «Ἡχῶς» ἐπιζητοῦν ν' ἀκούσουν τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος μας, ὠραίας Κεφαλληνίας.

Φ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΕΝ ΛΑΚΥΘΡΑ, ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

Ὁ εἰς μαγευτικωτάτην τοποθεσίαν κείμενος ἱερός Ναὸς τῆς Ἀγίας Ἀννης, κατὰ τὴν 15ην τρέχοντος, ἐώρτασε μεγαλοπρεπέστατα καὶ ἐν μέσῳ συρροῆς πολυπληθῶν προσκυνητῶν, τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆς σεπτῆς κοιμήσεως τῆς Θεότοκος προμήτορος. Ἀπ' ἐσπέρης ἐγένετο ὁ μέγας Ἑσπερινὸς ἐν συνεχείᾳ μετ' ἀγρυπνίας, τῆς ἀκολουθίας ληξάσης κατὰ τὴν 3ην πρωϊνὴν. Ἡ ἑναρξίς τῆς θείας λειτουργίας ἐγένετο τὴν 9ην π. μ. χοροστατοῦντος τοῦ Αἰδεσμιολογ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γ. Βλάχου, συλλειτουργούντων τῶν Ἱερέων Δ. Φωκά, Β. Βογιατζῆ, Β. Κάγκα καὶ τοῦ Ἀρχιδιακ. Ε. Ἀποστολάτου. Τὸν δεξιὸν χορὸν τῶν ψαλτῶν διηύθυνεν ὁ μουσικοτραφεὶς διδάσκαλος Σ. Λαγγούσης τὸν δὲ ἀριστερὸν ὁ καλλιφώνος ἱεροψάλτης Γ. Κονταβᾶς. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καταλήγων τῇ ἐορτῇ ὁμιλήσεν ὁ Αἰδεσμιολογ. κ. Γ. Βλάχος ἀρυσθεὶς τὸ θέμα του ἐκ τοῦ Ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος τῆς ἐορτῆς.

Ἀξιοὶ συγχαρητηρίων εἶναι οἱ ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ ἰδιαιτέρως δὲ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς Πανοσιολογ. Ἀρχιμ. Γ. Μαρκόπουλος, ὅστις δὲν ἐφείσθη χρημάτων καὶ κόπου, ἵνα ἐπὶ τὸ ἐντελέστερον καὶ ἐκκλησιαστικώτερον διεξαχθῇ ἡ πανήγυρις. Μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν προσκυνητῶν διεκρίναμεν πολλοὺς ἐπιστήμονας καὶ πλοιοάρχους, ὅπως τοὺς ἱατροὺς κ. Α. Δελλαπόρταν, Η. Ἀλιπράντην, τὸν δικηγόρον κ. Γ. Μπαρμπάτην, τὸν δημοσιογράφον καὶ διευθυντὴν τοῦ Τελωνείου κ. Α. Σάρον κτλ. Μεγάλην ὅμως χαρὰν καὶ ἰδιαιτέραν συγκίνησιν ἔδοξα μᾶσαι ἐίδόντες μεταξὺ τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ τὸν κ. Σ. Βαλσαμῆν, ἀντιπρόσωπον τῆς Κεφαλληνικῆς «Ἡχῶς», ὅστις μετὰ τὸν ἀκραφνὴ πατριωτισμὸν του καὶ τὴν ζήλουν τὴν δραστηριότητά του μᾶς κρατεῖ ἐν διαρκεί πνευματικῷ συνδέσμῳ μετὰ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀδελφῶν μας Κεφαλλήνων.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

ΛΥΚΕΙΟΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΔΩΝ

Μέσα στα τόσα ιδρύματα πού στολίζουν τὸ Ἀργοστόλι, ὑπάρχει καὶ κάποιον προοδευτικὸν ἴδρυμα τὸ ὁποῖον ἀθορύβως ἐργάζεται, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ Λύκειον τῶν Κεφαλληνίδων.

Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἡ Κα Παρρέν, Πρόεδρος τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων, ἀπέστειλε ἐξ Ἀθηνῶν τὴν Δίδα Μαρκέτου διὰ νὰ ιδρύσῃ καὶ ἐνταῦθα Παράρτημα. Πράγματι οὕτω καὶ ἐγένετο, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ἑξ μηνῶν διελύθη, καὶ συνεστήθη ἐκ νέου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Λύκειον Κεφαλληνίδων», ἥτοι ἐγένετο αὐτόνομον ἔχον ἰδίαν περιουσίαν, καὶ ἐνεκρίθη τὸ καταστατικὸν του παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου.

Διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸ ὁποῖον ἀπαρτίζουν αἱ κάτωθι κυρίαι:

Πρόεδρος Κα Ἀμαλία Λαγγούση

Ἀντιπρόεδρος Κα Α. Καππάτου

Γεν. Γραμματεὺς Κα Γ. Μομφερράτου

Ταμίας Κα Λίνα Ράπτη,

καὶ ἑφοροὶ τῶν κάτωθι τμημάτων αἱ κάτωθι κυρίαι:

Ἐφορος Οἰκονομικοῦ Τμήματος Δὺς Α. Τρομπέτα

» Γαλλικῶν Δὺς Μ. Μενάγια

» Μουσικῆς Δὺς Μ. Τρομπέτα

» Ραψίματος Δὺς Σ. Γαβριελάτου

» Κεντημάτων Κα Ε. Λιβιεράτου

» Ζωγραφικῆς Δὺς Μ. Μενάγια.

ἔχει 60 συνδρομητάς, εἰσπράξεις δὲ ἀπὸ παραστάσεις, χοροὺς, διάφορα Μπαζάρ, καὶ ἀπὸ δωρεάς. Πληρώνει μηνιαίως 300 δραχ. εἰς τὸν διδάσκαλον τῆς μουσικῆς κ. Π. Ἀντίππαν πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν Τραγουδιῶν, ἐπίσης 300 δραχ. εἰς τὸν διδάσκαλον τῆς ζωγραφικῆς κ. Ι. Πεταλᾶν. Συνδράμει ἠθικῶς διαφόρους

φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς, καὶ τελευταίως ἐνήργησεν ἔρᾳνον ὑπὲρ τῆς Ἀντιφθισικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν.

Αὐτὸ εἶναι ἐν περιλήψει τὸ Λύκειον τῶν Κεφαλληνίδων, εἰς τὸ ὁποῖον περὶ τὰ 700 κορίτσια τοῦ Ἀργοστόλιου μορφώνονται ἐλληνοπρεπῶς, μαθηθάνοντα δωρεὰν ὅ,τι εἶναι ὠφέλιμον εἰς μίαν γυναῖκα, καὶ δὴ εἰς Ἑλληνίδα. Γιὰ κατὶ τέτοια ἱδρύματα ὡς τὸ Λύκειον τῶν Κεφαλληνίδων, ἀξίζει νὰ γράψῃ κανεὶς, διότι πράττων τοῦτο τὸ ἐνισχύει ἠθικῶς, δίδων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θάρρος ὅπως ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐργάζεται ὡς μέχρι τοῦδε, τὸ ὁποῖον ἀληθῶς μέχρι τοῦδε ἀπέδωκε λαμπροὺς καρποὺς τῶν κόπων του, ἀκαταπονήτως ἐργαζόμενον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς σοφᾶς καὶ ἐνεργητικωτάτης προέδρου αὐτοῦ, ἐριτίμου Κας Ἀμαλίας Λαγγούση, διὰ τὴν ὁποίαν ὅσους ἐπαίνους καὶ ἂν γράψῃ κανεὶς, πάντοτε θὰ ἔχῃ τὸ παράπονον ὅτι δὲν ἐξεπλήρωσε πρεπόντως τὸ πρὸς αὐτὴν καθήκον του. Πράγματι ἡ Κα Λαγγούση τρέχει ἄνω κάτω καὶ ἐργάζεται διαρκῶς καὶ προσπάθει μετὰ πᾶν μέσον νὰ ἐξακολουθῇ τὴν συντήρησιν τοῦ Λυκείου τούτου, διὰ τὸ ὁποῖον πονεῖ πολὺ διότι ἔχει ἐργασθῇ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην κυρίαν.

Εἰς τοιαύτας, λοιπόν, εὐγενεῖς καὶ φιλοπροόδους γυναῖκας, μόνον μετὰ ἑνὰ μεγαλόστομον καὶ εἰλικρινὲς «Εὐγε» δύνανται κάπως ν' ἀνταμοιφθῶσι διὰ τοὺς ἀκαταπονήτους κόπους, οὓς ἡ Κα Λαγγούση καταβάλλει διὰ τὸ Λύκειον τῶν Κεφαλληνίδων, τοῦ ὁποῖου ἐπαξίως προεδρεύει καὶ θέλει ἐξακολουθήσῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ προεδρεύῃ πρὸς καλλιτέραν αὐτοῦ πρόδον.

Σ. ΒΑΛΣΑΜΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ TRUST COMPANY

205 WEST 33RD STREET

NEW YORK CITY

(Ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ σταθμοῦ Πενσυλβανίας)

Telephone: Chickering 6271 - 6

Η ΠΡΩΤΗ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Εἶναι Ἀμερικανικὸν ἴδρυμα, λειτουργοῦν συμφῶνως πρὸς τοὺς Ἀμερικανικοὺς Νόμους καὶ ἰδρυθῆν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν πρόδον των.

ATHENS BANKERS' CORPORATION

19 KNEELAND STREET,

BOSTON, MASS.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ

33 SO. CLARK STREET,

Suite 620,

CHICAGO, ILL.

ΤΟ ΓΡΑΦΙΚΟΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ «ΚΗΠΟΥΡΙΑ»

ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ ΣΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ μικρὰ καὶ ἀπομεμονωμένη νῆσος Κεφαλληνία θὰ εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς, διότι τὸ ὄνομά της εἶναι συνυφασμένον εἰς τὰς καλλιτέρας σελίδας τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας ἱστορίας, λόγῳ τῶν ἀνδρῶν τοὺς ὁποίους κατῴρθωσε νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς γῆς καὶ οἱ ὁποῖοι οὐ μόνον τὴν ἑαυτῶν πατρίδα ἐδόξασαν, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ἐτίμησαν.

Καὶ ἰδοὺ βλέπομεν χιλιάδας Κεφαλλήνων διεσπαρμένους εἰς τὴν χώραν τοῦ Κολόμβου, εἰς τὴν χώραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Θεία Πρόνοια ἐπεδαψίλευσεν ὅλα τὰ ἀγαθὰ, νὰ εὐδοκιμοῦν καὶ νὰ πράττουν πᾶν ὅ,τι ἤθελε συντελέσει οὐ μόνον πρὸς τὴν ἑαυτῶν εὐημερίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πρόοδον τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἥτις ὡς ἀγνὴ μητέρα τοὺς ἐθήλασε μὲ τὸ γνήσιον Ἑλληνικὸν γάλα, ἐνεκεν τοῦ ὁποίου ἐλπίζει τάχιστα νὰ ἐπανάδῃ τὰς λαμπρὰς ἡμέρας τῆς ἱστορίας της.

Ἐπίσης δὲ βλέπομεν τὰ τέχνα της διεσκορπισμένα ἀνὰ τὰς Ἰνδίας, τὴν Κίνα, τὴν Ἰαπωνίαν, καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἡμιπολιτιστοὺς χώρας τῆς Ἀφρικῆς διακρινόμενα εἰς ὅλας τὰς μορφὰς τοῦ ἐμπορίου καὶ παντοειδεῖς τέχνας, ἐνεκεν τῶν ὁποίων κερδίζουν ἀφθονα χρήματα τὰ ὁποῖα κομίζοντες εἰς τὴν γεννέτειράν των καὶ χρησιμοποιοῦντες αὐτὰ διὰ ποικίλους φιланθρωπικοὺς σκοποὺς καὶ ἐξωραϊστικά ἔργα, τείνουν νὰ τὴν καταστήσουν ἓν ἐκ τῶν καλλιτέρων μερῶν τῆς Εὐρώπης.

Πλὴν δὲ τοῦ ἐμπορίου, τῶν τεχνῶν, καὶ τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἐπεδόθησαν οἱ ἀπανταχοῦ Κεφαλλῆνες, ἐπίσης ἠκολούθησαν μετὰ ζήλου τὴν ναυτιλίαν καὶ καθημερινῶς ἰδρύνοντες πλείστας ἀτμοπλοϊκὰς ἐταιρεῖας, τὰ πλοῖα τῶν

ὁποίων, μὲ πλοιάρχους καὶ γνήσια κατὰ προτίμησιν Κεφαλλονήτικα πληρώματα, τὰ συναντᾷ κανεῖς εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας τοῦ κόσμου, ταύτην κατῴρθωσαν εἰς μέγα βαθμὸν νὰ ἀνυψώσωσιν. Ὁσημέραι δὲ ὁ στόλος τῶν Κεφαλλήνων αὐξάνει καὶ καθημερινῶς νέοι ἐφοπλισταὶ ἐμφανίζονται ἢ καὶ παλαιοὶ ἀναζωογονοῦνται. Ὅπως τώρα, ἐπὶ παραδείγματι, βλέπομεν πάλιν εἰς τὸ πλαίσιον τῶν Κεφαλλήνων ἐφοπλιστῶν τοὺς ἀδελφοὺς Ἀγγελάτου ἐξ Ἄσσου, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἱδρυσαν μίαν καθ' ὅλα Ἀγγλικοῦ τύπου ἐταιρείαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Eastern Mediterranean Express Line, κατῴρθωσαν νὰ συνδέσουν τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης διὰ ταχείους καὶ πολυτελεστάτου μέσου, τοῦ Ταχυδρομικοῦ Iphigenia, τὸ ὁποῖον οὐ μόνον διὰ τὴν ταχύτητα, ἀνέσιν, καὶ πολυτέλειάν του διακρίνεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀγγλικὴν εὐταξίαν του ὡς καὶ ἐλληνοπρεπῆ εὐγένειαν τοῦ πληρώματός του. Εἰς πάντα δὲ ταξειδιώτην μένουν διὰ παντὸς ἀνεξήτηλοι αἱ ἐντυπώσεις τοῦ πλωτοῦ αὐτοῦ κολοσσοῦ, ὅστις διασπείρει τὸ ὄνομα τῆς Κεφαλληνίας εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου διὰ τῶν περιηγητῶν τοὺς ὁποίους ἐκάστοτε μεταφέρει, ἄλλους μὲν οἱ ὁποῖοι ἔρχονται ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Εὐρώπης νὰ θαυμάσουν τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἄλλους δὲ οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουν νὰ ἐπισκεφθῶν τὸ «Πολύβοιο Παρίσι», τὸ σημερινὸ κέντρον τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν. Ὁ δὲ πλοίαρχός του κ. Γεώργιος Ἀγγελᾶτος, ὡς ὅτε καὶ εἰς τοὺς Κεφαλλονήτικους πατροπαράδοτους ἐγῴσμούς εἶναι τέλειος ἀντιπρόσωπος τῆς Κεφαλλονήτικης ράτσας, ἥτις τὸν καθιστᾷ προσήκον καὶ ευεργετικὸν εἰς κάθε πατριώτην του.

Bruxelles, 3 Ἰουνίου 1929

Σ. Κ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΤΑΛΗΡΑ ΤΑ ΛΕΝΕ ΤΑΛΑΡΑ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

“Οντις έπλασε ό Θεός τήν Οίκουμένη,
Τό Αηξούρι, και τόσους άλλους τόπους,
Είπε στό νοΐτιον «΄Α, τώρα δέ μοΐ μένει
«Πάρι νά πλάσω γέμον και τό΄ ανθρώπους».
Κ΄ εκεί ποΐ έκράτηε τόν ΄Αδάμ στερνόνε,
Τούπε, «Σὺ νάσαι ΄Αδάμ τό ζό τοΐ ζώνε.

“Ήγουν, νάσαι καλήτερος άπ΄ όλα.
«Νάης τό γάϊδαρο άποκάιουδέσον.
«Νά θρέφesai μπαμποΐνι και τριόλα.
«Νάναι ή λαγγάδες όλες έδικές σου.
«Οί σκύλλοι ταπεινοί νά σέ άπακούνε΄
«Και γιά ΄σένανε ή κότες νά γεννοΐνε.

«Βάνω στήν έξουσία σου τά σπανάκια,
«΄Αν θέλεις νάν τά κάνεις τοιγαρίδι.
«Γιά σένανε φυτεύω ραπανάκια.
«Εσὺ νά τρώς τό καλύτερο κομμάτι.
«Όλα νάν τάχης χωρίς νά κοπιάζης,
«Και σ΄ άγαπάω πολύ, γιατί μοΐ μοιάζεις.

«Σοΐ χιτώ στό περιβόλιμον παλάτι,
«Μ΄ όσα καλά ή θείαμον Πρόνοια δίνει΄
«Και νά τρώς τό καλύτερο κομμάτι,
«Χωρίς νά σοΐ σιχίζη ένα φαρδίτι.
«Μά έτσι κηόλα ζητώσου, Κύρ ΄Αδάμμον,
«Νά μη΄ γγίξης ποτέ τά τάλαρά μου.

«Είλ΄ τό ξύλο τής γνώσεως τά χρήματα,
«Κί΄ όποιος τάχει, έχει γνώση, είν΄ προκομένος,
«Όμορφος, έχει χίλια προτερήματα,
«Είλναι άπ΄ όλον τόν κόσμο επαινεμένος,
«Παντιού επιθυμητός.... μά είν΄ και φαρμάκι
«Ποΐ κάνουν΄ τήν ψυχή πηλό όχ τ΄ αΐλάκι.

«Μην τά γγίξ΄τε, γιατί θέ νά γνωρίσετε
«Τό βουλιασμό τής άθωότηόσας,
«Και πλέον δέ θά ΄μπορέσετε νά ζήσετε
«Εϋνχιόμενοι στήν Παράδεισόσας.
«Τάφτιασ, ό Διάολος, κ΄ είναι διαολεμένα.
«Αόΐετα εκεί. Τού τάχω άμαχεμένα».

“Ενα όμορφο και πλούσιο περιβόλι
Είχε τότες ό Θεός εις τήν ΄Ασία.
Και γιά νά μην έμπαίνουσε οί διαβόλοι
Νά κάνουνε σιά λάχανα ζημία,
Μέσ΄,ς τήν φράχτες εκεί τήν καλαμένιες
Είχε σιμένεσ τσάκες σιδερένιες.

Μά καθώς ώς και τώρα συνεβαίνει
Εκεί ποΐ σιοΐμε τσάκες γιά ποτιόκια,
Ποΐ πιάνεται ένα, κί΄ άλλο πάλε ΄μπαίνει,
Γιατί ΄μποδιέται ή τσάκα σιά χαλίκια,
“Ετσι και τότε, έμπαίνανε διαβόλοι
Κί΄ άφανίζαν΄ τό μαΐρο περιβόλι.

Μιά ΄μέρα ποΐ ό ΄Αδάμ κ΄ ή άρχόντισάτου
Εμειρηότανε ποίος-είναι ψηλότερος,
Σιά πόδια όρθοί, σέ υιά μηλιά άπουκάτου
Και καθέναστους ήτανε ενθυμότερος
Εις τήν εϋνχιομένη μοναξιά τους,
Νά κ΄ ένας διαολάκης όμπροστά τους.

“Αδέλφια, λέει, καλώς τά κουδεντιάζετε.
“Ω εϋνχιόμενοι ποΐ είσιεν΄ έδω-πέρα
Σέ τόσες ήδονές! Μά δέ δουλιάζετε.

“Εκάκισσε τ΄ αντροΐνο κ΄ έσκληρίθηκε
Γιά τοΐ Διαβόλου τήν άταχη τήν πράξη.
Κί΄ όλη κόκκινη ή Εΐα τ΄ άποκρίθηκε,
«Γαΐδαράτισε, ποίος σόδειξε τήν τάξη
«Νά ΄μπαίνης δίχως άδεια κοΐτρα κοΐτρα;
«Μ΄ ένα παποΐτσι σότρεπε σιά μοΐτρα.—

«—Συμπάθειο, λέει ό Διάολος, Κυρά μου,
«Γιατί δέν ήλθα με κακό σκοπό.
«Διαβάτης είμαι πηαίνο στή δουλειάμου,
«Και βαστάω πραγματείες και πουλῶ.
Μόνε ΄σάν άκουσ΄ ή Εΐα πραγματείες,
Τόκαμε μιιά χιλιάδα εύχαριστίες.

Είλναι άλαφρή λιγόμυαλη ή γυναικα,
Και πολὺ τής άρέσουν΄ τά σιολίδια.
Και μόλις άπό χίλιες ΄βρίσκες δέκα
Νά μην ΄χουν΄ τοΐ αντροΐτους αντικλειδια,
Νά πέρονουσε όμορφάμορφα παράδες,
Νά ΄ξοδεΐουσε σιους πραγματεντιάδες.

“Εγώ όμως δέν τό πέρω στήν ψυχή μου
Πώς ή Εΐα είχε αντικλειδι κ΄ ειρνούλενε.
Τό λέν, οί ιστορικοί μας, άκροατή μου,
Και λένε πώς ό Διάολος τή ΄συμβούλενε΄
Και πώς μετατρεμένος εις σέ φίδι,
Τής έπήγε μιιά ΄μέρα τό αντικλειδι.

Βέβαια ποΐ έπει΄ άπό τόσους αϊώνες
“Οποΐ εφτιάστηκε ό Κόσμος, δέ ΄μπορεΐ
Νά γνωρίζουμε άν ήναι άπαταιώνες,
“Η ά λένε τήν αλήθεια οί ΄Ιστορικοί.
Μ΄ άπό τες ιωρινές γυναικες κρίνει
Κανείς, όμπρος-όπίσω και γιά ΄κείνη.

“Οσίοσο ό Διάολος άνοιξε τήν κόφρες
Κ΄ έδγανε όσα σιολίζον΄ τή Κυράδες.
Μεταξοτά, μπαΐσιτες, κρεπά, σιόφρες,
Βελέτες, μπλόντες, όμπρελέτες και μποάδες....
Κ΄ ή Εΐα ποΐ τάβλεπε έτρεμε ή καρδιάτης,
Και ΄σα Χριστέτης νάναι όλα ΄δικάτης!

Σέ μιιά άλλη κόφρα είχε όμορφα διαμάντια,
Πουλιδ όμορφα δεμένα στό Παρίσι
Και χωριστά σ΄ άλλο κοντι μπιολάντια,
Κυματερά ΄σάν τό νερό στή Βούση.
Κ΄ ή Εΐα όντις τά-δε σκούζει «Ω γέ! τά θέλω.
«Τά θέλω, μόνε πλέρονε ΄Αδαμίελο».

“Ο Διάολος ως κ΄ εκείος τόν παρεκίνα
Κί΄ ό ΄Αδάμ δέν είχε, κ΄ έαφίγγε τήν πλάτη.
Μά ή Εΐα κλαίοντας τόλεγε «Μ΄ εκείνα
Μέ περῶς παντα. Προφάσες μονάτες.
«Πάρετα ΄Αδάμμον..... πάρετα ΄μπισιοΐ.....
«Τόν άγονστο πλερόνεις....μιού....μιού....μιού.....»

Τὰ δάκρυα 'κειὰ τῆς Εὔας ἐσουρόνανε
Μέσ' τὴν καρδιὰ τοῦ Ἀδάμ καὶ τὸν ἀνοίγανε·
Ποῦ, ζαχαροφτισμένους, τὸν ἐλύνανε,
Τὸν ἐσιενοχωροῦσαν, τὸν 'πνίγανε.
Καὶ λέει «Κακὸ ποῦ μοῦριτε τοῦ φτωχοῦ!
«Ἄς γένη γέμον ἐπιτοιο τὸ 'μπιστιοῦ.

Τὸ 'μπιστιοῦ ἔγινε κηόλες, κ' ἐμειωθήθηκε
Καὶ τοῦτο μεταξὺ σὰ ἐφ' ἡμῶν μυστήρια.
Γιατὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ τὸ ἐντύθηκε,
Ἦκουε 'πίσωδ' ὁ Ἀδάμ κλαμπανιστήρια,
'Σὰν τοῦ σκύλου, ὅντις ἰσχύουν' τὰ παιδιὰ
Λάινο ἀγγιὸ δεμένο στὴν ὁρά.

Μὰ ἦλθε κι' ὁ ἄγουσιος, ποῦτιαν' ἡ διορία,
Κ' ἦλθε κι' ὁ Διάολος σὶν Ἀδάμ μαζύτου.
Ὁ ἄγουσιος σὲ μεγάλη δυστυχία,
Κι' ὁ Διάολος ζητάει τὴν πληρομήτου.
Γιὰ πρώτη φορὰ τότε ἐκεῖνος ὁ Διάολος
'Εφάνηκε τοῦ Ἀδάμ αἰσθητὸς Διάολος.

Κράζει τὴν Εὔα κι' ἀρχινάει τὴ γκρίνα.
Κ' ἐγκοίνιαζε τ' ἀντροῦνο ἀνάμεσόντου,
Κ' ἐτρωγότουν' πουλιὸ πάρι ἓνα μῆνα.
Ὅντις διαλέη καιρὸ γιὰ τὸ σκοπότου
Ὁ Διάολος, κι' ἀλλάζοντις μορφῇ,
'Ἦλθε κ' ἦρε τὴν Εὔα μοναχή.

«Εὔαμον, λέει, σὲ βλέπω πικραμένη,
«Καὶ μὲ λυπάει πολὺ, ποῦ ὁ Θεὸς τὸ ξέρει·
«Γιατὶ ὡς κ' ἐσεῖσαι καλομαθημένη
«Κ' ἤθελες πάντα τάλαρα σὶδ χέρι·
«Μὰ ὑπομονή, Κυράμου, καὶ 'θυμήσου
«Πῶς εἰς τὴ χρεία δὲν εἶσαι μοναχήσου.

«Εἰν' τόσοι ποῦ περισσότερο ἀπὸ σὲ
«ἔχουνε χρεία σὶν κόσμῳ γιὰνα γιάλλο,
«Καὶ ποῦ οὔτε σ' ὄνειρο εἶδανε ποτὲ
«Τὸ πλοῦτι τὸ 'δικόσας τὸ μεγάλο.
«Μὰ ὁ ἀντρασσον δὲ θέλει νὰ 'ξοδεύη.....
«Κάνει καλά.... εἶναι φρόνιμος.... σωρεῖται».

«—Πλοῦτι! λέ' ἡ Εὔα, ὅσα κι' ἄ μοῦ λὲς
«Γιὰ 'κειὰ ποῦ Θεὸς βασιτένει κλειδομένα.
«Μὰ ἐκεῖνα εἶναι 'δικάτου». — «Μὰ 'προσέψ!»
Ὁ διάολος λέει, «Εκεῖνα εἶναι γιὰ 'σένα.
«Οὔτε ὁ Θεὸς εἶπε διαφορετικά,
«Μόνε τὸν 'καταλάβετε κακὰ.

«Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει χρεία γιὰ παράδες,
«Κ' ἦσθνε σ' ἓνα σφάλμα μεγαλότατο.
«Μόνα ἂ θέλῃς νὰ ἐδῇς ὅχ τοῦν 'μπελιάδες,
«Εἶναι τὸ μέσος Εὔαμον ἐνκολώτατο.
«Νὰ τὸ κλειδί, τρέχα ἔπαρε ὅλα 'κεῖνα
«Ποῦ σοῦ χρειάζονται, νὰ πάψῃ ἡ γκρίνα».

Ἦτοι ἐκλεφτήκαν' τοῦ Θεοῦ οἱ παράδες.
Κ' ἡ Εὔα κάνει τὴν πρώτην ἁμαρτία,
Δὲ 'θυμῶμαι σὲ πόσες 'καποσιτάδες·
Καὶ τὰ 'δέχθηκε' ὁ Ἀδάμ, γιὰτ' εἶχε χρεία.
Μὰ ἓνα ἔργο τόσο ἀχρεῖο καὶ κακόποιο
Ὁ Θεὸς τὸ ἐκύττα μὲ τὸ τηλεσκόπιο.

Σημαίνει μὲ θυμὸ τὸ καμπανέλι
Κ' ἔρχονται εὐθὺς ἐμπρὸς ξεσκουφομένοι
Μηκέλης καὶ Γαβρίλης, δύο Ἀγγέλοι
Ποῦναι σὶν Οὐρανὸ συνηθισμένοι
Νὰ κάνουνε μὲ τέσσερα πηδήματα
Τὰ πουλιὸ μακρινώτερα θελήματα.

«Φέριτεμον, λέει, τὸ Διάολο Ἀγγελοῖμου....
«Μὰ ὄχι-ὄχι, ἀφήσετε καὶ παίρνω ἐγὼ
«Ἐπειτα, νὰν τοῦ δείξω τὴν ὁργή μου.
«Κι' ὅσοι μὴ φορὰ κ' εἶσθεν' ἐδῶ,
«Προβατεῖτε νὰ ἰδῇτε μιὰ δουλειά,
«Γιὰ νὰ σὰς βάλω καταμαρτυριά».

Τοὺς φέρνει καὶ τοὺς δυὸ σὶδ περιδῶλι
Καί, φθάνοντες ὁμπρὸς τοῦ Ἀδάμ τὸ σπῆτι,
Φωνάζει δυνατὰ καὶ 'βγαίνουν' ὅλοι
Καὶ πιάνει τὸν Ἀδάμ ἀπὸ τὴ μύτη.
«Εδῶθε, λέει, σὲ σέρνει τὸ βελέσι·
«Γάιδαρε, μασκαρά! Ἦτοι σ' ἀρέσει!

«Καὶ σὺ Εὔα, εἰν' τοῦτες ὁμορφες δουλειές;
«Ἦτοι ἡ γυναῖκες κάνουνε Ἀη-γιάννη,
«Μὰ, μὰ τὴ Δραπανιότσια, μωρές
«Θὲ νὰ σὰς διόξω ἐδῶθε. Ἄς ἦναι φτάνει».
Τάχασε ἡ Εὔα, ἐσθύσθηκε, ἐσκοτίσθηκε,
Κι' ὅχ τὴν πολλὴν τρομάρα ἐκατοῦρησθηκε.

Ὅσοις ὁ Διάολος ἦτανε φευγάτος,
Κ' ἐπῆαινε τραγουδῶντας τὰ, λά, ρά,
Κι' ὁ Ἀδὴς ἀνάβλιαξε χαρὰ γιομάτος,
Κ' ἐτραγούδα ὅλη-μέρα τὰ, λά, ρά,
Κι' ἀπὸ 'κειὸ τὸ τραγοῦδι τὰ, λά, ρά,
Εἶπαν' τοῦ ἐγκλήματος τὸ σῶμα τὰ λ α ρ α.

I. LEWIS and SON

Jewelers

Ἀπὸ τριακονταετίας γνωστὸς εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς ὡς «ὁ Λοῦις τῶν 14 Καρatiών».

ἔχουμεν πωλήσει εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς Χρυσάφινα καὶ Δραματικά ἄξιας ὅσο τῶν 5 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. — Ποιότης ἀπαράμιλλος, τιμὰ ἀσυναγώνιστοι, ὑπηρεσία προθυμοτάτη, καὶ εὐκολία.

211 W. 34th STREET

Phones: Chickering 2514-2515

NEW YORK CITY

✻ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ✻

NEW YORK, N. Y.

Ἀνεχώρησαν διὰ τοῦ «Βύρωνος» τὴν 1ην Αὐγούστου διὰ Κεφαλληνίαν, ἡ ἐρ. Κα Σοφία Σπ. Ματιάτου μετὰ τῆς μικρᾶς κόρης τῆς Δος Εἰρήνης, καὶ τοῦ πατρὸς τῆς κ. Περικλῆ Γερολυμάτου, ὁ κ. Νικ. Μανωλάτος, ὁ κ. Κωνστ. Νικολετᾶτος, ὁ κ. Ἰ. Ματιάτος καὶ ὁ κ. Μενέλ. Μπελίσης, ὡς πλήρωμα δὲ ὁ κ. Χρ. Μορφονιὸς καὶ ὁ κ. Νικ. Βασιλάτος. Καλὴν ἐπιστροφὴν.

—Ὁ ὑπατος πρόεδρος τῆς «Ἀχέπας κ. Δ. Ἀλφαντζίς, τὸ γένος ἐκ μητρὸς Λειβαδᾶ, ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ τῆς χαριτοβρύτου καὶ εὐειδεστάτης Δος Θελείας Περδίκκη. Εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα.

—Ὁ κ. Σπ. Πανώριος μετὰ τοῦ κ. Βασ. Πόλλη ἤνοιξαν ἀνθοπωλεῖον. Καλὰ κέρδη.

—Ἀπεβίωσε τὴν 8ην Αὐγούστου τὸ χαριτωμένο παιδάκι τοῦ κ. Ἰωάννου Δανελάτου, ὁ Σταῦρος του, ἐτῶν ἑξ καὶ ἡμισυ, ἐκ σκωληκοειδίτιδος.

Τὰ θερμώτατα ἡμῶν συλλυπητήρια.

—Ἀπεβίωσε τὴν 18ην Αὐγούστου ἐκ περιτονίτιδος (52 ἐτῶν) ὁ Νικόλαος Λειβαδᾶς (Κόντες) ἐξ Ἀγκῶνος - Θηναίας. Καλοκάγαθος, χαριέστατος καὶ ἀνοικτόκαρδος πάντοτε ἔχαιρε γενικῆς ἐκτιμήσεως, ὁ θάνατός του δὲ ἐλύπησε πάντας. Ἡ κηδεία του ἐγένετο μεγαλοπρεπής, παρηκολούθησε ταύτην πολὺ πλῆθος, κατετέθησαν δὲ στέφανοι ἀνθέων δύο ὁλόκληρα αὐτοκίνητα κατάφορτα. Τοὺς οἰκείους συλλυπούμεθα θερμώτατα.

—Κατόπιν τοῦ σκληροῦ ἀγγέλιματος τοῦ θανάτου τοῦ προσφιλεστάτου αὐτοῦ πατρὸς Χρήστου Θεοτοκάτου, εἰς Ρίφι - Πάλης, καὶ τῆς εἰδήσεως τῆς ἀσθενείας τῆς μητρὸς του, ἀνεχώρησεν ἐσπευσμένως μέσφ Εὐρώπης τὴν 28ην Αὐγούστου ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἠχοῦς» κ. Θεοτόκης Θεοτοκάτος.

PITTSBURGH, PA.

Ἀνεχώρησε τὴν 1ην Αὐγούστου δι' ὀλιγόμηνον διαμονὴν εἰς Κεφαλληνίαν ὁ κ. Γερ. Λυκαρδόπουλος, γραμματεὺς τοῦ «Κεφάλου». Καλὴν ἐπιστροφὴν.

TAMPA, FLA.

Ἀνεχώρησε προσωρινῶς διὰ Κεφαλληνίαν ὁ κάλλιστος νέος κ. Νικ. Θεοδωράτος τὴν 1ην Αὐγούστου. Καλὴν ἐπιστροφὴν.

CHARLESTON, S. C.

Ἀνεχώρησε προσωρινῶς διὰ Κεφαλληνίαν τὴν 1ην Αὐγούστου ὁ λαμπρὸς νέος κ. Παναγῆς Φιαμπόλης. Καλὴν ἐπιστροφὴν.

PHILADELPHIA, PA.

Ἀνεχώρησε δι' ὀλιγόμηνον διαμονὴν εἰς Κεφαλληνίαν ὁ κ. Διον. Φόρτες. Καλὴν ἐπιστροφὴν.

LYNN, MASS.

Ἐπεσκέφθη τὰς ἐνταῦθα οἰκογενείας κ. κ. Σ. Μάτσαρη καὶ Ἀν. Τσάκωνα ὁ γαμβρὸς καὶ γυναικάδελφός των Ἰατρὸς κ. Καραβασίλης μετὰ τῆς χαριεστάτης συζύγου του ἐξ Ἀκρον, Ὁχάιτο. Τὰ ἐνταῦθα μέλη τῆς με-

γάλης ὁργανώσεως «Ἀχέπα» ὑπεδέχθησαν μετ' ἐγκαρδιότητος καὶ ὑπερφηανείας τὸ ἐπίλεκτον μέλος αὐτῆς, ἀπὸ τὰ παλαιότερα καὶ μᾶλλον δρῶντα. Εἰς εὐτυχὲς ζεῦγος εὐχομαι κάθε εὐτυχίαν.

Φ. ΑΝΤΥΠ ΠΑΣ

CHICAGO, ILL.

Θλιβερὸν γεγονός συνετάραξε τὴν Κεφαλληνιακὴν παροικίαν τῆς πόλεώς μας, ἐπισυμβάν τὴν 3ην Αὐγούστου ἑ. ἑ. Ἡ ἐκ τῆς εὐγενοῦς οἰκογενείας Χαλιώτη ἐξ Ἀργοστολίου ἔλκουσα τὴν καταγωγὴν καὶ νυμφευθεῖσα ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον τὸν συμπαθῆ καὶ προοδευτικώτατον νέον κ. Γεώργιον Τσοντσόλαν, ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν, βυθίσασα εἰς πένθος τὸν σύζυγον, τοὺς προοδευτικούς καὶ τοῖς πᾶσι γνωστοὺς ἀδελφούς της Νικόλαον καὶ Θεμιστοκλῆν Χαλιώτην, ὡς καὶ ἅπαντας τοὺς Κεφαλλήνας.

Ἡ μεταστάσα πρότυπον Ἑλληνίδος οἰκοκυρᾶς, σεμνοπρεπῆς καὶ εὖ ἡγμένη, ὑπέκυψε εἰς τὸν τοκετόν, καθ' ὃν ἔφερεν εἰς φῶς νεογέννητον ἄρρεν τέκνον ἀπολαμβάνον ἄριστα. Ὑπῆρξε διδασκάλισσα τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὑπακούσασα εἰς τὰς θερμὰς παρακλήσεις τῶν ἀδελφῶν της μετηνάστευσε μετὰ τῆς ἐβδομηκοντούτιδος μητρὸς της εἰς Ἀμερικὴν κατὰ τὸ ἔτος 1920.

Νεαρὰ εἰσέτι ἔξετιμᾶτο διὰ τὰ ἀγνὰ καὶ πατριωτικά της αἰσθήματα, ἔχαιρε δὲ γενικοῦ θαυμασμοῦ διὰ τὴν μεγάλην αὐτῆς μόρφωσιν καὶ ἐν γένει ὑπῆρξε τὸ καύχημα καὶ σέμνωμα τῶν Κεφαλλήνων τοῦ Σικάγου. Ἀλλὰ μῆπως ὑστέρει ἐκτιμήσεως καὶ θαυμασμοῦ ἐκ μέρους τῶν πολυπληθῶν γνωρίμων καὶ φιλικῶν της οἰκογενειῶν, μεθ' ὧν εὐρίσκετο εἰς λίαν στενὰς σχέσεις; καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ τὸ γεγονός τῶν ἀπείρων κατατεθέντων ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτῆς στεφάνων ἐκ φυσικῶν ἀνθέων.

Ἡ κηδεία τῆς μεταστάσης ἔλαβε χώραν τὴν 7ην ἰδίου μηνός, ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ τῆς «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου». Ἡ νεκρικὴ πομπὴ ἐκκινήσασα ἐκ τοῦ ἀρχοντικοῦ της οἴκου, 4448 W. Adams St., καθ' ἣν παρηκολούθουν ὑπερεβδομήκοντα πλήρη κόσμου αὐτοκίνητα, καὶ προπορευομένων τριῶν πλήρη ἀνθέων αὐτοκινήτων περὶ ὥραν 1:30 μ. μ. ἔφθασεν εἰς τὸν ναόν, ὅπου ἐψάλη μετὰ πάσης κατανυκτικώτητος ἡ νεκρώσιμος αὐτῆς ἀκολουθία.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ ἡ θλίψις καὶ ἡ κατῆφεια ὑπὸ τῆς ὁποίας κατείχετο ὅλον τὸ ἐκκλησίασμα, ἐπηκολούθησαν λυποθυμήσεις καὶ οἰμωγαὶ ἐκ μέρους τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν αὐτῆς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς νεκρώσιμου ἀκολουθίας ἡ νεκρικὴ πομπὴ προστεθέντων καὶ ἐτέρων αὐτοκινήτων ἀναβιβαζόντων τὸν ἀριθμὸν εἰς ὀγδοήκοντα καὶ πλέον κατηνθύνθη εἰς τὸ Elmwood Cemetery ὅπου κατετέθη ἡ σορὸς ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ παρευθέντος κόσμου.

Ὁ ἀδελφὸς τῆς μεταστάσης Νικόλαος Χαλιώτης ἀπήγγειλε αὐτῇ ἀποχαιρετιστήριον ποίημα τὸ ὅποιον μεστὸν ἐννοίας ἐπλήρωσε ἀπάντων τοὺς ὀφθαλμοὺς δα-

κρύων. Ὁ τάφος ὁμοίαζε ὡς ἀνθῶν ἐκ τῶν πολλῶν κατατεθέντων στεφάνων, μεταξύ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο τὸ τῶν κ. κ. Οἰκογενείας Θεμιστοκλέους Χαλιώτη, Νικολάου Χαλιώτη (ἀδελφῶν τῆς μεταστάσης), οἰκογενείας Παναγιώτου Ζησιμάτου, Ἰωάννου Τσοντσόλα, Νικολάου Τσοντσόλα, οἰκογενείας Χρήστου Κωστοπούλου, οἰκογενείας Νικολ. Τζάκη, οἰκογενείας Χαριλάου Κωνσταντάτου, Ἡρακλέους Ζερβοῦ, Ἀδελφῶν Μπούζα, Γεωργίου Καρκαβίτσα, οἰκογενείας Ἰατροῦ Χαράλαμπίδη, οἰκογενείας Σωτηρίου Σωτηριάδου, Α. Ν. Ἀνδριοπούλου, Western Market Co., H. E. Tuttle, American Restaurant Ass., Employes Pleasant Rest. No. 1, Employes Pleasant Rest. No. 2, Pappas Bros., Tarachas Bros., George Andrew Family, οἰκογενείας Ἀλεξάνδρου Βασιλοπούλου, Stevens Fur Co., οἰκογενείας Γεωργίου Τριανταφύλλου, οἰκογενείας Γεωργίου Πετράκου, Συλλόγου Στερεοελλαδιτῶν, Mr. and Mrs. Bouzas, οἰκογενείας Παναγιώτου Καμπούρη, Case Moody Pie Co., Mr. and Mrs. N. State, Mr. and Mrs. James State, Mr. Charles Manelli, John A. Healy, Mr. and Mrs. Gust Andrews, Mr. Tom Andrews, Mr. Louis Kambouris, Verros and Triantafilou, Dr. Alson, S. E. Baily, Tom Fishers Family, οἰκογενείας Ἰωάννου Κολιοπούλου, M. Fokas, Mr. and Mrs. George Phillips, Mr. and Mrs. Glatt, Mr. N. Andrews, Mr. and Mrs. Bavido, Mr. Tom State, Frank Kostopoulos, James and George Stavropoulos, Orfan and Demetriades, Ἀδελφῶν Σέλλα, Mr. Loyd, Κυριάκου Παπουτσிடάκη καὶ Greek-American Republic Club.

Μετὰ τὴν ταφήν τὰ πλήθη ἐπανέκαμψαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου ὅπου οὗτος ἐδέχθη τὰ συλλυπητήρια, ἀποχωροῦντες δὲ ἠσχίθησαν αὐτῷ τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Μαζὺ μὲ τὰ τῶν λοιπῶν συλλυπητήρια συνενώνων καὶ ὁ ὑποφαινόμενος τὰ ἐγκάρδιά μου τοιαῦτα, εὐχομαι ὅπως ὁ Ὑψιστος θείῃ βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὰς τόσον δεινῶς τρωθείσας καρδίας τῶν τε συζύγου τῆς, Μητρὸς καὶ ἀδελφῶν τῆς καὶ πάντων τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν, εἰς δὲ τὴν ἐκλιπούσαν πολύκλαυστον Παρασκευὴν αἰωνίαν μνήμην καὶ Γαίαν ἐλαφράν. Α. Π.

—Ἡ Κυρία τοῦ καλῶς ἀποκατεστημένου καὶ προοδευτικοῦ συμπατριώτου μας κ. Θεμιστοκλέους Χαλιώτη, ιδιοκτήτου τοῦ Greek American Printing Co. ἔτεκεν αἰσίως χαριτωμένον θυγάτριον. Εἶναι ἤδη τὸ τρίτον ἐν τῇ ζωῇ τέκνον των. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχομαι νὰ τοῖς ζήσῃ. Α. Π.

CHESTER, PA.—Ἀφίκετο πρὸ μηνὸς καὶ πλέον ὁ ἐνταῦθα κάλλιστα ἐγκατεστημένος καὶ λαμπρὸς πατριώτης κ. Κωνσταντῖνος Χιώνης μετὰ τῆς νεονύμφου συζύγου του, τῆς λίαν εὐπαιδευτοῦ καὶ χαριτοβρύτου Κας Ἀνδρονίκης, τὸ γένος Ἀρσένη, συνεργάτης δὲ τῆς «Ἠχώς». Εἰς τὸν τόσον εὐάριστον ζεῦγον εὐχόμεθα καλῶς ὄρισαν καὶ βίον εὐδαίμονα.

Υ. Γ.—Ὁ κ. Χιώνης μετὰ τοῦ συνεταίρου του κ. Χαρίλ. Τσιλιμιδοῦ ἠγόρασαν ὠραίαν οἰκίαν. Καὶ εἰς ἀνώτερα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς πάντας τοὺς ὁποσδήποτε συμμερισθέντας τὴν λύπην τῆς οἰκογενείας μου, καὶ ἐν Κεφαλλήνῃ, καὶ ἐν Ἀμερικῇ, καὶ ἀλλαχοῦ, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλεστάτου μου πατρὸς Χρήστου Θεοδοκάτου, ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ ἀπείρους τῶν οἰκείων μου καὶ ἡμετέρας εὐχαριστίας διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν συμπάθειαν.

Ὁ τεθλιμμένος υἱὸς

ΘΕΟΤΟΚΗΣ Χ. ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΣ

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Ἐπέπρωτο καὶ πάλιν ὁ τηλεγράφος τῆς τιμιωτάτης πατρίδος μας νὰ μᾶς μεταδῶσιν τὴν πικρίαν καὶ τὴν θλίψιν τὴν ὁποίαν δοκιμάζει ἐν τῇ ἀγρία τοῦ βιοπάλλῃ ὁ μετανάστης ὁσάκις ἐπέλθῃ δυστύχημα ἐν τῇ οἰκογενειακῇ του ἐστία.

Τοιοῦτον σπαρακτικὸν ἄγγελμα ἐπέφερε βαρὺ τὸ πένθος εἰς τὸν δημοφιλέστατον Γενικὸν Πρόεδρον τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Συλλόγων Κεφαλλήνῃς ἐν Ἀμερικῇ καὶ Καναδᾷ κ. Θεοτόκην Θεοδοκάτον.

Ὁ σεβαστὸς καὶ προσφιλέστατος αὐτοῦ πατὴρ ἀπέβιωσε ἐν Ληξουρίῳ μὲ τὸ παράπονον ὅτι δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἰδῇ κατὰ τὰς τελευταίας του στιγμὰς υἱὸν φιλόστοργον τιμῶντα τὸ πατρικὸν ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα μας ἐν γένει.

Ἀμα τῷ τραγικῷ ἀγγέλματι ἀνεχώρησεν ἐσπευσμένως ὁ βαρυπενθὼν Θεοτόκης Θεοδοκάτος ἵνα πλέον χύσῃ δάκρυα ἄφθονα εἰς τὸν τάφον τοῦ σεπτοῦ του πατρὸς, ἵνα ἀνακουφίσῃ τὴν τάλαιναν μητέρα του, ἵνα παρηγορηθῇ μὲ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ πένθος του τῶν οἰκείων, τῶν συγγενῶν του, τῶν φίλων του, τῶν συμπολιτῶν του.

Μαζὺ μὲ ὅλους αὐτοὺς αὐθόρμητα καὶ ἡμεῖς ὁλοψύχως, τὰ μέλη τῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Καναδᾷ τμημάτων τῆς Ἑνώσεως τῶν Κεφαλλήνων, ἐκφράζομεν εἰς τὸν πολυφίλητον Θεοτόκην καὶ ἅπασαν τὴν πατριαρχικὴν του οἰκογένειαν τὴν λύπην μας, εὐχόμενοι αὐτῷ τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Ἐξ ὀνόματος τῶν Τμημάτων τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Κεφαλληνιακῶν Συλλόγων Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ,

Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Γεν. Γραμματεὺς

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πατρὸς τοῦ προσφιλοῦς μας Διευθυντοῦ κ. Θ. Θεοδοκάτου, ἐπισυμβάντι ἐν Ληξουρίῳ Κεφαλλήνῃς, ἡ διαχείρισις καὶ λοιποὶ συνεργάται τῆς «Ἠχώς» ἐκφράζομεν τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μας πρὸς τε τὸν κ. Θεοδοκάτον καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος, εὐχόμενοι αὐτοῖς τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Τὸν δεινῶς τρωθέντα ἀγαπητὸν μας κ. Θεοτόκην Θεοδοκάτον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πατρὸς του ἐν Ληξουρίῳ, καὶ λοιποὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος, συλλυπούμεθα θερμῶς εὐχόμενοι τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

Syracuse, N. Y.

ΔΙΟΝ. ΜΑΡΟΥΛΗΣ

ΤΙΜΟΘ. Δ. ΜΑΡΟΥΛΗΣ

ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑ ΤΑΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ

NEWPORT, R. I.

Γεώργιος Σπυράτος, ἐκ Τρωϊανάτων - 'Ομαλῶν, ἀφιχθεὶς πρὸ 26ετίας, εἶναι κάλλιστα ἐγκατεστημένος, ἰδιοκτήτης Ἑστιατορίου, ἀρχηγὸς πολυμελοῦς καὶ λαμπρᾶς οἰκογενείας. Παλαιὸς θαυμασιὸς Κεφαλόνιτικος τύπος κατέχει ὅλας τὰς ἀρετὰς ποῦ ἀνέδειξαν τοὺς Κεφαλλήνας τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ἡ σύζυγός του, Κα Ἑλένη, τὸ γένος Πανταζάτου, καθ' ὅλα ἀνταξία τοῦ κ. Σπυράτου. Εἰς τὰ τέκνα των ἔδωκαν λαμπρὰν ἀνατροφὴν, ἀνεδείχθησαν δὲ οὗτοι ἀντάξιοι τῶν γονέων. Ἐκ τούτων ὁ κ. Σπύρος εἶναι ἰδιοκτήτης μεγάλου ἐμπορικοῦ καταστήματος, αἰσθηματίας, εὐγενέστατος, ἀλλὰ ἄγαμος. Ὁ δευτερότοκος κ. Νικόλαος εἶναι ἰδιοκτήτης χρυσοχοῦν καὶ ἀκινήτων, δαιμόνιος ἐπιχειρηματίας. Ἡ σύζυγός του Κα Στάμω, τὸ γένος Γαλιατσάτου, εἶναι μία τῶν ἐκλεκτοτέρων Κεφαλληνίδων. Ὁ τρίτοτοκος κ. Ἀντώνιος εἶναι ἰδιοκτήτης ὑποδηματοποιείου, συμπαθέστατος νέος, μνηστευμένος δὲ πρὸς τὴν χαριτόβρυτον Δα Δημησιάνου.

Ἡ οἰκογένεια Σπυράτου ἐκτιμᾶται μεγάλως παρὰ τῶν Ἀμερικανῶν καὶ Ἑλλήνων τοῦ Νιοῦπορτ καὶ περιχώρων, περιποιεῖ δὲ ὄντως τιμὴν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν.

—Ὁ κ. Εὐάγγελος Σκλαβούνος ἢ Μονοκροῦσος, ἐκ Σχοινέως - Πάλης, γαμβρὸς τοῦ κ. Σπυράτου, μορφωμένος, αἰσθηματίας καὶ ἀνοικτόκαρδος, εἶναι ἰδιοκτήτης λαμπροῦ ἑστιατορίου. Ἡ σύζυγός του, Κα Σκλαβούνου, ἐκλεκτοτάτη Κεφαλληνὶς με ἀρτιωτάτην Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν μόρφωσιν. Τὸ ζεῦγος Σκλαβούνου χαίρει γενικῆς ἐκτιμήσεως.

—Ὁ κ. Βασ. Κωνσταντινίδης, ἐκ Καλαβρύτων, ἀκραιφνὴς φίλος τῶν Κεφαλλήνων, ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοτέρους Ἑλληνας τῆς παροικίας ταύτης. Διετέλεσεν ἐπὶ ἑπταετίαν πρόεδρος τῆς Κοινότητος, δραστηριότατος, συνιδιοκτήτης δύο ἑστιατορίων, θαυμασιὸς δὲ οἰκογενειάρχης με λαμπροτάτην σύζυγον.

LANCASTER, PA.

Ὁ κ. Ἰω. Ρωμᾶνος, ἐκ Ληξουρίου, προοδευτικὸς νέος καὶ φιλοπρόδοτος. Διατηρεῖ πιλοκαθαριστήριον. Λαμπρὸς τύπος Κεφαλλήνος. Ἄγαμος.

—Ὁ κ. Ἀνδρέας Κουσσυμπρῆς, ἐκ Βάλτων-Πρόνων, λαμπρὸς καὶ φιλοπρόδοτος πατριώτης. Νυμφευμένος μετὰ λίαν μεμορφωμένης Κεφαλληνίδος καὶ πατὴρ ἑπτὰ τέκνων.

LYNN, MASS.

Ὁ κ. Ἀναστάσιος Τσάκωνας, ἐκ Γορτυνίας, πρὸ 23 ἐτῶν ἐνταῦθα εἶναι κάλλιστα ἐγκατεστημένος διατηρῶν οἶκον χονδρικῆς πωλήσεως ὀπωρικῶν ἐν Βοστώνῃ. Ἀκραιφνὴς φίλος τῶν Κεφαλλήνων, με ἐκλεκτοτάτην ἐξ Ἰθάκης σύζυγον, τὴν χαριτόβρυτον Καν Ἀγαθονίκην. Ὁ κ. Τσάκωνας εἶναι ἐκ τῶν πρώτων μελῶν τῆς Ἀχέπας ἀνήκων καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ὁργανώσεις. Τὸ ζεῦγος Τσάκωνα χαίρει μεγίστης ἐκτιμήσεως, ὁ δὲ ἀρχοντικὸς οἶκος των εἶναι τὸ κέντρον ἐκλεκτῶν συγκεντρώσεων καὶ διασκεδάσεων. Εἰς τὰ τέσσαρα χαριτωμένα τέκνα των δίδουν ἀρτιωτάτην ἀνατροφὴν.

—Ὁ κ. Σωκράτης Μάτζαρης, ἐξ Ἰθάκης, πενθερὸς τοῦ κ. Τσάκωνα, ἀπόμαχος ναυτικός, ἀποτελεῖ μίαν μοναδικὴν φυσιογνωμίαν τῶν παλαιῶν θαλασσινῶν μας. Ἀκμαιότατος καὶ φιλοπονώτατος ἂν καὶ ἐβδομηκοντοῦτης με θαυμασίαν μνήμην καὶ ἐκπλήσσουσιν διαύγειαν πνεύματος, εἶναι ἀμίμητος εἰς τὰς ναυτικὰς καὶ περιπετειώδεις διηγήσεις του, τὰς ὁποίας ἀλατίζει ἀριστοτεχνικῶς με χιούμορ καὶ μιμητικούς μορφασμούς. Εἶναι ἡ ζωντανὴ Ἱστορία τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ δὲ σύζυγός του Κα Μαριγώ, τὸ γένος Κουγιανοῦ, τέλειος τύπος παλαιᾶς ἀρχοντιᾶς καὶ εὐγενείας.

WINCHESTER, MASS.

Ὁ κ. Φώτιος Ἀντύππας, ἐκ Μεταξάτων - Λειβαθοῦς, ἀφιχθεὶς πρὸ 7ετίας, εἶναι κάλλιστα ἐγκατεστημένος, ἰδιοκτήτης λαμπροῦ ἑστιατορίου. Ἀληθῶς ἀκραιφνὴς Κεφαλλήν, ὑπερβολικὰ αἰσθηματίας καὶ φιλότιμος, πατριώτης δὲ ἄδολος καὶ ἄγνός. Μέλος τοῦ «Κεφάλου» καὶ τῆς «Ἀχέπας». Ἐκτιμᾶται γενικῶς παρὰ πάντων. Εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀποκτήσῃ πρὸ ἔτους περίπου ἰδεώδη σύζυγον, τὴν Καν Μαρίαν, τὸ γένος Παπαδοπούλου. Τὸ ζεῦγος Ἀντύππα ἀπέκτησε καὶ ἐν εὐτραφέστατο ἀγοράκι γεννηθὲν τὴν 6ην Αὐγούστου. Ὁ πάντοτε ἐνθουσιώδης πατριώτης ὅταν τῷ ἀνηγγέλθῃ ἐν τῷ νοσοκομείῳ ὅτι κατέστη εὐτυχὴς πατὴρ ἀνέκραξε: «Ζήτω ἡ Κεφαλληνία».

—Ὁ κ. Γεργόριος Δ. Ποταμιᾶνος, ἐκ Μεταξάτων - Λειβαθοῦς, ἀφιχθεὶς πρὸ διετίας ἐργάζεται παρὰ τῷ κ. Ἀντύππᾳ. Νέος φίλεργος, ἀνοικτόκαρδος, εὐγενής, μέλος τοῦ «Κεφάλου» καὶ «Ἀχέπας», κατέχει τὰς ἀρετὰς ἐκεῖνας ποῦ τοῦ ἐξασφαλίζουν λαμπρότατον μέλλον. Ἄγαμος.

SPRINGFIELD, MASS.

Ὁ αἰδ. Πέτρος Σπαθῆς, ἐξ Ἀργοστολίου, ἐφημέριος τῆς Κοινότητος «Ἀγία Τριάς», ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐνταῦθα κληρικῶν. Προοδευτικὸς, ἐνθερμος πατριώτης, κήρυξ τῆς ἐνώσεως καὶ συνεργασίας τῶν Ἑλλήνων, χαίρει μεγάλῃς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης. Πρὸ τίνος τῷ ἀνηγγέλθῃ τὸ θλιβερόν ἄγγελμα τοῦ θανάτου τῆς ἐναρέτου καὶ θεοσεβοῦς πρεσβυτέρας του.

—Ὁ κ. Παν. Δανάλης, ἐκ Βραχάτων - Σάμης, ἀφιχθεὶς πρὸ 15ετίας, διατηρεῖ συνεταιρικῶς τὸ ἑστιατόριον «Ἀβέρωφ» ἐπὶ τοῦ Main St. Νέος με λαμπρὰ αἰσθηματὰ διακρίνεται διὰ τὸν ἄγνον πατριωτισμὸν του. Ὁπαδὸς τῶν ὁργανώσεων, δυστυχῶς δὲ ἄγαμος.

—Ὁ κ. Σωκράτης Καβαλιεράτος, ἐκ Βραχάτων - Σάμης, κοσμογυρισμένος παλαιὸς τύπος Κεφαλλήνος, ἀφιχθεὶς πρὸ 18ετίας, διατηρεῖ συνεταιρικῶς τὸ Καφενεῖον «Εργάτης». Πρόθυμος πάντοτε γιὰ κάθε καλὸν ἔργον. Εὐτυχὴς οἰκογενειάρχης με λαμπρὰν σύζυγον ἐκ Κρήτης.

—Ὁ κ. Ἠλίας Σπαθῆς ἐκ Μουζακάτων - Σάμης, ἀφιχθεὶς πρὸ 20ετίας, διατηρεῖ καπνοπωλεῖον μετὰ σιλ-

βωτηρίου. Παλαιὸς καλὸς τύπος Κεφαλλήνος καὶ λαμπρὸς πατριώτης. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Γερ. Σπ. Ζαφειροῦτος, ἐκ Ζερβάτων - Σάμης, ἀφιχθεὶς πρὸ ἐννέα ἐτῶν ἐπαγγέλεται τὸν μάγειρον. Λίαν μορφωμένος καὶ ἐνθουσιώδης νέος. Διακρίνεται πάντοτε εἰς κάθε πατριωτικὸν σκοπὸν. Δυστυχῶς ἄγαμος.

—'Ο κ. Ἀλέξανδρος Μαρκέτος, ἐκ Βραχάτων - Σάμης, ἀφιχθεὶς πρὸ 16ετίας καταγίνεται εἰς ἐπιχειρήσεις ἐστιατορίων. Αἰσθηματίας, προοδευτικὸς, χαίρων γενικῆς ἐκτιμήσεως. ἔχει σύζυγον λαμπρὰν Ἀμερικανίδα καὶ δύο χαριτωμένα τέκνα.

ALBANY, N. Y.

Οἱ ἀδελφοὶ Ἀμυραλῆ (Ράλλη) ἐξ Ἐρύσσου, ἀφιχθέντες πρὸ 26ετίας διατηροῦν Ἑστιατόριον. Διακρίνονται ἀμφότεροι διὰ τὰ λαμπρὰ καὶ πατριωτικά των αἰσθημάτων. 'Ο κ. Εὐάγγελος εἶναι νυμφευμένος μετ' ἐκλεκτῆς Κεφαλληνίδος, τὸ γένος Μαρκεσίνη, πατὴρ δὲ ἐνὸς χαριτωμένου τέκνου.

—'Ο κ. Βασίλειος Σώκαρης, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Γρηγορίου, ἐκ Μπεκατωράτων - Πυλάρου, ἀφιχθεὶς πρὸ 26ετίας, τυγχάνει ἰδιοκτῆτης ἐστιατορίου. Ἀμφότεροι διακρίνονται διὰ τὰ πατριωτικά των αἰσθήματα ἄγαμοι δέ.

—'Ο κ. Σωκράτης Γιαννάτος, ἐκ Ματζαβινάτων - Πάλης, ἀφιχθεὶς πρὸ 8ετίας διατηρεῖ συνεταιρικῶς ἐστιατόριον. Λαμπρὸς Κεφαλλήν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ ἐκείνου πού ἐδόξασαν τὴν νῆσον μας. Ἐκ τῶν πρώτων πάντοτε διὰ κάθε εὐγενῆ σκοπὸν. Θιασώτης τοῦ «Κεφάλου», ἐκλεκτὸν μέλος τῆς «Ἀχέπας», ἀνταποκριτὴς δὲ τῆς «Ἠχώ» ἐνταῦθα.

—'Ο κ. Εὐάγγελος Βιτωροῦτος, ἐκ Ματζαβινάτων - Πάλης, λαμπρὸς καὶ αἰσθηματίας νέος, ἐκτιμώμενος παρὰ πάντων. Ἐργαζόμενος νῦν ὡς μάγειρος ἔχει ἐμπρὸς του λαμπρὸν μέλλον.

HUDSON, N. Y.

'Ο κ. Ἀγγελοῦ Μαρκεσίνης, ἐκ Προκοπάτων - Ἐρύσσου, ἀφιχθεὶς πρὸ 17ετίας, εἶναι ἰδιοκτῆτης λαμπρᾶς οἰκίας μετ' ἀριστοκρατικοῦ ζαχαροπλαστείου εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως. Αἰσθηματίας, ἐνθερμος πατριώτης πρωτοστατῶν πάντοτε εἰς κάθε εὐγενὲς ἔργον. ἔχει ἐκλεκτὴν σύζυγον ἐκ Σπάρτης, τὴν Καν Ἑλένην, τὸ γένος Βασιλείου, δύο δὲ χαριτωμένα τέκνα, εἰς τὰ ὁποῖα δίδει ἔκτακτον καὶ Ἑλληνοπρεπεστάτην ἀνατροφὴν.

NEW YORK, N. Y.

'Ο κ. Γεράσιμος Παλουμπῆς, ἐκ Πεσσάδων - Λειβαθοῦς, ἀφιχθεὶς πρὸ ἑξαετίας, εἶναι κάλλιστα ἐγκατεστημένος διατηρῶν συνεταιρικῶς πρώτης τάξεως καφεταρίαν. Πρώτης τάξεως πατριώτης καὶ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν Κεφαλλήν ἐκτάκτως ὠραίου τύπου. Ἀτυχῶς ἄγαμος.

—'Ο κ. Νικ. Παναγιωτάτος, ἐκ Πετρικάτων - Θηναίας, ἀφιχθεὶς πρὸ 25ετίας εἶναι κάλλιστα ἐγκατεστημένος. Διακρίνεται μετὰ τῶν πρώτων διὰ κάθε πατριωτικὸν σκοπὸν καὶ καλὸν ἔργον. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Σπύρος Μιχαλιτσιάνος, ἐκ Λακκόβρας - Λειβαθοῦς, ἀφιχθεὶς πρὸ ὀλίγων ἐτῶν καταγίνεται εἰς ἐργα-

σίας ἐστιατορίων. Λίαν εὐπαιδευτὸς καὶ εὐγενέστατος ἔχει ἀποκτήσει γενικὴν ἐκτίμησιν. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Στυλιανὸς Καμπίτης, ἐκ Κεραμῶν - Λειβαθοῦς, ἀφιχθεὶς πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐργάζεται εἰς ἐστιατόρια. Νέος φίλεργος καὶ προοδευτικὸς. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Γεράσιμος Τραυλός, ἐκ Μεταξάτων, νέος φιλόπονος, προοδευτικὸς καὶ αἰσθηματίας. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Σπύρος Ἀννίνος Μακρاندωνάτος, ἐξ Ἀννινάτων - Πρόννων, νέος με λαμπρὰ αἰσθήματα καὶ πολλὰς ἀρετάς, ἐργάζεται εἰς τὰ ἐστιατόρια. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Παναγῆς Φιοραβάντες, ἐκ Δειληνάτων, ἀφιχθεὶς πρὸ 15ετίας, διατηρεῖ συνεταιρικῶς ζαχαροπλαστεῖον. Αἰσθηματίας καὶ λαμπρὸς πατριώτης.

—'Ο κ. Σπύρος Ἀδειλίνης, ἐξ Ἰλλάρων - Πάλης, ἀφιχθεὶς πρὸ 18ετίας, διατηρεῖ πιλοποιεῖον μετὰ σιλβωτηρίου. Ἐνθουσιώδης πατριώτης πάντοτε πρόθυμος διὰ κάθε εὐγενῆ σκοπὸν. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Γεράσιμος Μουσούρης, ἐκ Μηνιῶν - Λειβαθοῦς, ἀφιχθεὶς πρὸ 20ετίας, διατηρεῖ ἐστιατόριον. Αἰσθηματίας καὶ πρόθυμος διὰ κάθε καλὸν ἔργον. Νυμφευμένος μετὰ λαμπρᾶς συζύγου, Γερμανικῆς καταγωγῆς.

—'Ο κ. Χρηστος Δεμίρης, ἐξ Ἀρτάκης, διευθυντὴς ἀνθοπωλείου, δραστήριος καὶ λίαν προοδευτικὸς νέος. Ἀκραιφνὴς φίλος τῶν Κεφαλλήνων. Ἄγαμος.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗ ΚΑΝΟΝΙΚΩΣ ΕΙΣΕΛΘΟΝΤΑΣ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Διὰ τοῦ νόμου τοῦ Κογκρέσσου τῆς 2ας Μαρτίου 1929 ἐπιτρέπεται ἡ νομιμοποίησις τῶν ἀντικανονικῶς εἰσελθόντων εἰς Ἀμερικὴν μέχρι τῆς 3ης Ἰουνίου 1921. Ἐργάσαμεν προηγουμένως ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἐν τῇ αἰτήσει των πρέπει νὰ ἀναφέρουν πότε καὶ πῶς ἀφίχθησαν καὶ νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἔκτοτε διέμειναν διαρκῶς ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, ὅτι εἶναι ἄτομα καλοῦ χαρακτῆρος καὶ ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀπέλασιν.

Ἐπειδὴ πληροφοροῦμεθα ὅτι παρατηρεῖται μεγάλη χρονοτριβὴ ἢ «Ἠχώ» ἀναλαμβάνει ὅπως διευκολύνῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ νομιμοποιηθῶν εἰς διάστημα ἐνὸς μέχρι δύο μηνῶν.

Οἱ ἀπὸ 3ης Ἰουνίου 1921 μέχρι 1ης Ἰουλίου, 1924.

Ἐπειδὴ δὲ θὰ συνεχίσωμεν τὰς ἐνεργείας καὶ προσπαθείας μας ὅπως τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο μέτρον ἰσχύῃ καὶ διὰ τοὺς ἐλθόντας βραδύτερον, παρακαλοῦμεν τοὺς ἀφιχθέντας ἀπὸ τῆς 3ης Ἰουνίου 1921 μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1924 νὰ μᾶς στείλωσι τὰ ὀνόματα καὶ διευθύνσεις των ἵνα αἱ ἐνεργεαὶ μας ἀποδοῦν τελεσφορώτεροι.

Οἱ τοιοῦτοι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀπέλασιν καὶ δὲν πρέπει νὰ φοβῶνται. Πρόκειται διὰ ζήτημα πού τόσον ἐνδιαφέρει αὐτοὺς καὶ ἂν θέλουν νὰ νομιμοποιηθῶν καὶ αὐτοὶ δὲν πρέπει νὰ ἀμελήσουν. Ὅχι μόνον δὲ οἱ ἴδιοι ἀλλὰ καὶ ἄλλων τῆς αὐτῆς κατηγορίας ὀφείλουν νὰ ἀποστέλλουν τὰ ὀνόματα καὶ διευθύνσεις.

ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

Ἐκδρομὴ Λυκείου Κεφαλληνίδων.

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, 13ης Ἰουλίου, τὸ Διοικ. Συμβούλιον μετὰ τῶν μαθητριῶν τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς ἀκαμάτου καὶ δραστηριοτάτης Κας Ἀμαλίας Παγγούση θαυμασίως δρῶντος Λυκείου τῶν Κεφαλληνίδων ἐξέδραμον διὰ τοῦ πετρελαιοκινήτου ἰστιοφόρου «Ἁγίος Γεώργιος» εἰς τὴν νῆσον Βαρδιάνου.

Ἐντεῦθεν ἀνεχώρησαν περὶ τὴν 7½ πρωϊνὴν ὥραν τῆς Κυριακῆς διήλθον ἐκ Ληξουρίου ὁπότεν παρέλαβον τὸν αἰδ. ἱερέα κ. Παρτίδον καὶ κατηνύθησαν εἰς Βαρδιάνους. Ἀμα τῇ ἀφίξει των ἐψάλη θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐν τῇ νήσῳ Ἱ. Μονήν, καὶ κατόπιν ἐπηκολούθησαν χοροί, γλέντι, διάφορα ἄσματα συνοδευόμενα διὰ μανδολίνων καὶ κιθάρας ὑπὸ μαθητριῶν τοῦ Λυκείου.

Τὸ Λύκειον παρηκολούθησαν κατὰ τὴν ἐκδρομὴν του καὶ πολλὰ μέλη τῆς κοινωνίας μας πρὸς τοῦτο προσκληθέντα.

ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ

Οἱ ὑποψήφιοι τῶν Κοινοτικῶν ἐκλογῶν καὶ οἱ ἐπιτυχόντες.

Ἐπεβλήθησαν αἰτήσεις εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ληξουρίου τῶν κάτωθι ὡς ὑποψηφίων κοινοτικῶν συμβούλων:

1) Ν. Δ. Δελλαπόρτας, κτηματίας, 2) Θεόδ. Χ. Λιναρδάτος, δικηγόρος, 3) Ἀλέξ. Ζακυνθινός, ἔμπορος, 4) Γεράσ. Χ. Κεφαλάς, ἱατρός, 5) Διον. Λιθαδάς, κτηματίας, 6) Σπυρ. Στελλακάτος, κτηματίας, 7) Σπυρ. Δαμουλιᾶνος, κτηματίας, 8) Βασίλ. Μπουρδέτας, κτηματίας, 9) Χρήστ. Ρισιᾶνος, κτηματίας, 10) Εὐάγ. Μένεγος, οἰνέμπορος, 11) Χαρ. Πετρίτσας, οἰνέμπορος, 12) Σπυρ. Καλογερόπουλος, οἰνέμπορος.

Ἐπίσης ἀπὸ τὴν ἀντίθετον τῶν ἀνωτέρω παράταξιν ὑπεβλήθησαν αἱ ἐξῆς ὑποψηφιότητες:

1) Ἰωάννης Φαρακλός, δικηγόρος, 2) Παῦλ. Ἀδαμῆς, ἱατρός, 3) Γερ. Ἰακωβάτος, ἱατρός, 4) Γερ. Παρίσης, δικηγόρος, 5) Σταῦρ. Κουρούκλης, ἔμπορος, 6) Ἀθαν. Πυλαρινός, δικηγόρος, 7) Ἰωάν. Τζανετάτος, κτηματίας, 8) Χαρ. Μάντουκας, ἔμπορος, 9) Χαρ. Μελιδώνης, ἔμπορος, 10) Ἰωάν. Γιαννάτος, οἰνοβιομήχανος, 11) Γεώρ. Καμηνάρης, κτηματίας, 12) Τιμολ. Χαριτάτος, ἐργ. δημ. ἔργων.

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

Ἀνεξάρτητος Ὑποψήφιος Δήμαρχος Ἀργοστολίου

ANNINOS XΩΡΑΦΑΣ ΝΙΚΟΛ. ΠΑΝ.

Ἐφροδελτίον αὐτοῦ καὶ Ὑποψήφιοι Δημάρχ. πᾶρεδροι:

1) Γρηγοράτος Δ. Γεράσιμος, καφεπώλης, 2) Μαλσιᾶνος Β. Ἰωάννης, κουρέυς, 3) Μενάγιας Ν. Ἡλίας, χρυσοχός.

Ὑποψήφιοι Δημοτικοὶ Σύμβουλοι:

1) Ἀννῖας Κωνσταντίνος, κουρέυς, 2) Βαγγελάτος Κ. Δημήτριος, ἔμπορος, 3) Βαλλιανᾶτος Χρ. Ἀντύπας, ἔμπορος, 4) Βανδῶρος Γ. Διονύσιος, δικηγόρος, 5) Δελλαδέτσιμας Δ. Χρήστος, δικηγόρος, 6) Δελλαπόρτας Σ. Ἀντώνιος, ἱατρός, 7) Δρακόπουλος Γεράσιμος, φαρμακοποιός, 8) Ζαφείρης Μακρῆς Ζ. Νικόλαος, ζωέμπορος, 9) Κρητικὸς Ι. Διονύσιος, ἔμπορος, 10) Λιθιεράτος Ι. Κωνσταντίνος, ἔμπορος, 11) Λοβέρδος Ε. Ἰωάννης, κτηματίας, 12) Ματαράγκας Μ. Σπυρίδων, ἔμπορος, 13) Ραζῆς Λιοσάτος Π. Γεώργιος, ἔμπορος, 14) Στίβας Παν. Γεώργιος, βιομήχανος, 15) Τρουπέτας Α. Ἀγγελος, βιομήχανος, 16) Τσιλιμιδὸς Σ. Κων(τ)ίνος, ἔμπορος, 17) Χάλδας Δ. Ἀριστος, ἱατρός, 18) Χαράκτης Χ. Παναγῆς, ἔμπορος.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1929

Δήμαρχοι

Κωνστ. Γεράκης 873. Ἀννῖνος Χωραφᾶς Ν. 679.

Πάρεδροι

Λυκούδης Κυριαῖκος 857, Ἀρσένης Σωτήρ. 844, Ἰακωβάτος Γεράς. 841, Μενάγιας Ἡλίας 666, Γρηγοράτος Γεράς. 658, Μαλσιᾶνος Ἰωάν. 660.

Σύμβουλοι

Κοσμετάτος Δ. 819, Μπαρμπάτης Γεώρ. 813, Μητάκης Δημήτρ. 812, Φακούντος Σπυρ. 809, Γαλιατσάτος Εὐάγ. 775, Βλαχούλης Παναγ. 775, Μαζαράκης Κωνστ. 768, Κότσορος Δ. 758, Σιμάτος Νικόλ. 744, Κωνσταντᾶτος Γεώρ. 742, Μεταξᾶς Σταῦρ. 733, Καλογεράτος Ἐρωτ. 728, Νικολᾶτος Γεράς. 725, Βουτσινᾶς Παναγῆς 718, Δελαπόρτας Ἀντών. 699, Βαρθολόμος Ἡλίας 701, Χάλδας Ἀριστος 695, Βαλλιανᾶτος Ἀντύπ. 692, Δελλαδέτσιμας Χρήστ. 685, Λυκούδης Δημήτρ. 683, Χαράκτης Παναγ. 682, Δρακόπουλος Γεράς. 677, Ἀντύπας Εὐάγ. 674, Ματαράγκας Σπυρ. 671, Βανδῶρος Διονύς. 668, Κρητικὸς Διονύς. 663, Στίβας Γεώρ. 663, Βαγγελάτος Δημήτρ. 658, Λιθιεράτος Κωνστ. 651, Λιοσάτος Γεώρ. 647, Ἀννῖας Κωνστ. 644, Ρόκος Διογένης 633, Τρουπέτας Ἀγγελος 633, Τσιλιμιδὸς Κωνστ. 633, Ζαφείρης Νικόλ. 613, Λοβέρδος Φουμῆς Ἰω. 484, Γασπαρινᾶτος Γεράς. 154.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1929

(Ἐκ τοῦ Εἰρηνοδικείου Ληξουρίου)

Ἐπιτυχόντες πλειοψηφίας

Νικόλαος Δελλαπόρτας 679, Θεόδωρος Λιναρδάτος 661, Ἀλέξιος Ζακυνθινός 656, Γεράσιμος Κεφαλάς 619, Σπυρ. Λοβέρδος Στελλακάτος 621, Διονύσιος Λιθαδάς 603, Εὐάγ. Μένεγος Ματζαδῖνος 603, Χαράλαμπος Πετρίτσας 602.

Ἀναπληρωματικοὶ πλειοψηφίας

Σπυρίδων Δαμουλιᾶνος 596, Βασ. Λιθιεράτος Μπουρδέτας 594, Σπυρ. Καλογερόπουλος 586, Χρήστος Ρισιᾶνος 582.

Ἐπιτυχόντες μειοψηφίας

Παῦλος Αὐλάμης 486, Γεράς. Ἰακωβάτος 484, Ἰωάννης Φαρακλός 448, Γεράς. Μονοκρούσος 439.

Ἀναπληρωματικοὶ μειοψηφίας

Σταῦρος Κουρούκλης 438, Ἀθανάσ. Πυλαρινός 418, Χαράλ. Μηλιδώνης 411, Γεράς. Παρίσης 406.

Ἀποτυχόντες

Ἰωάν. Ματζαβίνος Τζανετάτος 404, Τιμολέων Χαριτάτος 396, Χαράλ. Μάντουκας 392, Γεώρ. Καμηνάρης 387, Σπυρίδων Λυκούδης 22.

ΦΑΡΑΚΛΑΤΑ (Καθυστερηθεῖσα).**Γάμοι.**

12 Μαΐου Σπυρίδων Κ. Κοσμάτος—Σοφία Σ. Πολλάτου. 26 Μαΐου Νικόλαος Γρ. Βαρδαράματος—Εὐαγγελία Γ. Ζαχαράτου (Ραζάτα), 9 Ἰουνίου Γεράσιμος Μ. Βαλεντής (Φαρακλάτα)—Ἀγγελικὴ Θ. Ζαχαράτου (Ραζάτα). 2 Ἰουνίου Χρῆστος Γεωργ. Κωνσταντάκης—Αἰκατερίνη Κ. Παπαναστασάτου.

Γεννήσεις.

21 Ἀπριλίου ἄρρεν Γερασ. Π. Σπανοῦ. 29 Ἀπριλίου ἄρρεν Θεοδώρου Ε. Κοσμάτου. 29 Μαΐου θῆλυ Γαλιάτσου Γαλιατσάτου (Ραζάτα). 1 Ἰουνίου θῆλυ Δημ. Σ. Παπαναστασάτου.

Θάνατοι.

1 Ἀπριλίου, Ἡλίας Σ. Λουράντος, ἐτῶν 20, 10 Ἀπριλίου, Παναγῆς Γ. Λουράντος, ἐτῶν 59, 13 Ἰουνίου Παρασκευὴ Κ. Πολλάκη, ἐτῶν 80.

Ἐν Φαρακλάτοις, τῇ 15ῃ Ἰουνίου 1929.

Ὁ Ἀρχ. Ἐπίτροπος
Ἱερὺς Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ

ΑΣΣΟΣ

Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς ἐγκατεστάθη ἐνταῦθα καὶ λειτουργεῖ εὐδοκίμως Σχολὴ Κεντημάτων τῆς φιλοπροόδου ἐταιρείας Σίγγερ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀόκνου καὶ εἰδιοτάτης Δος Μαριάνθης Μαυροειδῆ.

Ἀφίχθησαν ἐνταῦθα χάριν τῆς ἐξοχῆς προερχόμενοι ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Βασίλειος Κωνσταντακάτος καὶ ἡ Δις Διαμαντῖνα Κωνσταντακάτου, τέκνα τοῦ ἐν Ἀθήναις καθηγητοῦ κ. Ε. Κωνσταντακάτου καὶ ἀνεψιοὶ τοῦ ἐνταῦθα κτηματίου κ. Ν. Κοκόλη. Μετὰ ὀλιγοήμερον διαμονὴν ἐνταῦθα ἀνεχώρησεν ὁ κ. Β. Κωνσταντακάτος δι' Ἀθήνας χάριν τῶν ὑποθέσεών του.

Ἀφίχθησαν ἐνταῦθα ἐξ Ἀργυροστολίου λόγῳ τῶν θερῶν διακοπῶν τῶν μαθημάτων, ἡ Κα Γιαννουλάτου μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς κ. Γ. Γιαννουλάτου καὶ Δων Δ. καὶ Μ. Γιαννουλάτου. Ἐπίσης αἱ Δες Ἰουστίνη Βανδώρου καὶ Ἑλλη Βασιλάτου καὶ ὁ μαθητὴς Δ. Βανδώρος. Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα διαμονὴν ἀνεχώρησεν ἡ Δις Ἑλλη Βασιλάτου διὰ Πύλαρον.

Ἐν μέσῳ συγγενικοῦ κύκλου ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ λαμπροῦ νέου κ. Χαραλάμπους Ρόγκου, διανομῆς τοῦ ἐνταῦθα Τ. Τ. Γραφείου, καὶ τῆς λαμπρᾶς καὶ σεμνῆς νέας Δος Ἀνδρομάχης Ἀγγελάτου. Εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν.

Ὁ λαμπρὸς νέος Γερ. Στεφανάτος, ταξινόμος Κινητῶν Ταχ/μείων καὶ ἡ Δις Εὐδοκία Σ. Μενεγάτου ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν καὶ βίον εὐτυχῆ.

—Μεγαλοπρεπῶς ἐορτάσθη ἡ πανήγυρις τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Φρουρίου Ἀσσοῦ ὁμώνυμον ἐκκλησίαν. Κατ' αὐτὴν παρέστη ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν μετὰ τῶν καταδικῶν καὶ πλήθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

—Τὰ βράδυν μετὰ τὸ φεγγάρι γίνεται ζωηρὰ κίνησις περιπάτου στὸ δρόμῳ τοῦ Κάστρου μετὰ τραγούδια καὶ κάπου-κάπου καὶ μετ' ἔγχορδα ὄργανα καὶ ἀρκετὰς βαρκάδες.

Ἀφίχθησαν προερχόμενοι ἐκ Παξῶν ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένοι ὁ κ. Ἀνδρέας Βελιανίτης μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ, τῆς μητρὸς του Κας Γερ. Βελιανίτου, τῶν ἀδελφῶν του καὶ τῆς Δος Μαρτσούκη, γυναικαδέλφης του καὶ μηστῆς τοῦ φίλου ἐνωμοτάρχου κ. Κ. Λοδᾶ.

Ἀφίχθη ἐνταῦθα πρὸς παραθερισμὸν ὁ κ. Ἀντώνιος Ι. Βρυώνης, ἀδελφὸς τοῦ φίλου Ἱατροῦ κ. Ν. Βρυώνη, οἰκογενειακῶς.

Ἐν ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ καὶ εὐνομίᾳ διεξήχθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν αἱ ἐκλογαὶ κοινοτικῆς ἀρχῆς τῆς κοινότητος Ἀσσοῦ. Κατ' αὐτὰς ἐπέτυχον κατὰ σειρὰν οἱ κ. Νικόλαος Γρ. Κοκόλης, Γερ. Σπυρ. Ρόγκος, Ἀναστάσιος Παπασπυράτος, Ἀλέξιος Μουρίκης καὶ Σπυρίδων Πατρίκιος, ἐξ ὧν καὶ κατηρτίσθη τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον. Ὡς βέβαιος ἐκλεχθὲν πρόεδρος τῆς κοινότητος φέρεται ὁ κ. Ν. Γ. Κοκόλης.

Ἡ σερενάτες συνεχίζονται κάθε βράδυ ἐν ἄκρᾳ εὐθυμίᾳ ἀπὸ μικτῆ παρέα κυρίων, κυριῶν καὶ δεσποινίδων, τῇ συνοδείᾳ ἐγχόρδων ὀργάνων.

Ἀφίχθη χθὲς ἐνταῦθα μετὰ ὀλιγοήμερον ἐν Κοθρέᾳ διαμονὴν ἡ Κα Ἄννα Καμπίτη.

Ἐν Φρουρίῳ διεπληκτίσθησαν οἱ συγκάτοικοι φύλακες τῶν ἀγροτικῶν φυλακῶν Ἀν. Περούλης καὶ Κ. Δεστούνης, ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς κλειστῆς.... πόρτας.

Ἀφίχθη χάριν ὀλιγοήμερου ἀναψυχῆς καὶ ἀνεχώρησε μετὰ διήμερον ὁ ἐν Πειραιεὶ ἐγκατεστημένος κ. Εὐάγγελος Κρητικὸς. Παραμένει ἐνταῦθα παραθερίζουσα ἡ Κα Εὐαγ. Κρητικὸς.

Ἀφίχθη ἐνταῦθα τὸ βενζινόπλοιο τοῦ ἐξ Ἀσσοῦ κ. Σπ. Θωμᾶ «Ἅγιος Νικόλαος» ἐκ Πειραιῶς, κομίσαν φορτίον ἀλεύρων, τιμέντων, μωσαϊκῶν πλακῶν καὶ ξυλείας, ὅπερ μετὰ τριήμερον ἐνταῦθα παραμονὴν ἀνεχώρησεν διὰ Κέρκυραν.

Προχθὲς ἡμέραν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων καθιερωμένην διὰ σκορδαλιάν, ἡναγκάσθημεν ὅλοι οἱ κάτοικοι Ἀσσοῦ νὰ γευματίσωμεν μετὰ σκορδαλιάν ἀπὸ ἀλμυρὰς σαρδέλλας, λόγῳ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως νωπῶν ἢ ξηρῶν ἐτέρου εἶδους ἰχθύων καὶ σ' αὐτὸ φταίει ἡ ἀναθεματισμένη θάλασσα ποῦ ἀγρίεψε καὶ ἐφόδισε τοὺς ψαράδες μας.

Ἀφίχθη πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα ὁ νέος Ἀστυνομικὸς σταθμάρχης μας κ. Γ. Κακλαμάνης, ἐνωμοτάρχης. Περιμένωμεν νὰ ἐπιληφθῇ καὶ διορθώσῃ μερικὰ ἄτοπα τὰ ὁποῖα παρατηροῦνται ἤδη.

Ἰούλιος 1929. ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΝΤΗΣ
ΜΕΣΟΒΟΥΝΙΑ

Κύριε Θεοτοκάτε,

8 Μαΐου 1929.

Θὰ μένω ὑπόχρεος, ἂν εἰς τὰς στήλας τοῦ περιοδικοῦ

Σας δημοσιεύσῃτε τὰ κάτωθι ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου Μεσοβουνίων.

Ἵπηρετῶν εἰς τὸ ἐν Μεσοβουνίοις Ἑλληνικὸν σχολεῖον πρὸ διετίας καὶ αἰσθανόμενος τὰς ἐλλείψεις τῆς ἐποπτικῆς διδασκαλίας, ὥς ἡ νεωτέρα Παιδαγωγικὴ Ἐπιστήμη ἐπιβάλλει ἔνεκεν τῶν πενιχρῶν πόρων τοῦ σχολείου μου, παρακαλῶ καὶ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐνδιαφερομένους ὑπὲρ τῶν μαθητῶν των καὶ τῆς παιδείας, ὅπως μᾶς διαβιβάσῃ ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν βοήθημα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τῆς Σχολικῆς μας Ἐπιτροπῆς, σκοποῦσα τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ σχολείου μας.

Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ἐνταῦθα Σχολαρχείου.

Ὁ Διευθύνων τὸ σχολεῖον

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΑΔΑΣ

Ὁ Ταμίας τῆς Σ. Ε.

ΑΝΤΩΝ. Δ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

ΑΓΙΑ ΕΥΦΗΜΙΑ

4 Αὐγούστου 1929.

Τραγικὸν δυστύχημα συνέβη τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς, 2ας Αὐγούστου. Ἡ 12τις Σοφία Ποταμιάνου καὶ ἡ 18τις Παρασκευὴ Γερολυμάτου κολυμβῶσαι εἰς τὴν παρὰ τὸ νεκροταφεῖον ἀμμουδιά, παρεσύρθησαν εἰς τὰ βαθέα ὕδατα. Οἱ σπεύσαντες εἰς τὰς φωνὰς τῶν ἐκεῖ πλησίον κολυμβόντων γυναικοπαίδων, μετὰ κόπου τὰς ἀνέστυραν ἐκ τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης ἀναισθήτους ἀφοτέρας, μετὰ δὲ τὴν ἐγκαιρον βοήθειαν ἱατροῦ, ἐπανήλθεν εἰς τὰς αἰσθήσεις τῆς ἡτέρας Παρασκευῆς Γερολυμάτου, ἐνῶ ἡ πρώτη μὴ δώσασα οὐδὲν σημεῖον ζωῆς, ἐτάφη τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας.

Θ. ΑΝΤΥΠΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις τὴν 14ην Ἰουλίου καὶ εἰς τὴν ἐν Κηφισσίᾳ ἔπαυλιν τοῦ κ. Στρέϊτ ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰωάννου Γερουλάνου, προσφίλους υἱοῦ τοῦ καθηγητοῦ κ. Μαρίνου Γερουλάνου, μετὰ τῆς δι' ἐξόχων προτερημάτων πεπρωκισμένης Δδος Δεσποίνης Γεωρ. Στρέϊτ.

ΝΕΑ ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

(Τοῦ παρεπιδημοῦντος ἀνταποκριτοῦ μας κ. Σωτ. Βαλοαμῆ).

ΦΑΡΑΚΛΑΤΑ

Τὴν 21ην Ἰουλίου ὁ Διον. Παπαναστασᾶτος ἐφόνευσε διὰ κυνηγετικοῦ ὅπλου τὸν Θεόδωρον Παπαναστασᾶτον, διότι οὗτος εἶχε ραπίσει τὸν μικρὸν ἀδελφὸν τοῦ φονέως. Ὁ δράστης παρουσιάσθη εἰς τὸ τμήμα τῆς Ἀστυνομίας.

ΒΑΣΙΛΙΚΑΔΕΣ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου ἐωρτάσθη καὶ ἐφέτος μετὰ μεγάλης εὐλαθείας καὶ ἐπισημότητος. Παρευρέθησαν ἄνω τῶν 500 προσκυνητῶν, ἀντεπροσωπεύθη δὲ ἐν τῇ ὥραίᾳ ταύτῃ πανηγύρει ὅ,τι ἐκλεκτὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἐρύσσος. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου καθυπεχρέωσαν πάντας διὰ τῆς φιλοξενίας των.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ ἐκ Σιμάγου κ. Παν. Βασιλάτος ἐδάπτισε τὸ τέκνον τοῦ Κου καὶ Κας Παν. Κουίνης ὀνομάσας αὐτὸ Γεώργιον.

ΚΟΘΡΙΑΣ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἡ πλᾶξ μὲ τὰ ὀνόματα τῶν πεσόντων κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους, ἦν τὸ Ὑπουργεῖον ἀπέστειλε πρὸς τὴν

Κοινότητα ὅπως τοποθετηθῇ ἐπὶ ἀναθηματικῆς στήλης εὐρίσκεται δυστυχῶς ἐν ἀχρηστία εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ κ. Π. Βρυώνη. Ποιούμεθα ἔκκλησιν εἰς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ συγχωρίους ὅπως συνεισφέρουν ἵνα συγκεντρωθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν καὶ ἀνεγερθῇ ἡ στήλη αὕτη, ἥτις ὅχι μόνον θὰ κοσμῇ τὸ χωρίο μας ἀλλὰ καὶ θὰ ὑπενθυμίζῃ αἰωνίως ὅτι ἐνθυμούμεθα ἐκείνους ποῦ ἐθυσίασαν τὴν ζωὴν των ὑπὲρ πατρίδος. Οἱ φονευθέντες καὶ ἀπολεσθέντες εἶναι: Ἐκ Κοθριά: Ἀνδρέας Π. Ἀργυρός, Θεόδ. Α. Βρυώνης, Ἀνδρέας Π. Καβδαδίας, Παναγῆς Σ. Ραυτόπουλος, Στεφανῆς Α. Βαλσαμῆς. Ἐκ Κοκολάτων: Παν. Θ. Μπούρας, Νικ. Σ. Καλαματιανὸς καὶ Παν. Γ. Βελισσαράτος. Οἱ ἐπιθυμοῦντες δύνανται νὰ ἀποστείλουν εἰς τὸν πρόεδρον κ. Ἀπ. Βελισσαράτον ἢ τὸν ἱερέα Νικ. Βρυώνη.

Ὁ κ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ Θ. ΒΑΛΣΑΜΗΣ

Ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἠχῆς» ἐν Πιτσπούργῳ.

ΠΛΑΓΙΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐφέτος ἡ πανήγυρις τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, περιφερθείσης τῆς εἰκόνος ἀνά τὰς ὁδοὺς τοῦ χωρίου καὶ μέχρι τοῦ Πύργου.

ΔΡΑΠΑΝΙΤΙΚΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Παραθερίζουν προσερχόμενοι ἐξ Ἀθηνῶν ἡ Κα Ἄννα Παπαδάκη μετὰ τῶν δύο τέκνων της. Εἶναι ἀδελφὴ τῶν εἰς Κλήσελανδ ἀδελφῶν Γερ. καὶ Ζαχ. Εὐαγγελάτου.

ΚΛΕΙΣΜΑΤΑ - ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Σπ. Φραγκοπούλου διαμένοντος εἰς Woodlawn, Pa. καὶ μέλους τοῦ «Κεφάλου» Πιττσπούργου, μετὰ τῆς Δδος Σοφίας Φραγκοπούλου, ἐν μέσῳ ἐκλεκτῆς ἀκηγρώσεως. Εὐχόμεθα εἰς εὐδαίμονα.

ΚΟΡΙΑΝΑ - ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

Τὴν Κυριακὴν 7ην Ἰουλίου, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτελέσθη παρακλησις ὑπὸ τοῦ εφημερίου Κ. Γεωργοπούλου, ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἠχῆς», ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν Ματζαβίνου, καλῶς ἐγκατεστημένων εἰς Πιττσπούργον.

Οἱ ἀδελφοὶ Ματζαβίνου ἔχουσι δωρήσει πολλάκις χρήματα καὶ ἀφιερώματα εἰς τὴν ἐκκλησίαν των, ἀνακηρυθέντες εὐεργέται. Θερμότατα συγχαρητήρια διὰ τὸ ἐνδιαφέρον των πρὸς τὴν γενέτειραν. Ἐγένετο ὡσαύτως παράκλησις ὑπὲρ τοῦ κ. Παύλου Α. Ροσολύμου, δωρητοῦ, ἐλθόντος ἐξ Ἀθηνῶν ὅπως παραθερίσῃ.

ΣΒΟΡΩΝΑΤΑ - ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς 3ης Ἰουνίου ἔλαβε χώραν τραγικὸν δυστύχημα εἰς τὴν ἀκρογιαλιὰν «Ἀμμος». Καθ' ἣν στιγμήν ὁ ἐκ Λακύνθρας Γερ. Μιχαλιτσιάνος κολυμβῶν ἐκινδύνευε νὰ πνιγῇ, ὁ ἐκ Σβορωνάτων βδοτούτης Λάσκαρης Σβορώνος σπεύσας πρὸς βοήθειαν περιεπλάκη εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἄλλου καὶ ἐπνίγη, ἐνῶ ὁ Μιχαλιτσιάνος ἐσώθη ὑπὸ τῶν παρακολυμβώντων Παν. Γ. Γεσούλη καὶ Γεωρ. Μ. Σέρρα. Ὁ πνιγμὸς τοῦ καλοκαγαθού καὶ οἰκογενειάρχου Λ. Σβορώνου ἐλύπησε πάντας, ἡ δὲ κηδεὶα του ἐγένετο λίαν σεμνοπρεπῶς.

ΠΛΑΓΙΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ἐπανελθόντος ἐκ Ν. Ὑόρκης κ. Ἰ. Θεοχαράτου ἐκ Κομιτάτων μετὰ τῆς Δδος Κρουσταλένιας Μαυροκεφάλου. Εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα.

ΚΟΜΙΤΑΤΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἀναχωρεῖ μετ' ὀλίγον διὰ τὰς ἐν Βαλτιμόρη ἐργασίας του ὁ κ. Παν. Τσίμας. Εὐχόμεθα κατευδὸν καὶ πᾶν πόθητόν.

ΦΑΡΑΚΛΑΤΑ

Ἀναχωρεῖ προσεχῶς διὰ τὰς ἐργασίας του ἐν Ντετρόιτ ὁ κ. Παν. Λυκούδης. Κατευδὸν καὶ καλὴν εὐδοκίμειν.

ΜΕΣΟΒΟΥΝΙΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἀφίχθησαν κατὰ τὰ μέσα Ἰουλίου ἐξ Ἰνδιῶν οἱ ἀδελφοὶ Γερ. καὶ Χαρ. Χαροκόποι, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν καταστημάτων Ράλλη. Ἐπίσης ὁ ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς αὐτῆς εταιρείας κ. Γεώρ. Τουλιάτος, ἐκ Βασιλικῶν. Καλῶς ὤρισαν.

ΜΑΡΚΟΥΛΑΤΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἀποβίωσασα ἐν τῇ Νοσοκομείῳ Ἀργοστολίου ἡ Ρηγίνα Ι. Κουλουμπάρτιση, ἐτῶν 36, ἐκηδεύθη ὑπὸ τοῦ συζύγου καὶ ἀδελφῶν τῆς λίαν σεμνοπρεπῶς. Τὴν κηδεὶαν παρηκολούθησαν πολλοὶ ἐκ τῶν πέριξ ἐν μέσῳ γενικῆς λύπης. Τὰ συλλυπητήριά μας πρὸς τοὺς οἰκείους.

ΤΟΥΛΙΑΤΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Ἰουλίου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Εὐαγ. Φ. Τουλιάτου μετὰ τῆς Δδος Λουκίας Τουλιάτου, ἐν μέσῳ ἐκλεκτοτάτης καὶ πυκνῆς ὁμηγύρεως. Εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα.

ΛΑΚΗΘΡΑ - ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

Τὸ μεσονύκτιον τῆς 20ῆς Ἰουλίου εἰς θέσιν «Ἁγίος Ἰωάννης» εὐρέθῃ νεκρὸς ὁ Ἰωάννης Τσάτσος ἐκ τραυμάτων εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ σιδηρᾶς ράβδου. Τὸ στυγερόν ἐγκλημα ἐνεποίησε ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν. Ὡς ὑποπτος συνελήφθη ὁ συνέταιρος τοῦ φονεθέντος. Ἦσαν συνέταιροι μπόστανίου καὶ λέγεται ὅτι διέκριντο εἰς ἐχθρικὰς σχέσεις. Ἡ κηδεὶα τοῦ φονεθέντος ἐγένετο σεμνοπρεπῶς.

ΒΕΝΤΟΥΡΑΤΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ὁ τηλεγράφος ἐκόμισε τὸ θλιβερώτατον ἄγγελμα εἰς

τὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Γεωργίου καὶ Κας Ἀκριδῆς Βεντούρα τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ των Χρήστου, διαμένοντος εἰς Salisbury, Rhodesia, S. Africa. Θερμότατα συλλυπητήρια πρὸς τοὺς οἰκείους του.

ΡΙΦΗ - ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΘΑΝΑΤΟΙ

Μετέστη εἰς τὰς Οὐρανίους Μονάς, εἰς Ρίφη Ληξουρίου, καλοκάγαθος καὶ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης, ὁ Χρῆστος Θ. Θεοτοκάτος, πατὴρ τῶν ἐν Ληξουρίῳ ἐμπόρων καὶ ἐργολάβων Νικολάου καὶ Εὐθυμίου, ὡς καὶ τοῦ κ. Θ. Θεοτοκάτου, Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐκδιδομένου Περιοδικικοῦ «Ἠχώ τῆς Κεφαλληνίας».

Τὴν σεμνοπρεπῆ κηδεὶαν τοῦ μεταστάντος παρηκολούθησεν ἀρετὸς κόσμος καὶ ἐκ τῶν πλησιεστέρων χωρίων, ἐκτιμῶν τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ.

Ἐν τέλει τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας ὁ ἐκ τοῦ ἰδίου χωρίου καθηγητὴς κ. Θεόδ. Γαβριελάτος ἐξεφώνησεν ἐπικηδεῖον λόγον.

Συλλυποῦμενοι τοὺς υἱοὺς καὶ λοιποὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν ἐξ Ὑψους παρηγορίαν.

ΖΩΛΑ ΘΗΝΑΙΑΣ.—Ἀπεβίωσεν εἰς τὰς 2 Αὐγούστου εἰς ἡλικίαν 19 ἐτῶν, πάσχων ἐπὶ 4 ἔτη ἐκ φθίσεως τῶν ὀστέων, ὁ Γεώργιος Π. Ἀπεργης, ἀνεψιὸς τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κ. Γεωργίου Ν. Μουλίνου. Ἐγκαταλείπει γονεῖς, δύο ἀνυπάνδρους ἀδελφὰς καὶ ἓνα ἀδελφὸν ἐν Ἀθήναις.

ΠΕΤΡΙΚΑΤΑ ΘΗΝΑΙΑΣ.—Ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 65 ἐτῶν ὁ Ζήσιμος Π. Καλογεράτος, πατὴρ τοῦ Φώτου Ε. Καλογεράτου. Ἐπίσης ἀπεβίωσαν ὁ Κωνστ. Α. Κατραβάς, 70 ἐτῶν καὶ ὁ Σ. Παναγιωτάτος καὶ ἡ σύζυγός του, γονεῖς τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἱατροῦ κ. Γεορ. Σ. Παναγιωτάτου.

ΡΙΖΑ ΘΗΝΑΙΑΣ.—Ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις οἱ Γάμοι τοῦ κ. Σπυρ. Ν. Φαραντάτου μετὰ τῆς διακεκομμένης Δεσποινίδος Γετούλας Ν. Κλαδά, ἐκ τῆς μεγάλης οἰκογενείας Κλαδά. Ὁ γαμβρὸς εἶναι ἀδελφὸς τῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἀντωνίου, Διονυσίου καὶ Βασιλείου Ν. Φαραντάτου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς νὰ ζήσουν.

ΤΟΥΛΙΑΤΑ ΕΡΥΣΣΟΥ.—Ὁ κ. Βασίλειος Πατρίκιος καὶ ἡ Δις Εὐτέρπη Π. Τουλιάτου ἐμνηστεύθησαν.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΥΣΣΟΥ.—Πρὸ μηνὸς ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν διὰ νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἐπιστημονικὸν ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἀνω καὶ Κάτω Ἐρυσσοῦ, ὁ κ. Γεράσιμος Δ. Καββαδίας, τέκνον τοῦ ἐν Ἐνώσει ἐμπόρου κ. Διονυσίου Καββαδία. Ὁ ἱατρὸς Γεράσιμος Δ. Καββαδίας ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ διέτελεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη βοηθὸς τοῦ καθηγητοῦ Ἀληβιζάτου. Ἡ ἐνταῦθα ἐγκατάστασις τοῦ νέου ἱατροῦ ἐχαροποίησεν ὅλους μας διότι ὑπῆρχε μεγάλη ἀνάγκη ἐνὸς τοιοῦτου ἐπιστήμονος, λόγῳ τῶν πολλῶν ἀσθενειῶν ποὺ μαστίζουν τὴν περιφέρειαν.

ΚΕΡΑΜΙΕΣ ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ.—Ἀφίχθη ἐκ Pittsburgh καὶ ἐγένετο ἐνθέρμως δεκτὸς ἐν Ἀργοστολίῳ καὶ ἐδῶ ὁ ἀγαπητὸς τοῖς πᾶσι φίλος μας κ. Γεράσιμος Λυκιαρδόπουλος.

ΡΙΖΑ ΘΗΝΑΙΑΣ.—Ἀφίχθη ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ μετὰ τῆς κόρης τοῦ κ. Ματθιάτου, ὁ κ. Περικλῆς Γερολιμάτος, γενόμενος ἐνθέρμως δεκτὸς παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Καλῶς ὤρισαν.

ΜΟΥΣΑΤΑ ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ.—Ἀνεχώρησε διὰ τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον μετὰ τῆς νεομηνίου τοῦ Ἰουλίου, θυγατὴρ τοῦ ἐν Μουσάτῃ συνεργάτου τῆς «Ἠχοῦς» κ. Π. Γεωργοπούλου, ὁ κ. Ναπολέων Α. Σπυλιώτης. Ὁ κ. Σπυλιώτης εἶναι καλῶς ἀποκατεστημένος ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ ὅπου διατηρεῖ ἰδικὰς του ἐργασίας.

ΚΟΘΡΕΑΣ ΕΡΥΣΣΟΥ.—'Εν μέσω πλήθους συγγενών καὶ φίλων ἐτελέσθησαν εἰς τὰς 15 Αὐγούστου οἱ γάμοι τῆς Δίδος Σταμούλας Α. Βαλσαμῆ μετὰ τοῦ ἐκ Κουλούμους καλοῦ μας φίλου κ. Κωνσταντίνου Α. Καμπανοῦ, ἔτη πολλά διαμείναντος ἐν Ἀμερικῇ.

—'Εώρτασαν τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἑορτὴν ὁ ἐπὶ σειρὰν ἑτῶν διατελέσας πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κοθρέας κ. Σωτήριος Σ. Βρυώνης, ὡσαύτως καὶ ὁ παραθερίζων ἐδῶ κατόπιν πολλῶν ἑτῶν ἀπουσίας κ. Σ. Βαλσαμῆς.

Εἰς προηγουμένην μου ἀνταπόκρισιν ἔγραφα ὅτι τηλεγραφικῶς ἐγένετο ἐδῶ γνωστὸν ὅτι ἀπεβίωσεν εἰς Πάτρας ὁ Φώτιος Καθβαδίας ἐκ Βασιλικάδων, Ἐρύσσου. Ἡ εἰδήσις αὕτη δὲν ἦτο ἀληθής, διότι μετεφέρθη ὁ ἀσθενὴς εἰς Ἐρυσσον.

ΣΩΤ. Θ. ΒΑΛΣΑΜΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἀπουσίας μου ἡ «Ἠχώ» θὰ ἐκδίδηται κανονικῶς καὶ ἀνελλιπῶς.

Οἱ ἔχοντες ὑποθέσεις ἐν Κεφαλληνίᾳ ἢ λοιπῇ Ἑλλάδι ἢ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τοὺς οἰκείους ἢ ἄλλους φίλους των δύνανται νὰ γράψουν εἰς τὸν κ. Θεοτόκην Χ. Θεοτοκάτον, εἰς Ληξούριον Κεφαλληνίας, αἱ δὲ ἐντολαὶ των θὰ ἐκτελεσθοῦν κατὰ γράμμα.

Κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου θὰ μὲ ἀντιπροσωπεύῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ μόνον ὁ κ. Λεωνίδας Λαμπθαδάκης.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται θερμότατα οἱ διάφοροι ἀνταποκριταὶ μας ὅπως ἀποστέλλωσι τὰς μηνιαίας αὐτῶν ἀνταποκρίσεις ταχτικῶς, ἔτσι δὲ ὄχι μόνον ἡμᾶς ὑποχρεώνουν ἀλλὰ καὶ σημαντικὴν συμβολὴν παρέχουν εἰς τὸ ἔργον τῆς «Ἠχοῦς».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς πληξάσης ἡμᾶς συμφορᾶς, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἀγαπητῆς μας συζύγου καὶ ἀδελφῆς Πιρίνας Βούλτεψη, σπεύδομεν καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸ πάντας τοὺς ὅπως δῆποτε συμμασχόντας εἰς τὴν θλίβιν μας, τόσον εἰς Ἑλλάδα ὅσον καὶ ἐν Ἀμερικῇ.

Ὁ σύζυγος ΘΕΟΔΟΥΛΟΣ ΒΟΥΛΤΕΨΗΣ

Ὁ ἀδελφὸς ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Παρακαλεῖται ὁ γνωρίζων τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δημ. Κ. Βριάνη ἐκ Γορίτσης, Τριφυλίας, διαμένοντος ἄλλοτε εἰς Ἀγ. Φραγκίσκον, νὰ ἀποστείλῃ ταύτην εἰς τὸν ἐξάδελφόν του κ. Κωνστ. Βριάνη, 1200 — 6th Ave., New York City.

Ὁ γνωρίζων τὴν διεύθυνσιν τοῦ Νικολάου Α. Φερεντίνου ἐκ Κουλούμους, Ἐρύσσου, τέως διαμένοντος ἐν Woodlawn, Pa., παρακαλεῖται ὅπως τὴν ἀποστείλῃ εἰς τὸν πατέρα του Ἀνδρέαν Φερεντίνον, εἰς Κουλούμους.

—'Επίσης ὁ γνωρίζων τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Διονυσίου Σ. Παπαστεφανάτου παρακαλεῖται ὅπως τὴν γράψῃ εἰς τὴν ἀνησυχοῦσαν σύζυγόν του Καν Φωτεινὴν Δ. Παπαστεφανάτου εἰς Κομητᾶτα, Ἐρύσσου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κους Νικ. Σπυράτον, Εὐάγ. Σκλαβοῦνον, Βασ. Κωνσταντινίδην, Newport, R. I., Σωκρ. Μάτζαρη, Ἀναστ. Τσάκωναν, Lynn, Mass., Παν. Δανάλην, Σωκρ. Καβαλιεράτον, Ἡλ. Σπαθῆν, Γερ. Ζαφειράτον, Ἀλέξ. Μαρκέτον, Springfield, Mass., ἀδελφοὺς Σώκαρη, ἀδελφοὺς Ράλλη, Σωκρ. Γιαννάτον, Εὐάγ. Βιτωράτον, Albany, N. Y., Ἀγγ. Μαρκεσίνην, Hudson, N. Y., συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀπείρους εὐχαριστίας.

Κους Ἡλίου Γιαννάτον, Ἀδελφοὺς Μανωλάτου, Ἀλέξανδρον Δελαπόρταν, Ὀδυσσεά Γιαννάτον, Ἀδελφὸς Κουλουμπῆ, Ithaca, N. Y., Διον. Μαρούλην, Διον. Αὐγουστινιάτον, Θεόδ. Κατσίβελην, Παναγὴν Βουρδούμπαν, Σωκράτη Κυριάκου, Ἀνδρέαν Βουτσινᾶν, Ἰωάν. Δελαπόρταν, Χ. Σταθάτον, Διον. Μαντσαυράτον, Syracuse, N. Y., Παναγ. Μαρκανδονάτον, Α. Στεφανάτον, Γεώρ. Μεσάρην, Παναγ. Λιδόν, Παναγ. Νεραντσίνην, Ἀγγελον Δελαπόρταν, Διον. Ἀνδρίτσην, Ἀδελφ. Βαλλιάνου, Διον. Γέμον, Λάμπρ. Χαλικιᾶν, Watertown, N. Y., Σπύρ. Κουτσούφαν, Γεώρ. Ζαχαράτον, Μιλτ. Εὐαγγελάτον, Σπύρ. Λικεράτον, Κωνστ. Στεφανάκον, Γεώρ. Δελάλην, Binghamton, N. Y., Παναγὴν Σπυράτον, Σπύρ. Μωραίτην, Νικόλ. Σπυράτον, Χαρίλ. Πεφάνην, Χρήστ. Φερεντίνον, Χαρ. Κωνσταντάκην, Γεώρ. Μαζαράκη, Ἀδελφοὺς Σαολῆ, Ἀνδρέαν Ἀνδρεάτον, Buffalo, N. Y., Καν Ἑλένην Ποταμιάνου, Rome, N. Y., Σπύρ. Μπατιστάτον, Rochester, N. Y., Πολυχρ. Μαλιόρη, Νικόλ. Λαμάρην, Χαρίλ. Λαμάρην, Ἀπόστ. Σπαθῆν, Ἀγγ. Κλαυδάτον, Διον. Λαμάρην, Dennis Bonos, Erie, Pa., Γεράσ. Βαλσαμῆν, Ἀδελφ. Λυκαρδοπούλου, Γεώργ. Κακαροῦμπα, Σπύρ. Τσιλιμδοῦ, Νικόλ. Λυκαρδοπούλου, Γ. Γεωργίου, Παναγὴν Τρωϊνὴν, Γεράσιμον Κουντούρη, Μελισσιάνον Ὁρκουλιαν, Παναγὴν Κανάκην Pittsburgh, Pa., καὶ Κυριάκον Πεπονάκη, New York City, συνδρομαί σας ἐλήφθησαν. Μυρίας εὐχαριστίας. Διὰ τὰς ἐκφράσεις σας ὑπὲρ τῆς «Ἠχοῦς» συγκινοῦμεθα βαθύτατα.

Ὁ κ. Διον. Φαρανδάτος ἐκ Νέας Ὑόρκης ἐνέγραψε τὸν κ. Νικόλ. Ν. Κλαδᾶν εἰς Ληξούριον, οἱ κ. κ. Ἀδελφοὶ Χαριτάτου ἐκ Rome, N. Y. ἐνέγραψαν τὴν Δίδα Ἀγγελικὴν Ν. Χαριτάπου εἰς Δρακάτα, Πυλάρου, ὁ κ. Γεώργιος Κλαυδάτος ἐκ Rome, N. Y. ἐνέγραψε τὸν κ. Νικόλ. Φωτεινάτον, Adis-Abeba, Abyssinia, οἱ κ. κ. Ἀδελφοὶ Βαλλιάνου ἐκ Watertown, N. Y., τὸν κ. Ἀνδρέαν Τιμ. Βαλλιάνον εἰς Κεραμῆς, Λειβαθοῦς, ὁ κ. Σπύρος Σφαέλος ἐκ Watertown, N. Y. ἐνέγραψε τὸν κ. Μιχαήλ Σφαέλον εἰς Λουκεράτα, Ληξουρίου. Μυρίας εὐχαριστίας.

MUSIC STORE L. CAVADIAS

241 EAST 42nd STREET

Tel. Murray Hill 2291

NEW YORK CITY

Πλήρης συλλογὴ Πλακῶν Φωνογράφου, Μουσικῶν Τεμαχίων, Φωνογράφων, Γραμμοφῶνων, Ραδίων, κλπ.

Ἀποστέλλομεν παραγγελίας πανταχοῦ C. O. D.

— Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία διὰ τοὺς

συμπατριώτας Κεφαλλήνας.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΠΥΡΑΤΟΥ

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν δεικνύει τοὺς γάμους τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κου Σπύρου Σπυράτου, Νικολάου. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῶν νεονύμφων οἱ γονεῖς τοῦ γαμβροῦ, ὁ Κος Γεώρ. Σπυράτος καὶ ἡ Κα Σπυράτου. Οἱ λοιποὶ ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ: Σπῦρος Σπυράτος, Ε. Σκλαβοῦνος ἢ Μονοκροῦσος, ἡ Κα Σκλαβοῦνου, ἀδελφὴ τοῦ γαμβροῦ, τὸ ζεῦγος Σπύρου Παναγάτου καὶ τὸ ζεῦγος Δημ. Γαλιατσάτου. Ἡ μεκροῦλα εἶναι κόρη τοῦ Κου καὶ τῆς Κας Παναγάτου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΠΥΡΑΤΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Τουργιανάτα - Ὁμαλῶν μὲν τοῦ δεκανέως. Ἀπολυθεὶς τῶν τὰ
τὸ 1892, ἐκπαιδευθεὶς εἰς Ἀργοστόλιον. Ξεων τοῦ στρατοῦ ἀφίχθη καὶ πάλιν εἰς

Τὸ 1907 ἀφίχθη εἰς Νιοῦπορτ, R. I., φροντὶς τοῦ ὁποίου πρώτη ὑπῆρξε ἡ ἐκμάθησις τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης ὥς τοῦ μόνου ὅπλου διὰ τὴν πρόοδον ἐν Ἀμερικῇ.

Τὸ 1912 μετέβη εἰς Ἑλλάδα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων.

Ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς πολέμους τοῦ 1912-13 διακρινθεὶς εἰς διαφόρους μάχας, προαχθεὶς εἰς τὸν βαθ-

Νιοῦπορτ, R. I., ὅπου εἶναι καλῶς ἀποκατεστημένος, ἔχων ιδιόκτητον ἐμπορικὸν κατάστημα εἰς τὴν καρδίαν τῆς πόλεως. Θι-ασώτης τῶν ὁργανώσεων, εἶναι μέλος τοῦ «Κεφάλου» καὶ ἄλλων Ἀμερικανικῶν σωματείων.

Ὁ κ. Σπυρ. Σπυράτος, ἀκραιφνὴς Κεφαλλήν, τιμᾷ τὸ Κεφαλληνιακὸν καὶ Ἑλληνικὸν ἐν τῇ ξένῃ ὀνομα. Δυστυχῶς ὁμῶς ἄγαμος.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ**ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ**

Ἐγεννήθη ὁ σὺν Μεταξάτα - Λειβαθοῦς ὁ σὺν πέντε Ἰανουαρίου τοῦ 1905 ὅπου διήλθε τὸν μαθητικὸν τοῦ βίου.

Ἀνεχώρησε ἐκ Κεφαλληνίας τὸ 1921 ὡς ναυτικὸς καὶ ἀφοῦ περι-
ῆλθε πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου ἀφίχθη εἰς Φιλαδέλφειαν, Πενν. τὸν Αὐγού-
στον τοῦ 1923, ἐπιδοθεὶς εἰς ἐπιχειρήσεις ἐστιατορίων καὶ ἐγκατασταθεὶς
εἰς Γουϊντσεστερ, Μασσ.

Εὐγενέστατος, ἀξιοπρεπέστατος, καλόκαρδος καὶ φίλεργος, χαίρει
ἐκτιμήσεως ὅχι μόνον παρὰ τοῦ Ὁμογενοῦς ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ Ἀμερι-
κανικοῦ στοιχείου.

Τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ θεμελιώνει ἐπὶ τῶν βάσεων τῆς ἠθικῆς, δια-
σώτης τῶν ὁργανώσεων εἶναι μέλος τοῦ «Κεφάλου» καὶ τῆς «Ἀχέπα».

Ἀπὸ τὸν νεαρὸν αὐτὸν βλαστὸν ἀναμένομεν πολλὰ πρὸς τιμὴν αὐ-
τοῦ καὶ τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν Ποταμιάνων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΧΑΛΚΙΑΣ**

Γεννηθεὶς τὸ 1888 εἰς Νίφι - Θηναίας ἀφίχθη νεαρῶτατος πρὸ τρι-
 ἄκοντα περίπου ἐτῶν εἰς Ν. Ὑόρκην. Ἐπιδοθεὶς εἰς τὰς ἐργασίας τῶν
 Ἀνθοπωλείων κατώρθωσε δι' ἐπιπόνου ἐργασίας, σιδηρᾶς θελήσεως καὶ
 μεγάλης δραστηριότητος νὰ ἐξελιχθῇ εἰς ἓνα τῶν μᾶλλον σημαινόντων
 ἀνθοπωλῶν τῆς Μητροπόλεως. Διατηρεῖ ἤδη λαμπρὸν ἀνθοπωλεῖον εἶναι
 δὲ ἰδιοκτῆτης καὶ δύο οἰκιῶν.

Ἀκραιφνὴς πατριώτης ὑφ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, πρωτο-
 στατεῖ εἰς κάθε ἐθνικὴν ἢ κοινωφελῇ κίνησιν. Ἐχρημάτισεν ἐπὶ ἔτη Τα-
 μίας τοῦ «Κεφάλου», ἀνήκει δὲ καὶ εἰς πλείστας ἄλλας Ἑλληνικὰς καὶ
 Ἀμερικανικὰς ὁργανώσεις. Ὁ κ. Χαλκιᾶς περιποιεῖ ὄντως τιμὴν εἰς
 τὴν γενέτειραν. Ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοτέρους Ἑλλήνας τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ
 σύζυγός του, ἐρίτιμος Κα Ἀμαλία, τὸ γένος Χρηστάτου, ἐκ Μηνιῶν -
 Λειβαθοῦς, εἶναι ἰδεώδης τύπος Ἑλληνίδος συζύγου καὶ μητρός.

Τὸ ζεῦγος Χαλκιᾶ εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀποκτήσουν πέντε χαρι-
 τωμένα τέκνα, εἰς τὰ ὁποῖα παρέχουν ἀρτιωτάτην παιδείαν.

ΠΑΝΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

ΦΩΤΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ

Ἐγεννήθη εἰς Μεταξάτα - Λειβαθοῦς τὴν 6ην Ἰανουαρίου 1895 ἐκπαιδευθεὶς ἐκεῖ. Ἀνεχώρησεν ἐκ Κεφαλληνίας τὸ 1908 ὡς ναυτικός. Ἀφοῦ περιῆλθε σχεδὸν ὅλον τὸν κόσμον ἐπέστρεψε καὶ πάλιν στὸ πατριον πρὸς ἐκπλήρωσιν καθήκοντος ἱεροῦ «τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων». Ὑπηρετήσας εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν, διακριθεὶς καὶ προαχθεὶς κατὰ τὰς ἐκστρατείας Οὐκρανίας καὶ Μ. Ἀσίας, εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν ὑποβρυχίων ἐτιμήθη διὰ μεταλείων ἐξαιρετικῆς δράσεως.

Ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησε καὶ πάλιν ἐκ Κεφαλληνίας ὡς ναυτικός, ἀφικθεὶς εἰς Φιλαδέλφειαν, Πενν. τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1919. Ἀφοῦ περιῆλθε πολλὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς ἐγκατεστάθη εἰς Γουϊντσεστερ, Μασσ., ὅπου σήμε-

ρον εἶναι ἰδιοκτήτης λαμπροῦ ἐστιατορίου. Ἐπιχειρηματίας μὲ ἐμπορικὴν ιδιοφυΐαν κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ ὡς γίγας μεταξὺ τοῦ ὁμογενοῦς καὶ Ἀμερικανικοῦ στοιχείου. Φίλος τῶν ὁργανώσεων, εἶναι μέλος τοῦ «Κεφάλλου», εἰς ἐκ τῶν καλλιτέρων μελῶν, ἂν ὅχι ὁ καλλίτερος, τέως γραμματεὺς τοῦ τμήματος τῆς Ἀχέτα, διακρίνεται παντοῦ καὶ πάντοτε μεταξὺ τῶν πρώτων διὰ κάθε πατριωτικὸν καὶ κοινωφελὲς ἔργον, ἐκτιμᾶται παρ' ὅλων διὰ τὸν ἀγνὸν πατριωτισμὸν του, ἀκραιφνῆ του αἰσθήματα καὶ τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρός του.

Ἀληθῶς ὁ κ. Ἀντύπας τιμᾷ τὸ Κεφαλλην. καὶ Ἑλληνικὸν ἐν τῇ ξένῃ ὄνομα.

Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1928 ἐνυμφεύθη τὴν Καν Μαρίαν, τὸ γένος Παπαδοπούλου, λίαν ἀνεπτυγμένην καὶ πρώτης τάξεως καλλιτέραν ἀπὸ τὰς καλλιτέρας Ἑλληνίδας τῆς Ἀμερικῆς. Πρὸ τινος ἀπέκτησαν εὐτραφεὲς ἀγοράκι.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τακτική και σύντομος συγκοινωνία μεταξύ Ελλάδος και Ἀμερικῆς διὰ τῶν ταχυπλόων ὑπερωκεανείων «ΕΛΙΣΩΝ» καὶ «ΒΥΡΩΝ», τὰ ὅποια ἔχουσι ἀνακαινισθῇ τελείως καὶ παρέχουσι ὅλας τὰς ἀναπαύσεις εἰς τοὺς ἐπιβάτας.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ:

“ΒΥΡΩΝ”

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 27

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 20

“ΕΛΙΣΩΝ”

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 3

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 24

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 5

1929

ΕΚ ΒΟΣΤΩΝΗΣ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗΝ.

National Steam Navigation Co. L^{td} of Greece

44 WHITEHALL STREET

NEW YORK, N. Y.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ “ΤΟ ΦΑΛΗΡΟΝ”

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣΙΩΝ

Ὁ διάσημος Ἀρχιμάγειρος κ. Γ. Μωραΐτης εὐχαριστεῖ κάθε γούστο διὰ τῆς ἀριστοτεχνικῆς καὶ ἀπαρμιλλοῦ μαγειρικῆς του.

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΑΠΑΣΤΡΑΠΤΟΥΣΑ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΚΤΑΚΤΟΣ.

314 WEST 42nd STREET

NEW YORK CITY

(Μεταξὺ 8ης καὶ 9ης Λεωφόρου)

Ἰδιοκτηταί:

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ, Κεφαλλὴν καὶ ΦΩΤΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ, Ἰθακήσιος

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

51 MAIDEN LANE

NEW YORK CITY

- Έμβάσματα εις ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος ταχυδρομικῶς καὶ τηλεγραφικῶς.
- Ἐκδοσις ἐπιταγῶν πάσης φύσεως εις δραχμὰς καὶ εις δολλάρια.
- Ἐκδοσις Special Travelers Checks εις αὐτούσια Δολλ. καὶ Δραχμὰς χωρὶς χαρτόσημον ἐν Ἑλλάδι.
- Πιστωτικαὶ ταξιδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ σπουδαίως ἐξυπηρετοῦσαι τοὺς εις Ἑλλάδα μεταβαίνοντας Ἑλληνας τῆς Ἀμερικῆς.
- Πώλησις Ἑλληνικῶν χαρτονομισμάτων μὲ τὰς καλλιτέρας τρεχούσας τιμὰς τῆς ἡμέρας.
- Πώλησις ὁμολογίων ἐθνικῶν δανείων, μετοχῶν καὶ χρεωγράφων, μὲ τὰς καλλιτέρας τιμὰς καὶ μὲ εὐνοικωτάτους ὅρους πληρωμῆς.
- Καταθέσεις εις δραχμὰς καὶ εις δολλάρια: 1ον) Ἐν ὧφει ἢ εις πρώτην ζήτησιν. 2ον) Εἰς ταμειυτήριον. 3ον) Μὲ δεκαπενθήμερον προειδοποίησιν. 4ον) Ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ 5ον) Διαρκεῖς καταθέσεις.
- Καταθέσεις διὰ λογαριασμὸν τρίτων.
- Δάνεια πρὸς καταθέτας.
- Φύλαξις χρεωγράφων.
- Εἰσπραεῖς καταθέσεων παρὰ ξέναις Τρ. τέξαις.
- Νομικαὶ διατυπώσεις καὶ νομιμοποιήσεις κληρονόμων. Καὶ πάσης ἄλλης φύσεως τραπεζικαὶ ἐργασίαι.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐχετε καθήκον τὰς τραπεζικὰς ἐργασίας σας νὰ διενεργήτε διὰ τοῦ Μοναδικοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΟΤΙ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὸν ἀνδρισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

ΔΙΟΤΙ εις ὅλας τὰς χαλεπὰς καὶ κρίσιμους ἡμέρας τῆς Ἐθνικῆς μας ζωῆς, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκηδεμόνευσε χρηματικῶς τὴν Πατρίδα καὶ συνεκράτησε τὴν οἰκονομικὴν πίστιν τῆς χώρας μας.

ΔΙΟΤΙ ὁ μέγας αὐτὸς οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς τῆς Ἑλλάδος κατέστη ἱδρυμα διεθνοῦς κύρους ποῦ τιμᾷ καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅλους τοὺς Ἑλληνας, διότι:

ΕΑΝ ὑπάρχῃ σήμερον εις τὴν Ἑλλάδα Ἐμπόριον, Βιομηχανία, Γεωργία, ὑπαρξίς Ἐταιρειῶν, Ἔργα Δημοτικὰ καὶ Λιμενικὰ καὶ ὅ,τι ἄλλο ποῦ καταδεικνύει τὸν Ἑλληνικὸν Πολιτισμὸν, ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται εις τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ μέγα μέρος.

NATIONAL BANK OF GREECE

51 MAIDEN LANE

Telephone: John 5763

NEW YORK, N. Y.

ΔΙΟΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ